

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 13. 8. 2018 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Kantora a přísedících Evy Dvořákové a Bohumily Vodičkové

takto:

Obžalovaný

A [REDACTED] S [REDACTED],

nar. [REDACTED] v [REDACTED], okres týž, důchodce, trvale bytem [REDACTED], [REDACTED],

se podle § 226 písm. c) trestního řádu

zprošťuje obžaloby

státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Plzni ze dne 3. 10. 2016 č. j. 1KZV 4/2016 – 136, kterou mu bylo kladeno za vinu, že

v přesně neurčené době v období od 23. 2. 2011 nejpozději do 10. 5. 2011 ve spolupráci s dosud neustanovenými osobami z řad zaměstnanců Městského úřadu Domažlice, odboru dopravy, IČO: 002 53 316, zaměstnanců Správy a údržby silnic Plzeňského kraje, příspěvkové organizace, IČO: 720 53 119, zaměstnanců Regionální rozvojové agentury Plzeňského kraje, o. p. s., IČO: 252 45 091, zaměstnanců Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, Územního odboru implementace programu Plzeň, IČO: 750 86 999, a zaměstnanců Krajského úřadu Plzeňského

kraje, IČO: 708 90 366, případně za součinnosti jen některých z těchto osob, v rámci 11. výzvy Regionálního operačního programu NUTS II Jihozápad týkající se Prioritní osy 1 – Dostupnost center, Oblast podpory 1.1 Modernizace regionální silniční sítě, vyhlášené Usnesením Výboru Regionální rady regionu soudržnosti NUTS II Jihozápad dne 19. 2. 2010 pod č. 313/2010, na základě Usnesení Výboru Regionální rady regionu soudržnosti NUTS II Jihozápad ze dne 31. 1. 2011 č. 476/2011, na základě Oznámení o schválení projektu k financování č. j. RRRSJ 1327/2011 ze dne 2. 2. 2011, registrační číslo projektu: CZ.1.14/1.1.00/11.02183, jehož součástí byla Výzva k předložení příloh před podpisem Smlouvy – stavebního povolení s nabytím právní moci (resp. ohlášení) a projektové dokumentace ke stavebnímu povolení včetně položkového rozpočtu stavby, kde bylo jednoznačně stanoveno nejpozdější datum předložení příloh žádosti do 7. 3. 2011, a to včetně upozornění, že pokud tak nebude učiněno, ohrozí se čerpání dotace z ROP NUTS II Jihozápad na projekt, s kteroužto skutečností byl A. S. srozuměn, jmenovaný při vědomí si toho, že již dne 24. 8. 2010 do 11. kola výzvy ROP NUTS II Jihozápad podaná Finální verze žádosti (ROP-IP-E) s názvem projektu Silnice II/189 – Klenčí pod Čerchovem – Lísková, Rekonstrukce průtahu Lísková, se měla týkat dotace projektu v podobě peněžních prostředků z rozpočtu EU ve výši 55.020.399,74 Kč, sám či prostřednictvím jiných osob úmyslně předložil v rozporu s podmínkami a pravidly Příručky pro žadatele v oblasti podpory 1.1 Modernizace regionální silniční sítě s datem platnosti 19. 2. 2010, verze 5.0, na Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, Územní odbor implementace programu Plzeň, se sídlem Poděbradova 2842, 301 00 Plzeň, nepravdivý doklad vztahující se k výdajům souhrnného rozpočtu Evropských společenství, konkrétně doklad v podobě rozhodnutí – stavebního povolení Městského úřadu Domažlice, odboru dopravy, č. j. OD-961/11-3957/2011/San ze dne 23. 2. 2011 s vyznačenou doložkou nabytí právní moci ke dni 3. 3. 2011, ačkoli věděl, že v tomto termínu nemohlo být toto stavební povolení Městského úřadu Domažlice, odboru dopravy, č. j. OD-961/11-3957/2011/San ze dne 23. 2. 2011 pravomocné, neboť jeho stejnopis nebyl doručen všem účastníkům řízení, kteří se tak nemohli vzdát práva na odvolání proti uvedenému rozhodnutí, neboť jmenovaný věděl, že jeden z účastníků tohoto stavebního řízení D. B., nar. [redacted], v tomto období pobýval v zahraničí, a objektivně tak nebyl schopen převzít stejnopis daného rozhodnutí ani do termínu 7. 3. 2011, přičemž v důsledku tohoto jeho jednání posléze dne 27. 8. 2012 došlo formou převedení na bankovní účet zřizovatele příjemce dotace, tj. Plzeňského kraje, vedený u Raiffeisenbank, a. s., pod č. [redacted], k reálnému vyplacení částky ve výši 43 782 357,68 Kč, přičemž k vyplacení zbylé části ve výši 11 238 042,06 Kč z původně požadované dotace ve výši 55 020 399,74 Kč do současné doby nedošlo,

čímž měl spáchat

trestný čin poškození finančních zájmů Evropských společenství podle § 260 odst. 1, 5 trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2011,

neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu **se poškození**

- Regionální rada regionu soudržnosti Jihozápad, se sídlem Jeronýmova 1750/21, 370 01 České Budějovice,

- Česká republika – Ministerstvo financí ČR, Letenská 15, 118 10 Praha 1,

odkazují s uplatněnými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

- Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Kučerová

písmoznaleckého posudku vztahujícího se k otázce autentičnosti podpisu svědka D. B. na listině dokládající doručení rozhodnutí o stavebním povolení.

4. Zdejší soud po vrácení věci znovu nařídil hlavní líčení. Z vlastní iniciativy žádné nové důkazy neopatroval a neprováděl, neboť je toho názoru, že ve věci nelze reálně předpokládat existenci takových nových důkazů, které by mohly přispět k objasnění věci. Ani žádná ze stran trestního řízení ve věci neměla další důkazní návrhy. Odvolací soud pak, jak bylo výše zmíněno, zdejšímu soudu závazné pokyny k doplnění dokazování nedal, možnost opatřit nové důkazy nechal na jeho úvaze (přičemž pokud jde o odvolacím soudem naznačený nový znalecký posudek z odvětví písmoznalectví, zdejší soud nemá důvod nevycházet ze stávajícího znaleckého posudku z uvedeného oboru, jak blíže vysvětlí v jedné z dalších pasáží odůvodnění rozsudku).
5. Při opětovném posouzení věci, v rámci něhož se detailně zabýval i okolnostmi, na něž ve svém kasačním usnesení upozornil odvolací soud (a nutno připustit, že v odůvodnění předešlého rozsudku těmto okolnostem nebyla vždy věnována bližší pozornost), dospěl zdejší soud opět k závěru, že na základě provedeného dokazování je sice nepochybné, že skutek obsažený ve výroku obžaloby byl spáchán a nese zákonné znaky tam uvedeného trestného činu, avšak nelze mít za spolehlivě a bezpečně prokázané, že se tohoto skutku za okolností zakládajících trestní odpovědnost dopustil obžalovaný A. S. Ve vztahu k otázce, kdo se vědomě podílel na spáchání stíhaného skutku, totiž existuje více možných skutkových variant. Mezi nimi je i eventualita, že takovou osobou (respektive jednou z několika osob) byl právě obžalovaný, tato eventualita je reálná a velmi pravděpodobná, není však jedinou možnou. Ve spojitosti s právě uvedeným není od věci poznamenat, že formulace stíhaného skutku ve výroku obžaloby navozuje dojem, že i orgány přípravného řízení – které v zásadě vycházely z týchž důkazů jako soud (neboť v řízení před soudem byly převážně prováděny důkazy, které byly opatřeny již v přípravném řízení) - sice dovozovaly, že obžalovaný byl jeho pachatelem (či spíše jednou z osob podílejících se na jeho spáchání), nicméně pokládaly za nevyjasněné, za jakých okolností měl takto jednat, konkrétně jakým způsobem a v součinnosti s kterými osobami měl zajistit, aby stavební povolení, které objektivně ještě nebylo pravomocné, bylo s vyznačenou doložkou právní moci v určené lhůtě předloženo příslušnému dotačnímu orgánu (viz údaj žalobního návrhu o tom, že obžalovaný měl jednat v součinnosti s dosud neustanovenými osobami působícími až na pět orgánech veřejné správy, případně jen s některými z nich, a že zmíněné stavební povolení s doložkou právní moci úmyslně předložil dotačnímu orgánu „sám či prostřednictvím jiných osob“).
6. Právě z toho důvodu, že v novém řízení nedošlo k opatření a provedení žádných nových důkazů, bude odůvodnění nynějšího rozsudku zejména v těch částech, kde soud popíše pro věc relevantní důkazy, obsahově převážně shodné s odůvodněním předešlého rozsudku (soud pouze obsah některých důkazů přiblíží podrobněji tam, kde to má význam pro okolnosti, na něž ve svém kasačním upozornil odvolací soud). V rámci hodnocení takto popsanych důkazů se pak soud detailně zaměří nejen na ty pro věc podstatné momenty a otázky, jimiž se podrobně zabýval již v předešlém rozsudku, ale také na ty, jimiž argumentuje ve svém kasačním usnesení odvolací soud.
7. Stejně jako v předešlém rozsudku soud i nyní ještě dříve, než soud přistoupí k popisu jednotlivých podstatných důkazů vztahujících se k projednávané věci a jejich následnému hodnocení, pokládá za vhodné - z důvodu snazší orientace v poměrně složité problematice, jakou je organizační zajištění a realizace čerpání finančních prostředků Evropské unie v rámci operačních programů – nejprve v obecné rovině objasnit určité pojmy, instituty, instrumenty a mechanismy, které se váží k uvedené problematice, jakož i postavení některých subjektů a orgánů, do jejichž kompetence spadá řešení dané problematiky, jak jsou tyto okolnosti obsaženy ve vnitrostátní právní úpravě, právních normách Evropské unie i interních předpisech

příslušných orgánů, případně jak vyplynuly z vyjádření Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad (č. l. 1852-1853), Ministerstva financí ČR (č. l. 1885-1889, 2749-2750) a svědecké výpovědi pracovníce [REDAKCE] Mgr. J. [REDAKCE] Ch. [REDAKCE] (č. l. 3312-3314). Ostatně ve vztahu k těmto závěrům odvolací soud ve svém kasačním rozhodnutí žádné výhrady nevznsl.

8. Operační program je základním strategickým dokumentem finanční a technické povahy pro určitou tematickou oblast, nebo konkrétní region soudržnosti, který zpracovávají členské země Evropské unie, je schvalován Evropskou komisí pro realizaci podpory stanovené v Národním strategickém referenčním rámci, obsahuje souvislý soubor víceletých prioritních os, může využívat pouze jednoho fondu EU a vztahovat se pouze na jeden z cílů EU. Česká republika měla v letech 2007 až 2013 pro využívání fondů EU celkem 24 operačních programů, z toho 7 regionálních. Jedním z nich pro uvedené období byl – a v současnosti stále je (pro další programové období, tedy období let 2014 až 2020) - Regionální operační program NUTS II Jihozápad, zkráceně též ROP NUTS II Jihozápad (pojem NUTS představuje zkratku francouzského sousloví La Nomenclature des Unités Statistiques, což je mezinárodní standard zavedený Statistickým úřadem Evropské unie ve spolupráci s jejími ostatními orgány pro potřeby jednotné unifikované struktury územních jednotek), který je (stejně jako další regionální operační programy) realizován pro Cíl Konvergence podle Nařízení Rady (ES) 1083/2006 ze dne 11. 7. 2006, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení Nařízení Rady (ES) č. 1260/1999, o obecných ustanoveních o strukturálních fondech. Srozumitelněji řečeno, ROP NUTS II Jihozápad slouží k podpoře hospodářského a sociálního rozvoje, konkrétně podporuje dotacemi z Evropského fondu pro regionální rozvoj projekty realizované na území Regionu soudržnosti Jihozápad (tedy na teritoriu Jihočeského a Plzeňského kraje), jeho hlavním cílem je zvýšení konkurenceschopnosti a atraktivity regionu v zájmu zvyšování kvality života jeho obyvatel. Obsahuje čtyři prioritní osy – 1. dostupnost center, 2. stabilizace a rozvoj měst a obcí, 3. rozvoj cestovního ruchu, 4. technická pomoc – rozděluje operační program na logické celky, které jsou ještě dále konkretizovány prostřednictvím tzv. oblastí podpory, které vymezují, jaké typy projektů mohou být v rámci příslušné prioritní osy podpořeny. Zmíněná Prioritní osa 1 – Dostupnost center je zaměřena na zlepšení dopravní situace v regionu Jihozápad, mezi konkrétní podporované projekty patří mimo jiné výstavba, rekonstrukce a modernizace silnic II. a III. třídy.
9. Opakovaně výše zmíněný Region soudržnosti Jihozápad představuje územní statistickou jednotku, která byla – a to společně s dalšími sedmi regiony soudržnosti na území České republiky - zřízena na základě § 15 zákona č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, a je tvořena územím Jihočeského a Plzeňského kraje. Na základě § 16 odst. 1, odst. 2 označeného zákona byly zřízeny ve vztahu ke každému z regionů soudržnosti regionální rady, které jsou právními osobami, v případě Regionu soudržnosti Jihozápad jde o Regionální radu regionu soudržnosti Jihozápad, se sídlem v Českých Budějovicích. Jak plyne z § 16 odst. 3 zákona č. 248/2000 Sb., řídicím orgánem ROP NUTS II Jihozápad (stejně jako dalších regionálních operačních programů) je Regionální rada regionu soudržnosti Jihozápad, jejíž hospodaření je stanoveno zákonem č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, a která má tři orgány – předsedu (ten je statutárním orgánem), výbor (ten se skládá z 8 zástupců Jihočeského a 8 zástupců Plzeňského kraje, jedná a rozhoduje o věcech spojených s realizací ROP NUTS II Jihozápad, zejména schvaluje výzvy k předkládání žádostí o podporu projektu, schvaluje výběr projektů, kterým bude poskytnuta dotace z příslušného strukturálního fondu EU) a úřad (ten je výkonným orgánem Regionální rady a plní úkoly spojené s odborným, organizačním a technickým zabezpečením činnosti Regionální rady, jako je konzultace, přijímání, kontrola i hodnocení žádostí o podporu a kontrola realizace vybraných projektů).

10. Jde-li o dotační mechanismus v rámci ROP NUTS II Jihozápad, pak poté, co Výbor Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad schválí výzvu k předkládání žádostí o podporu projektu v rámci ROP NUTS II Jihozápad (tyto výzvy se cyklicky opakují, v nyní posuzované věci šlo o 11. výzvu), je tato výzva zveřejněna. Pokud žadatel o podporu projektu, tedy žadatel o dotaci (v projednávané věci žadatelem byla Správa a údržba silnic Domažlice, příspěvková organizace, respektive posléze její právní nástupce Správa a údržba silnic Plzeňského kraje, příspěvková organizace, jejichž zřizovatelem je Plzeňský kraj) podá v příslušné lhůtě projektovou žádost mající potřebné náležitosti (v posuzovaném případě šlo o projekt s názvem Klenčí Pod Čerchovem-Lísková, Rekonstrukce průtahu Lísková v rámci Prioritní osy 1 - Dostupnost center a Oblasti podpory 1.1 – Modernizace regionální silniční sítě) a Výbor Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad takto přihlášený projekt schválí (na základě bodového hodnocení), pak žadatel o podporu projektu (žadatel o dotaci) je o této skutečnosti informován a současně je vyzván, aby v určené lhůtě (v dané věci byla do 7. 3. 2011) dodal vyjmenované přílohy (mezi nimiž v projednávané věci bylo i pravomocné stavební povolení vztahující se k plánované rekonstrukci pozemní komunikace), jejichž poskytnutí je jednou z nezbytných podmínek pro následné uzavření Smlouvy o podmínkách poskytnutí dotace z ROP NUTS II Jihozápad. Jsou-li tyto přílohy dodány a dojde-li ke splnění dalších podmínek, pak mezi žadatelem o dotaci a Regionální radou regionu soudržnosti Jihozápad jako poskytovatelem je uzavřena dotační smlouva zmíněná v předchozí větě.
11. Samotná dotace z ROP NUTS II Jihozápad je poskytována ex post, tedy příjemce dotace musí výdaje předfinancovat z vlastních zdrojů (v posuzované věci šlo tedy o prostředky z rozpočtu Správy a údržby silnic Plzeňského kraje). Na základě výsledků kontroly předložené závěrečné monitorovací zprávy, nejsou-li shledány žádné nedostatky, a žádosti o platbu pak Regionální rada regionu soudržnosti Jihozápad (jako řídicí orgán) tyto vynaložené prostředky příjemcům dotací proplatí. Sama Regionální rada regionu soudržnosti Jihozápad dané prostředky proplácené příjemcům nezískává od Evropské unie, nýbrž obdrží je od Ministerstva pro místní rozvoj ČR, které je – rovněž v rámci předfinancování - zase čerpá do své rozpočtové kapitoly ze státního rozpočtu. Následně Regionální rada regionu soudržnosti Jihozápad vynaložené výdaje (tedy prostředky, které proplatila příjemci dotace) zahrne do souhrnné žádosti o převod prostředků z rozpočtu Evropské unie ze zdrojového účtu Ministerstva financí ČR, které spravuje prostředky poskytnuté České republice Evropskou unií, na příjmový účet rozpočtové kapitoly Ministerstva pro místní rozvoj ČR (které dané prostředky předešle poskytlo Regionální radě regionu soudržnosti Jihozápad v rámci předfinancování ze státního rozpočtu). Na podkladě této souhrnné žádosti pak dojde k refundaci prostředků do předfinancující kapitoly státního rozpočtu, a to z prostředků na účtu Ministerstva financí ČR vyplacených z rozpočtu Evropské unie. Ministerstvo financí ČR přitom – jako Platební a certifikační orgán mimo jiné pro strukturální fondy a Fond soudržnosti Evropské unie – v určitých intervalech vyhotovuje a předkládá Evropské komisi certifikované výkazy výdajů a z nich plynoucí žádosti o platby z rozpočtu Evropské unie (a jak bylo zmíněno, prostředky takto získané z rozpočtu Evropské unie pak spravuje). Certifikace výdajů ze strany Ministerstva financí ČR představuje jeho specifickou činnost, jejímž cílem je, aby před odesláním žádosti o platbu do Evropské komise za příslušný operační program (v posuzované věci šlo o ROP NUTS II Jihozápad) získalo ujištění o řádném vynakládání výdajů v rámci daného operačního programu. Tato certifikace zahrnuje ověření výše způsobilých výdajů vynaložených příjemci dotací při provádění projektů a ověření, zda nastavený systém implementace celého programu poskytuje řádné ujištění, že výdaje zahrnuté ve výkazu výdajů byly vynaloženy v souladu s předpisy Evropské unie i České republiky a pouze na projekty vybrané pro financování v souladu s kritérii pro daný operační program. Jestliže Ministerstvo financí ČR zjistí pochybnosti o řádném vynakládání výdajů v rámci daného operačního programu, je oprávněno na nezbytně nutnou dobu pozastavit platby a certifikaci na určitý projekt, prioritní osu či celý program, pokládá-li to potřebné pro ochranu finančních zájmů Evropské unie. V případě, kdy uvedené ministerstvo porušení právních předpisů a z nich vyplývajících pravidel

pro poskytnutí dotace určitému příjemci, které by měly za následek neposkytnutí dotace při znalosti skutečného stavu věci, zjistí až dodatečně, tedy poté, co je tato dotace ve výše uvedeném koloběhu plně uhrazena (tedy příjemci ji proplatí Regionální rada regionu soudržnosti Jihozápad z prostředků získaných od Ministerstva pro místní rozvoj ČR a na základě souhrnné žádosti je pak daná částka do rozpočtové kapitoly označeného ministerstva refundována z prostředků na účtu Ministerstva financí ČR získaných tam z rozpočtu Evropské unie), pak při podání následující žádosti o platbu z rozpočtu Evropské unie pro daný operační program a souvisejícího certifikovaného výkazu výdajů je Ministerstvo financí ČR povinno odečíst výdaje tohoto projektu v rámci uvedeného výkazu výdajů, následkem čehož výdaje na onen projekt nejsou Evropskou komisí refundovány, respektive – s ohledem na cyklický mechanismus čerpání prostředků z rozpočtu Evropské unie – v rámci další platby představující dotace na daný operační program od Evropské komise bude České republice poskytnuta odpovídajícím způsobem snížená částka. Tím je zajištěno, aby v konečném důsledku takovým neoprávněným výdajem (čili dotací příjemci vyplacenou neoprávněně) nebyl souhrnný rozpočet Evropské unie vůbec dotčen, naproti tomu škoda vzniká České republice (neboť její Ministerstvo financí ze svého účtu, kam jsou pravidelně čerpány evropské dotace na daný operační program, refundovalo příslušné prostředky do rozpočtové kapitoly Ministerstva pro místní rozvoj).

12. V dalších pasážích odůvodnění soud nejprve popisuje podstatný obsah jednak obhajoby obžalovaného, jak je obsažena v jeho výpovědích z přípravného řízení i hlavního líčení, jednak pro věc významných důkazů, návazně se bude zabývat hodnocením těchto důkazů a vysvětlí, na základě jakých úvah učinil výše již obecně zmíněný závěr, že skutek tvořící předmět trestního řízení se stal a je trestným činem, avšak nebylo spolehlivě prokázáno, že na jeho spáchání se podílel způsobem zakládajícím trestní odpovědnost obžalovaný. Z procesního hlediska je namístě poznamenat, že veškeré dále popsané důkazy jsou procesně použitelné, tedy byly opatřeny a provedeny způsobem předvídaným trestním řádem. Nakonec žádná ze stran trestního řízení v této souvislosti procesní neregulérnost jakéhokoli pro věc relevantního důkazu ani nenamítala.
13. Obžalovaný A■■■■ S■■■■ byl vyslechnut v přípravném řízení (č. l. 209-221, 224-231) i hlavním líčení (č. l. 3215-3222), v obou těchto stádiích trestního řízení vypovídal k věci z převážné části shodně či alespoň obdobně, některé podstatné aspekty těchto výpovědí pak opakoval i v rámci svých vyjádření k řadě prováděných důkazů (tato vyjádření jsou přitom součástí jeho obhajoby a je proto namístě je brát při posuzování věci v potaz). Obsah jeho obhajoby, jak je obsažena v jeho výpovědích i vyjádřeních, lze reprodukovat následovně.
14. Obžalovaný v souvislosti se stavebním projektem přihlášeným do 11. kola výzvy ROP NUTS II Jihozápad s názvem Silnice II/189 – Klenčí pod Čerchovem – Lísková, Rekonstrukce průtahu Lísková, Prioritní osa 1 – Dostupnost center, oblast podpory 1.1 – Modernizace regionální silniční sítě, reg. č. projektu CZ.1.14/1.1/11.02183 (dále též i jen předmětný projekt, případně projekt specifikovaný ve výroku rozsudku) nejprve předeslal, že s ohledem na odstup času a okolnost, že již více let v dané oblasti nepracuje, si veškeré detaily nevybavuje. Návazně konstatoval, že do konce roku 2010 působil jako ■■■■■ ■■■■■, před Vánoci byl odvolán, neboť docházelo ke sloučení ■■■■■, v pracovním poměru ale zůstal, v té době se již chystal do důchodu, kam odešel k datu ■■■■■, fakticky byl v zaměstnání ale jen do ■■■■■, neboť ještě čerpal dovolenou. Jde-li o předmětný projekt, pak podle obžalovaného bylo nutné opravit silnici vedoucí z Klenčí pod Čerchovem na hranice s Německem. Tato otázka se projednávala s odborem dopravy Krajského úřadu Plzeňského kraje několik let, následně se začala provádět projektová dokumentace, kterou zpracovával Ing. R■■■■. Aby bylo možné projekt dokončit, probíhala jednání s vlastníky pozemků a nemovitostí kolem připravované stavby. K těmto jednáním byl krajskou SÚSkou (Správou a údržbou silnic Plzeňského kraje) nebo Krajským úřadem Plzeňského kraje pověřen JUDr. M■■■■, který zajišťoval souhlasy od uvedených

vlastníků a který měl také zajistit stavební povolení potřebné k realizaci stavby včetně jeho právní moci, k čemuž měl také vystavenou plnou moc. Obžalovaný sám se do konce roku 2010 věnoval zejména zajišťování technické části projektové dokumentace, jednání s projektantem, vedle toho zajišťoval u tohoto i u jiných projektů, aby dokumentace k nim plynule přešla na krajskou SÚSku. Až do svého důchodu nicméně byl společně s projektantem osobou odpovědnou za předmětný projekt po stránce technické. Kdo zajišťoval projekt po stránce administrativní, si obžalovaný již přesně neuvědomuje, jen se domnívá, že to celé měla na starosti Regionální rozvojová agentura, s níž měla SÚSka uzavřenou smlouvu. Ve vztahu k žádosti o dotaci na projekt a související dokumentaci byl odpovědnou osobou R. Z. z , s níž obžalovaný příležitostně v případě potřeby konzultoval některé otázky. Obžalovaný také potvrdil, že byl znalý podmínek poskytnutí dotace a průběhu procesu jejího poskytnutí v souvislosti s vyhlášenou 11. výzvou, konkrétně byl obeznámen s příručkou pro žadatele.

15. Někdy v únoru 2011 byl podle obžalovaného určen ROPem (jde o zkratku, kterou nejen obžalovaný, ale také někteří svědci používali pro Regionální radu regionu soudržnosti Jihozápad) termín pro odevzdání stavebního povolení na den 7. 3. 2011, tento termín byl ROPem oznámen všem žadatelům 11. výzvy, obžalovaný o něm byl krajskou SÚSkou informován e-mailem zhruba v polovině února. Jelikož měl o věci určitý přehled, upozornil e-mailem krajskou SÚSku, že tento termín je jen stěží splnitelný. Z tohoto důvodu byla následně na den 22. 2. 2011 někým z krajské SÚSky svolána schůzka na bývalé okresní správě v Domažlicích, které se kromě něho zúčastnili , Ing. F. , B. , dřívější Ing. Š. a JUDr. M. Na schůzce se projednávala právě potřeba splnění onoho termínu 7. 3. 2011, aby se mohla daná akce zahájit. JUDr. M. prohlásil, že má příliš mnoho jednání a že při zajišťování stavebního povolení potřebuje pomoci. Ing. F. doporučil, aby se zapojila bývalá domažlická SÚSka, došlo tedy k dohodě, že vypomůže obžalovaný, konkrétně že zajistí několika osobám - účastníkům stavebního řízení v Domažlicích a okolí doručení stavebního povolení a listiny obsahující prohlášení o vzdání se práva odvolání proti danému rozhodnutí, doručení zbývajícím subjektům měl zajistit JUDr. M. a někdo z krajské SÚSky, a to zřejmě Ing. F., jenž měl doručit společnosti ČEZ. O právě uvedeném obžalovaný vyhotovil zápis. Až po jeho podpisu, kdy již schůzka končila, JUDr. M. prohlásil, že asi bude problém s účastníkem řízení D. B. , který snad má být mimo republiku. Tato sdělená informace v zápisu obsažena není, neboť byla sdělena až jeho vyhotovení a podpisu, nicméně podle obžalovaného ji museli slyšet všichni přítomní. Obžalovaný proto před nimi nadnesl, zda tedy má smysl všechny účastníky obíhat, přičemž bylo všeobecně konstatováno, aby se ve věci pokračovalo a podpisy zajišťovaly, aby projekt byl připraven do předmětné výzvy, u níž by se případně mohl posunout termín, eventuálně by se projekt přesunul do další výzvy, navíc nebylo jasné, zda pan B. ještě v České republice je či již nikoli. Následující den po popsané schůzce obžalovaný i s uvedeným zápisem šel na odbor dopravy Městského úřadu Domažlice (ten tehdy plnil funkci stavebního úřadu), kde tento zápis ukázal panu Š. a sdělil mu, že se bude podílet na doručování stavebního povolení účastníkům řízení. Zároveň si od něj vyžádal tabulku se seznamem osob, jejichž podpisy měl zajistit, v této tabulce byl předtištěn text v tom smyslu, že tam uvedení účastníci řízení se vzdávají práva odvolání proti vydanému stavebnímu povolení (obžalovaný v rámci výpovědi potvrdil, že se jednalo o listinu obsaženou ve spisu odboru dopravy Městského úřadu v Domažlicích sp. zn. 961/2011, jenž tvoří jednu z příloh trestního spisu), dále od jmenovaného obdržel počet stejnopisů stavebního povolení odpovídající počtu účastníků, jimž měl rozhodnutí doručit, jakož i pověření k provádění doručení. Panu Š. sdělil, že nejprve půjde za B. , aby zjistil, zda zde ještě je či nikoli. Za jmenovaným pak šel do jeho provozovny , kde mu bylo řečeno, že pan B. je skutečně mimo republiku, snad někde v Americe, a že se vrátí za dva až tři týdny. Tuto informaci obžalovaný návažně sdělil panu Š. a telefonicky ji oznámil také Ing. F. na krajskou SÚSku, bylo mu řečeno, aby to dotáhl do konce, že je to potřeba. Obžalovaný tedy vycházel z předpokladu, že u

předmětného projektu dojde buď k posunu termínu, do kterého lze potřebné podklady včetně pravomocného stavebního povolení dodat, anebo tyto podklady budou připraveny pro následující výzvu. Proto pokračoval v zajišťování podpisů u zbývajících osob, během zhruba dvou dnů, šlo patrně o 23. 2. a 24. 2. 2011, jim rozhodnutí doručil. Mimo jiné takto rozhodnutí doručil i J. T., který je spoluvlastníkem dotčeného pozemku a jehož se zároveň dotázal, zda není s panem B. dohodnutý na tom, že by jej zastupoval, jmenovaný mu ale sdělil, že to za něj podepsat nemůže. U žádného z účastníků řízení obžalovaný podle svého vyjádření nevypisoval datum podpisu. Zhruba po dvou až třech týdnech, šlo o 16. či 17. března, zašel opět do , kde mu sdělili, že se pan B. již vrátil, ale ještě není v práci, že přijde odpoledne. Obžalovaný tak za ním šel odpoledne, kdy jej zde již zastihl a oznámil mu, že je sice po termínu, že jim poněkud zkomplikoval život, že to potřebovali dříve a že je to zpětně, dále se jej dotázal, zda je ochoten to podepsat. Pan B. neměl jakékoli námitky, vyjádřil souhlas a poznamenal, že je to pro něj výhodné, uvedenou listinu (obsahující prohlášení o vzdání se práva odvolání proti stavebnímu povolení) podepsal, zda byl u tohoto jeho podpisu uveden datum, si obžalovaný již nevybavuje, pan B. byl při podpisu listiny k němu zády, obžalovaný mu současně doručil i stejnopis stavebního povolení. U tohoto jednání a podpisu nikdo další přítomen nebyl. Tabulku s podpisy pak obžalovaný ještě tentýž den, šlo zřejmě o 17. 3. 2011, odnesl na odbor dopravy Městského úřadu v Domažlicích, kde ji předal panu Š. a sdělil mu, že je vše podepsáno. To bylo vše, co ve věci učinil, žádné jiné úkony související s předmětným stavebním povolením obžalovaný podle svého vyjádření neprováděl, tedy zejména nepřebíral od pana Š. stavební povolení s doložkou právní moci a nikomu a nikam je nepředával ani nedoručoval. Kdo konkrétně a jak toto rozhodnutí s doložkou právní moci doručil na ROP, obžalovanému není známo, obecně to ale byla povinnost buď krajské SÚSky či Regionální rozvojové agentury. Na odboru dopravy Městského úřadu v Domažlicích pouze dne 3. 3. 2011 od pana Š. přebíral projektovou dokumentaci k předmětnému stavebnímu řízení. Podle svého vyjádření z přípravného řízení tak učinil proto, že jej o to telefonicky požádal zmíněný pan Š., dokumentaci pak patrně dovezl na SÚSku v Domažlicích, přičemž neví, co se s ní poté stalo, naproti tomu v řízení před soudem – a to v rámci vyjádření k některým důkazům – jako důvod jejího převzetí uváděl, že o to byl telefonicky požádán někým z Plzně, dokumentaci poté odnesl na SÚSku v Domažlicích, kde si ji měl vyzvednout opět někdo z Plzně, co se s ní dělo poté, již neví. V této spojitosti obžalovaný poznamenal, že na uvedený odbor dopravy docházel i v souvislosti s jinými projekty. Jde-li o otázku, zda poté, co získal podpisy účastníků stavebního řízení vyjma D. B., o tom informoval pana Š. či jiné pracovníky Městského úřadu v Domažlicích, obžalovaný konstatoval, že asi ne, k otázce, zda někdy v době kolem 7. 3. 2011 s někým z uvedených řešil chybějící podpis D. B., pak uvedl, že na uvedený městský úřad chodil, nevybavuje si ale, zda se tam tehdy daná okolnost řešila, tedy zda o ní s uvedenými pracovníky daného úřadu hovořil. Stejně tak si obžalovaný podle svého vyjádření nepamatuje, zda se mu někdy v rozhodné době pan Š. zmiňoval o vyznačení doložky právní moci na předmětné stavební povolení. Po datu 17. 3. 2011 se jej několik osob z Krajského úřadu Plzeňského kraje a z krajské SÚSky dotazovalo, zda to pan B. podepsal, konkrétně se takto ptali a Ing. J. V. a Ing. S. I. V souvislosti se skutečností, že D. B. v rámci trestního řízení popírá, že by na listině, podle které se měl vzdát práva na odvolání proti stavebnímu povolení, byl jeho autentický podpis, obžalovaný upozornil, že jmenovaný se následně dostal do sporu s obcí, která mu na svém území nepovolila stavbu čerpací stanice, proto začal popírat svůj podpis na listině. Grafologickým zkoumáním provedeným v souvisejícím trestním řízení, v rámci něhož D. B. po určitou dobu odmítal dát vzorky svých podpisů, přitom bylo zjištěno, že se jedná o jeho podpis. Po podpisu předmětné listiny obžalovaný byl za D. B. ještě v jednom případě, ovšem ve zcela jiné záležitosti, konkrétně těsně před odchodem do důchodu jej navštívil v jeho provozovně se služebním fotoaparátem, aby se jako odborník na fotografování vyjádřil k jeho funkčnosti a hodnotě. Žádná jiná jednání s ním nevedl.

16. Právě popsaný obsah výpovědi obžalovaného tedy dokládá, že obžalovaný připustil, že se částečně podílel na úkonech směřujících k nabytí právní moci stavebního povolení specifikovaného ve výrokové části rozsudku, konkrétně je doručoval některým účastníkům stavebního řízení a zajišťoval od nich i prohlášení o vzdání se práva dovolání proti danému rozhodnutí. Rezolutně ovšem popřel, že by tak činil s vědomím, že u tohoto stavebního povolení bude v rámci dotačního řízení popsaného také ve výroku rozsudku nepravdivě deklarována dřívější právní moc, stejně tak odmítl, že by, ať již sám či v součinnosti s dalšími osobami, dané rozhodnutí s doložkou dřívější než skutečné právní moci předložil Regionální radě regionu soudržnosti Jihozápad jako subjektu, který měl Správě a údržbě silnic Plzeňského kraje schválit a poskytnout dotaci na předmětný projekt.
17. Na tomto místě soud pokládá za vhodné vyjádřit se k opakovanému konstatování odvolacího soudu obsaženému v jeho kasačním usnesení (viz body 35, 36 a 39 odůvodnění daného rozhodnutí), podle kterého obžalovaný ve své výpovědi uváděl, že poté, co kolem 17. 3. 2011 předal listinu dokládající potvrzení o doručení stavebního povolení a prohlášení o vzdání se práva odvolání s podpisy účastníků stavebního řízení V [REDAKCE] Š [REDAKCE], jmenovaný pracovník stavebního úřadu opatřil předmětné stavební povolení doložkou právní moci. Podle názoru zdejšího soudu ovšem žádná z procesně použitelných výpovědí obžalovaného (tedy těch, které učinil po zahájení trestního stíhání) neobsahuje údaj o tom, že V [REDAKCE] Š [REDAKCE] poté, co mu obžalovaný předal zmíněnou listinu, vyznačil na předmětné stavební povolení doložku právní moci. Obžalovaný toliko uváděl – ve výpovědi v procesním postavení obviněného v přípravném řízení i v hlavním líčení – že zmíněného dne V [REDAKCE] Š [REDAKCE] předal uvedenou listinu s podpisy těch účastníků stavebního řízení, jimž měl stavební povolení doručit, a současně mu oznámil, že je vše podepsáno. Nezmiňoval se tudíž o tom, že by tento (či jiný) pracovník stavebního úřadu po předání dané listiny v jeho přítomnosti jakkoli nakládal s uvedeným stavebním povolením, čili ani o tom, že by je opatřoval doložkou právní moci. Pokud obžalovaný případně o uvedené okolnosti (že V [REDAKCE] Š [REDAKCE] poté, co mu předal listinu s podpisy účastníků stavebního řízení, vyznačil na stavební povolení právní moc) hovořil v rámci některého z vysvětlení, která ve věci podával před zahájením trestního stíhání, pak k takovému případnému vyjádření obžalovaného podle mínění zdejšího soudu nelze přihlížet, neboť úřední záznam o podaném vysvětlení v zásadě není procesně použitelným důkazem, jak plyne z ustanovení § 158 odst. 6 trestního řádu (výjimkou je situace předvídaná v § 211 odst. 6 trestního řádu, podmínky pro postup podle tohoto ustanovení ale v posuzované věci nenastaly).
18. Listiny na č. l. 1940-1951 (pracovní smlouva, jmenovací dekret, pracovní náplň, přehled pracovní docházky, přepravní doklady, odvolání z funkce, výpověď z pracovního poměru) dokumentují průběh pracovního poměru obžalovaného u [REDAKCE] i jeho docházku do zaměstnání a užívání služebního vozidla v březnu 2011. Vyplývá z nich, že obžalovaný byl od roku 2001 [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE], ke dni 31. 12. 2010 byl z této funkce odvolán v souvislosti s reorganizací uvedené příspěvkové organizace, jeho pracovní poměr však trval i nadále, 21. 2. 2011 mu byla dána výpověď z organizačních důvodů, pracovní poměr skončil [REDAKCE]. V měsíci březnu 2011 užíval služební vozidlo, vyjma 22. 3. 2011, kdy čerpal dovolenou, každý pracovní den tohoto měsíce docházel do zaměstnání.
19. Výše zmíněnou reorganizaci pak dokládají usnesení Zastupitelstva Plzeňského kraje (č. l. 80), jmenovací listina (č. l. 81) i zřizovací listina a její dodatky (č. l. 2494-2504), podle kterých se ke dni 1. 1. 2011 dřívější okresní správy a údržby silnic v Plzeňském kraji (mimo jiné i Správa a údržba silnic Domažlice) sloučily do Správy a údržby silnic Plzeňského kraje, zřizovatelem této příspěvkové organizace byl Plzeňský kraj, [REDAKCE] Ing. S [REDAKCE] I [REDAKCE].

20. Další listiny se vztahují k vyhlášení a zveřejnění 11. kola výzvy ROP NUTS II Jihozápad k předkládání projektových žádostí (tohoto kola se týkala mimo jiné i dotace na projekt specifikovaný ve výroku rozsudku). Ze souboru usnesení ze 17. jednání Výboru Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad ze dne 19. 2. 2010 (č. l. 2587-2598) je zřejmé, že označené kolo výzvy vyhlásil tento výbor uvedeného dne svým usnesením číslo 313/2010, současně stanovil lhůtu k předkládání projektových žádostí. Jak plyne ze sdělení Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad (č. l. 2935-2939), daná výzva byla standardně zveřejněna na internetových stránkách tohoto úřadu, a to včetně relevantní dokumentace, mezi níž byla i Příručka pro žadatele pro oblast podpory 1.1, tedy příručka vztahující se k dané výzvě. Právě uvedená příručka (ve fotokopii) je pak založena na č. l. 2638-2669, namísto je upozornit zejména na závěrečnou pasáž jejího článku č. 4. 4 (viz č. l. 2660), kde se uvádí, že přílohy předkládané před podpisem Smlouvy o podmínkách poskytnutí dotace, mezi něž patří i pravomocné stavební povolení, je žadatel povinen v případě, že jeho projekt bude Výborem Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad doporučen k financování, předložit do 25 pracovních dní od schválení usnesení o výběru projektů uvedeným výborem.
21. Sdělení Správy a údržby silnic Plzeňského kraje (č. l. 38-39), vyjádření Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad (č. l. 112) a projektová žádost (č. l. 86-110, 1748-1789) pak mimo jiné prokazují, že do výše uvedeného vyhlášeného 11. kola výzvy ROP NUTS II Jihozápad podala Správa a údržba silnic Domažlice dne 24. 8. 2010 u Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad projektovou žádost za účelem získání dotace z daného operačního programu na projekt s názvem Klenčí Pod Čerchovem-Lísková, Rekonstrukce průtahu Lísková, v rámci Prioritní osy 1 - Dostupnost center a Oblasti podpory 1.1 – Modernizace regionální silniční sítě, tedy na projekt specifikovaný ve výroku tohoto rozsudku. V žádosti se kromě jiného uvádí, že projektový tým bude tvořit celkem 11 členů, většina z nich měla vzejít z výběrového řízení, pět jich bylo v žádosti jmenováno, šlo o obžalovaného (coby [redacted]), který měl postavení koordinátora projektu a také byl určen jako kontaktní osoba, Ing. J. [redacted] Š. [redacted] (coby [redacted]), jenž byl v projektovém týmu v pozici vedoucího a osoby oprávněné jednat jménem žadatele, Ing. J. [redacted] R. [redacted] (provozujícího jako osoba samostatně výdělečně činná [redacted]), který měl funkci právě projektanta, Ing. A. [redacted] W. [redacted] [redacted] [redacted] [redacted], jež měla zajišťovat finanční koordinaci projektu, a Bc. R. [redacted] Z. [redacted] (působícího v [redacted]), který měl postavení zpracovatele projektové žádosti. Právě zmíněnou součinnost Regionální rozvojové agentury Plzeňského kraje, o. p. s. (dále jen Regionální rozvojová agentura) při přípravě a zpracování uvedené projektové žádosti dokládá i Smlouva o zhotovení zakázky uzavřená mezi označenou agenturou a Správou a údržbou silnic Domažlice dne 26. 5. 2010 (č. l. 900-902).
22. Z výše již zmíněného sdělení Správy a údržby silnic Plzeňského kraje na č. l. 38-39, vyjádření Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad na č. l. 112, souboru usnesení z 29. řádného jednání Výboru Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad ze dne 31. 1. 2011 (č. l. 2599-2608) a listiny označené jako Oznámení o schválení projektu k financování (č. l. 84-85, 382-383), vyplývá, že usnesením Výboru Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad z označeného dne č. 476/2011 byl schválen mimo jiné projekt specifikovaný ve výroku tohoto rozsudku k poskytnutí dotace v rámci ROP NUTS II Jihozápad. Právě uvedenou skutečnost následně Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad písemně oznámil dne 2. 2. 2011 žadateli, tedy Správě a údržbě silnic Plzeňského kraje (jež byla od 1. 1. 2011 právním nástupcem Správy a údržby silnic Domažlice), v rámci této písemného oznámení byl žadatel upozorněn a vyzván, aby přílohy předkládané před podpisem Smlouvy o podmínkách poskytnutí dotace, mezi nimiž bylo uvedeno i pravomocné stavební povolení (na rekonstrukci té části pozemní komunikace, jež měla být financována právě z dotace), předložil do 7. 3. 2011 (zde je třeba poznamenat, že tato lhůta

byla evidentně stanovena na základě výše již zmíněného článku 4. 4. Příručky pro žadatele pro oblast podpory 1.1). Jak je zřejmé z opakovaně zmíněné Příručky pro žadatele pro oblast podpory 1.1 (č. l. 2638-2669) a vyjádření Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad na č. l. 112, ale i sdělení Ministerstva financí ČR (č. l. 1885-1889), doložení všech těchto příloh, čili i pravomocného stavebního povolení vztahujícího se k předmětnému projektu, v uvedené lhůtě bylo jedním z nezbytných předpokladů pro následné uzavření Smlouvy o podmínkách poskytnutí dotace z ROP NUTS II Jihozápad (mezi Správou a údržbou silnic Plzeňského kraje jako žadatelem a budoucím příjemcem dotace a Regionální radou regionu soudržnosti Jihozápad jako jejím poskytovatelem).

23. Podle průvodního dopisu nazvaného „Doložení dokladů pro podpis smlouvy o poskytnutí dotace“ a datovaného právě dnem 7. 3. 2011 (č. l. 114-115, dále č. l. 380-381 a 1343-1344) Správa a údržba silnic Plzeňského kraje v reakci na uvedené upozornění v souvislosti s předmětným projektem doložila Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad požadované přílohy, mimo jiné i stavební povolení s doložkou právní moci. Na uvedeném průvodním dopisu, který byl vyhotoven Bc. I. [REDAKCE] Š. [REDAKCE] a podepsán Ing. S. [REDAKCE] I. [REDAKCE], je obsažena také ručně psaná doložka, že jej i s doručovanými přílohami převzala pracovnice [REDAKCE] E. [REDAKCE] P. [REDAKCE] dne 7. 3. 2011. Okolnost, že uvedené přílohy včetně pravomocného stavebního povolení byly dodány označenému úřadu ve stanovené lhůtě (čili do 7. 3. 2011), se podává rovněž z listin tohoto úřadu s názvem „Kontrolní list ke Složce projektu“ a „Kontrolní list ke kontrole podkladů vyžadovaných k podpisu Smlouvy“ (č. l. 121-122, 127, 1354). Podle výše uvedených listin tedy bylo stavební povolení s doložkou právní moci (spolu s dalšími potřebnými přílohami) doloženo Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad ve stanovené lhůtě a označený úřad z této skutečnosti vycházel.
24. Spíše jen na okraj je zde namístě zmínit, že součástí spisu jsou i další přípisy Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad s názvem „Oznámení o schválení projektu k financování“ a adresované Správě a údržby silnic Plzeňského kraje, jakož i na ně navazující průvodní dopisy Správy a údržby silnic Plzeňského kraje (všechny opět datované dnem 7. 3. 2011, vypracované Bc. I. [REDAKCE] Š. [REDAKCE] a podepsané Ing. S. [REDAKCE] I. [REDAKCE]) obsahující oznámení Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad o doložení požadovaných příloh, které se vztahují ke zbývajícím projektům v rámci 11. kola výzvy ROP NUTS II Jihozápad (č. l. 758-847).
25. Ze stejnopisů smluv na č. l. 897-899 a 63-69 se pak podává, že návazně Správa a údržba silnic Plzeňského kraje uzavřela nejprve s Regionální rozvojovou agenturou dne 26. 4. 2011 smlouvu o dílo, jejímž předmětem byl závazek této agentury zajistit pro označenou správu a údržbu silnic administraci předmětného projektu, a poté dne 10. 5. 2011 s Regionální radou regionu soudržnosti Jihozápad i samotnou Smlouvu o podmínkách poskytnutí dotace z ROP NUTS II Jihozápad. Podle posléze uvedené smlouvy měla být dotace poskytnuta ve výši 85 procent z celkových způsobilých výdajů projektu, maximálně však v celkové výši 55.020.399,74 Kč.
26. Sdělení Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad a jím poskytnuté listiny (č. l. 1816-1848, 1852-1853) a vyjádření Ministerstva financí ČR a jím doložené dokumenty (č. l. 1885-1889, 2749-2750, 2755-2759) objasňují, zda a v jaké míře došlo k poskytnutí dotací z prostředků Evropské unie na předmětný projekt. Je z nich zřejmé, že realizace a financování projektu bylo rozděleno do dvou etap. V rámci první etapy žadatel a příjemce dotace (Správa a údržba silnic Plzeňského kraje) požádal dne 26. 7. 2012 o proplacení části dotace ve výši 43.782.357,68 Kč, která měla být (stejně jako zbývajíc část dotace) celá hrazena z příspěvku Evropské unie, konkrétně z Evropského fondu pro regionální rozvoj, jehož prostředky jsou (stejně jako u dalších strukturálních fondů) součástí souhrnného rozpočtu Evropské unie. Jelikož Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad během administrativní i fyzické kontroly nezjistil žádné nedostatky, proplatil dne 27. 8. 2012 takto požadovanou částku 43.782.357,68 Kč (ze svých

prostředků, které získal od Ministerstva pro místní rozvoj ČR) na účet zřizovatele příjemce, tedy Plzeňského kraje. Celá takto vyplacená částka pak byla zahrnuta do souhrnné žádosti č. 201209 o převod prostředků do kapitoly státního rozpočtu spadající pod Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, tato souhrnná žádost byla Úřadem Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad vystavena dne 3. 10. 2012, následně ji dne 10. 10. 2012 schválilo Ministerstvo financí ČR (jako platební a certifikační orgán), které pak dne 16. 10. 2012 převedlo tutěž částku ze svého univerzálního účtu (na němž se nacházejí prostředky poskytované Evropskou unií České republice v rámci daného operačního programu) zpět do rozpočtové kapitoly Ministerstva pro místní rozvoj ČR. Tyto výdaje pak Ministerstvo financí ČR jednak certifikovalo v rámci mimořádné 5. certifikace, která se týkala výdajů projektů ROP NUTS II Jihozápad prováděné za období od 16. 8. 2012 do 30. 4. 2013, jednak je vyžádalo od Evropské komise k refundaci. Ve spojitosti s druhou etapou žadatel a příjemce dotace požádal dne 27. 9. 2012 Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad o proplacení další části dotace ve výši 8.515.549,95 Kč, tyto finanční prostředky (ani jiná částka ze zbývajících částí dotace) ovšem dosud uvedeným úřadem nebyly proplaceny.

27. Veškeré doposud uvedené skutkové okolnosti, které mají vztah ke stíhanému skutku a které ve věci dovozovala obžaloba, vyplynuly z výše popsaných listinných důkazů zcela jednoznačně, tyto důkazy v daných směrech mezi sebou korespondují, na sebe navazují a vzájemně se doplňují. Není tudíž důvod o nich pochybovat. Proto soud tyto nepochybné skutkové okolnosti (z nichž některé jsou dále prokazovány i dalšími důkazy, které ještě popíše) v rámci té další pasáže odůvodnění, v níž se bude zabývat hodnocením provedených důkazů, v zájmu přehlednosti pouze stručně zrekapituluje, aniž by detailněji popisoval, kterými konkrétními důkazy jsou prokazovány.
28. Následující důkazy mají vztah k průběhu stavebního řízení, které vyústilo ve vydání výše opakovaně zmíněného stavebního povolení, tedy stavebního povolení na rekonstrukci té části pozemní komunikace, jež měla být financována právě v rámci předmětného dotačního řízení. Jde o stavební povolení vydané odborem dopravy Městského úřadu v Domažlicích dne 23. 2. 2011 pod č. j. OD-961/11-3957/2011/San.
29. Podle obsahu spisu dokumentujícího dané stavební řízení (tento správní spis tvoří jednu z příloh trestního spisu v dané věci) žádost o stavební povolení u odboru dopravy Městského úřadu v Domažlicích, který plnil funkci i stavebního úřadu, podal dne 24. 1. 2011 JUDr. M. M. jako zmocněnec Správy a údržby silnic Plzeňského kraje, v této souvislosti doložil i plnou moc. V rámci označeného stavebního úřadu věc vyřizoval V. Š. Ten ve věci dne 31. 1. 2011 vydal oznámení o zahájení stavebního řízení, toto oznámení bylo doručováno jednotlivým účastníkům řízení, některým z nich prostřednictvím poštovního úřadu, a to mimo jiné D. B. (který danou písemnost podle ve spise založené doručky převzal 11. 2. 2011). V. Š. pak vyhotovil i samotné rozhodnutí – stavební povolení, které je datováno dnem 23. 2. 2011, podepsal je Ing. J. K. Na originálu rozhodnutí je vyznačena doložka právní moci dnem 3. 3. 2011, podle podpisu ji vyznačil V. Š. Stejnopisy tohoto rozhodnutí byly účastníkům řízení doručovány osobně, účastníci jejich převzetí potvrzovali podpisem listiny, na které bylo současně předtištěno, že se vzdávají práva odvolání proti danému rozhodnutí. Celkem se jedná o sedm takových listin, na některých jsou uvedeny (také v předtištěné podobě) osobní údaje více účastníků (ať již fyzických nebo právnických osob), na jiných jen jednoho, podle jejich obsahu bylo rozhodnutí o stavebním povolení všem účastníkům řízení doručeno do 2. 3. 2011 (jako poslednímu takto bylo uvedeného dne doručeno společnosti Imobilia Zeta, s. r. o.), tímž dnem se každý z účastníků měl vzdát práva odvolání. Jedna z těchto listin (která je zjevně onou tabulkou, o níž hovořil ve své výpovědi obžalovaný) obsahuje údaje o těchto pěti účastnících stavebního řízení: Pozemkový fond ČR, D. B., J. T., Z. H. a H. H. U každého z nich je obsažen podpis (u Pozemkového fondu ČR i razítko) a ručně psané datum, kdy k příslušnému podpisu mělo

dojít. Vyjma J. T., u něhož je uveden den 24. 2. 2011, jde u všech účastníků (včetně D. B.) o den 23. 2. 2011. Spis neobsahuje jakýkoli údaj o tom, že by byl komukoli předán či doručen stejnopis rozhodnutí stavebního povolení s doložkou právní moci. Naproti tomu je zde písemné potvrzení, že dne 3. 3. 2011 došlo ze strany Správy a údržby silnic Plzeňského kraje k osobnímu převzetí jednoho vyhotovení stavební dokumentace k předmětnému projektu, toto potvrzení nese podpis odpovídající podpisu obžalovaného (jenž ve své výpovědi ostatně připustil, že tuto projektovou dokumentaci u stavebního úřadu přebíral).

30. Jako svědek byl v dané věci vyslechnut výše již zmíněný V. Š., jenž coby vedl shora uvedené stavební řízení. Poněvadž jeho svědectví (č. l. 689-706, 723-732, 3134-3140, 3273-3278) mělo význam při posuzování řady pro věc podstatných otázek, popíše soud jeho obsah podrobněji. Svědek uvedl, že v rámci své agendy vydal dne 23. 2. 2011 předmětné stavební povolení. Poté jej požádal obžalovaný, zda by se dalo urychlit nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Svědek mu sdělil, že je to možné v případě, že se všichni účastníci řízení vzdají práva odvolání proti tomuto rozhodnutí. Vzápětí jej obžalovaný informoval, že on a pan M., který v tomto řízení byl zplnomocněným zástupcem SÚS (správy a údržby silnic), by účastníky řízení osobně obešli, aby tito účastníci podepsali, že se vzdávají práva odvolání a že osobně přebírají stejnopis stavebního povolení. Svědek se obžalovaného dotázal, z jakého důvodu je třeba urychlovat nabytí právní moci, neboť je únor a stavět se nedá, obžalovaný mu odpověděl bez bližší konkretizace, že chtějí v Plzni mít jistotu, že vše proběhne v řádném termínu, neboť předmětná stavba má být financována z dotace, a dále že vše má být odevzdáno do konce března, že "krajánci" chtějí mít nějakou časovou rezervu pro případ, že by některý z účastníků řízení například nevyzvedával poštu a bylo by to doručeno až po deseti dnech. Na to svědek obžalovanému sdělil, že do konce března je ještě dost času a že by stavební povolení nabylo právní moci řádnou, přirozenou cestou. Obžalovaný mu odpověděl, že takto to po něm z Plzně chtějí, že do konce března musí být vše řádně odevzdáno. Ve chvíli, kdy bylo jasné, že obžalovaný a pan M. budou stejnopisy rozhodnutí osobně doručovat, svědek vytvořil listiny s předepsanými osobními údaji účastníků řízení, jednu pro obžalovaného, na což obžalovaný reagoval konstatováním, že „jde s tím hned za B.“. V této chvíli svědek podle svého vyjádření bezmyšlenkovitě a zcela rutinně u B. jména předepsal datum 23. 2. 2011, podle svého vyjádření tak učinil „pod neustálým tlakem klientů a svých nadřízených, že je třeba ke klientům přistupovat vstřícně a co nejméně je zatěžovat“, tedy chtěl panu B. takto ušetřit námahu, poté listinu společně s příslušným počtem stejnopisů rozhodnutí předal obžalovanému. Následující den za ním přišel obžalovaný a oznámil mu, že pan B. odcestoval, že jeho podpis nemá, že hovořil s panem T., který mu sdělil, že by sice mohl listinu za pana B. podepsat, neboť k tomu má plnou moc, ale že tak neučiní, neboť by pan B. mohl způsobit problémy, ale že po svém návratu to jistě podepíše, svědek má za to, že obžalovaný se také zmiňoval, že podpisy ostatních účastníků řízení již má. Na to svědek obžalovanému sdělil, že tedy budou čekat, až se pan B. vrátí a budou mít jeho podpis. Obžalovaný se jej zeptal, zda by věc nešlo nějak udělat bez podpisu, načež mu svědek odpověděl, že v žádném případě. Uvedené zřejmě zaslechl svědkův Ing. K., který vyšel ze své kanceláře a prohlásil, že bez podpisu v žádném případě doložka právní moci na rozhodnutí o vydání stavebního povolení vyznačena nebude. Obžalovaný poté prohlásil, že „je to s nimi těžké, že jsou hrozní byrokrati“, a s úsměvem odešel. Následně jej obžalovaný kontaktoval v zaměstnání dne 3. 3. 2011 a dotázal se jej, zda by mohl obdržet ověřenou stavební dokumentaci s odůvodněním, že ji po něm požadují v Plzni, svědek mu ji proto předal, o čemž učinil písemný záznam, který je založen ve spisu dokumentujícím stavební řízení. Poté se v dané věci zhruba dva týdny nic nedělo. Někdy kolem poloviny března mu obžalovaný telefonicky oznámil, že pan B. je již zpět, ale v jeho provozovně jej ještě nezastihl, půjde za ním druhý den. Tento den pak obžalovaný přišel za svědkem a přinesl onu listinu, na které již byl dosud chybějící podpis pana B.. Jelikož ve spisovém přehledu spisu dokumentujícího průběh daného stavebního řízení je uvedeno, že listinu dodanou mu obžalovaným (s podpisy účastníků) vložil do tohoto

spisu dne 17. 3. 2011, pak podle svědka mu obžalovaný tuto listinu donesl zřejmě právě tohoto dne. V této době ovšem svědek s ohledem na odstup času již zapomněl na dříve předepsané datum u podpisu pana B████, proto ve chvíli, kdy mu listina obžalovaným byla vrácena, se nad datem již nepozastavil, a proto tam datum, které dříve svědek vypsál, již na listině zůstalo, a doložku právní moci na originál rozhodnutí vyznačil podle toho účastníka řízení, který se podle listiny vzdal práva odvolání jako poslední, domnívá se, že datum posledního doručení bylo 2. 3. 2011, proto právní moc vyznačil dnem 3. 3. 2011. Podle svědka se z jeho strany jednalo o lidsky pochopitelné a neúmyslné administrativní pochybení. V této souvislosti svědek upozornil, že pan B████ si předem vepsaného data musel být vědom, mohl tedy listinu s tímto datem odmítnout podepsat anebo sám mohl datum přepsat na skutečné. Protože obžalovaný jej na místě zároveň žádal o stejnopis daného rozhodnutí s vyznačenou doložkou právní moci, svědek tento stejnopis vytiskl, dal jej podepsat ████████ Ing. K████, vepsal na něj také doložku právní moci a poté jej předal obžalovanému, jenž následně odešel. Předání tohoto stejnopisu rozhodnutí obžalovanému zřejmě nikdo další nebyl přítomen, obžalovaný jeho převzetí nijak písemně nepotvrdil. Svědek se domnívá, že se obžalovaného tázal, na co potřebuje další stejnopis rozhodnutí, když svůj SÚSka prostřednictvím JUDr. M████ již obdržela, obžalovaný mu odpověděl něco v tom smyslu, že neví, kde se původní stejnopis pro SÚSku nachází. Jak obžalovaný následně naložil se stejnopisem rozhodnutí s doložkou právní moci, který mu svědek daného dne předal, svědkovi není známo. Není si vědom, že by kromě obžalovaného stejnopis stavebního povolení s doložkou právní moci poskytl ještě někomu jinému (na jiných místech své výpovědi svědek takovou možnost již přímo vylučoval). Svědek po předložení originálu rozhodnutí o vydaném stavebním povolení (ze spisu o stavebním řízení) i toho jeho stejnopisu, které bylo v dispozici Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad (kam podle v odůvodnění již zmíněných listinných důkazů mělo být doručeno dne 7. 3. 2011), potvrdil, že na obě tyto listiny vyznačil doložku právní moci. V souvislosti s danou věcí svědek podle svého vyjádření vůbec nebyl v kontaktu s Ing. Š████, Ing. I████, Ing. F████, Bc. Š████, Bc. Z████, J████ B████ ani Ing. V████. Svědek se dále vyjadřoval k otázce, zda a jakým způsobem zapisoval jednotlivé úkony předmětného stavebního řízení do elektronického informačního systému RADNICE Vera. V této souvislosti připustil, že v daném systému u všech účastníků řízení hromadně zapsal již dne 2. 3. 2011 jako datum doručení rozhodnutí o vydání stavebního povolení právě den 2. 3. 2011 a současně zadal jednodenní lhůtu pro nabytí právní moci. Po předestření skutečnosti, že toto jeho počínání koliduje s tím, co sám předešle uváděl ve vztahu k doručení rozhodnutí D████ B████, svědek obsáhle (a na základě předem připravených poznámek) vysvětloval, že v užívání daného elektronického systému měl a má rezervy, navíc v dané době docházelo ke změnám tohoto systému, že údaje uvedené v tomto systému byly celkem irelevantní, neboť rozhodující jsou údaje obsažené v listinném spisu, z tohoto důvodu a také proto, že odeslané písemnosti se mu v systému hromadily a seznam takto nevyřízených písemností se stával nepřehledným, což se mu přičilo, si běžně počínal tak, že vždy v nějaký den hromadně do systému zadal doručení celé řady písemností, a to souběžně ve vícero řízeních, aniž by takto zadané doručení odpovídalo skutečnosti, takový postup byl podle svědka u Městského úřadu v Domažlicích naprosto běžný a rutinní, nikdy v této souvislosti nezaznamenal jakékoli negativní důsledky. Údaje obsažené v daném elektronickém systému tedy podle svědka vesměs neodpovídají realitě, informacím v nich uvedeným nikdy nepřikládal žádnou váhu a vždy vycházel výhradně ze spisu vedeného v listinné podobě. Výše zmíněnou skutečnost, že v systému u všech účastníků předmětného stavebního řízení hromadně zapsal datum doručení rozhodnutí o stavebním povolení již dne 2. 3. 2011 a jako datum jeho právní moci pak nastavil následující den, tak svědek označil za pouhou shodu okolností, která spadá do souhrnu dalších nešťastných náhod při jeho počínání v daném stavebním řízení. Po předložení vytištěných screenshotů obrazovek dokumentujících historii písemností z předmětného stavebního řízení v daném elektronickém informačním systému svědek také připustil, že v tomto systému u vlastní písemnosti (stavebního povolení) v kolonce „doručeno/nedoručeno“ provedl nějakou opravu, již si ale nevybavuje, jakou konkrétně. Svědek dále uvedl, že v době, kdy věc již prošetřovala policie, se obžalovaného několikrát tázal, zda znal

jiný termín pro předložení dokladů pro dotaci, než byl jím avizovaný konec března roku 2011, načež mu obžalovaný vždy odvětil, že tento termín neznal nikdo. Na jeho další dotaz, jak to bylo ve skutečnosti s B. [redacted] podpisem, mu obžalovaný odpověděl, že listinu pan B. [redacted] opravdu podepsal a že jmenovaného dokonce upozorňoval, že u jeho jména je neodpovídající datum, na což měl pan B. [redacted] reagovat sdělením, že mu to vůbec nevadí, že je pro něj důležité, že při stavbě opravením propustku na pozemku dojde ke zhodnocení tohoto jeho pozemku. Svědek byl podle svého vyjádření také přítomen tomu, jak při jedné z pozdějších návštěv obžalovaného na Městském úřadu v Domažlicích se Ing. K. [redacted] obžalovaného dotázal: "Na rovinu, podepsal to opravdu pan B. [redacted]?", na což mu obžalovaný odvětil kladně. Pak se jej Ing. K. [redacted] zeptal: "Vyznačil Ti pan Š. [redacted] doložku opravdu poté, kdy jsi přinesl listinu s B. [redacted] podpisem na Tebou vyžádaný stejnopis?", obžalovaný opět odpověděl kladně. Když se pak Ing. K. [redacted] obžalovaného dotázal: "A vezl jsi to potom do Plzně?", odpověď obžalovaného podle svědka zněla: "Nejhorší na tom je, že já si věci moc nepamatuji, ale je možné, že zřejmě asi ano, ale nevzpomínám si, komu jsem to tam předal."

31. Výše popsané okolnosti svědek V. [redacted] Š. [redacted] popisoval v přípravném řízení i hlavním líčení v zásadě shodně či obdobně, případně si ve vztahu k nim alespoň neprotiřečil. Jiná situace ale panuje u otázky, zda a v jaké souvislosti byl svědek v průběhu stavebního řízení a zejména při doručování stavebního povolení účastníkům řízení v kontaktu s JUDr. M. [redacted] M. [redacted]. V přípravném řízení svědek opakovaně uváděl, že JUDr. M. [redacted] M. [redacted] měl nejen od správy a údržby silnic vystavenou plnou moc k zastupování v daném stavebním řízení, ale svědek mu také – stejně jako obžalovanému – osobně předal listinu, v níž měla další část účastníků stavebního řízení potvrdit převzetí stavebního povolení a vzdát se práva odvolání proti tomuto rozhodnutí, a současně i příslušný počet stejnopisů tohoto rozhodnutí, k jejich doručení svědek jmenovaného ústně pověřil, JUDr. M. [redacted] pak svědkovi tuto listinu i s podpisy účastníků osobně přinesl na Městský úřad v Domažlicích, a to podstatněji dříve než obžalovaný, jmenovaný také již na počátku stavebního řízení svědkovi osobně předával žádost o vydání stavebního povolení. Naproti tomu u hlavního líčení svědek tvrdil, že JUDr. M. [redacted] sice disponoval plnou mocí pro dané stavební řízení, ovšem v jeho průběhu s ním do osobního kontaktu vůbec nepřišel, listiny a dokumenty, které pro něj byly určeny, mu svědek zasílal prostřednictvím obžalovaného. Po představení právě uvedeného rozporu svědek označil jako realitě odpovídající verzi z hlavního líčení s odůvodněním, že při výslechu před policejním orgánem mu různé věci a různá řízení splývaly, poté se „mu to v hlavě rozleželo“ a dospěl k závěru, že s JUDr. M. [redacted] v průběhu daného stavebního řízení skutečně do osobního kontaktu vůbec nepřišel.
32. Ve spojitosti s činností odboru dopravy Městského úřadu v Domažlicích, jenž v rozhodném období vykonával působnost stavebního úřadu, je namístě zmínit i fotokopie části spisů označeného odboru čísly jednacími OD-7506/11-37823/2011/San, OD-2992/11-13379/2011/San, OD-3048/10-13809/2010/San, OD-10777/10-57860/2010/San, OD-8470/09-32571/2009/San, OD-8629/09-33553/2009/San a OD-8946/09-35147/2009/San (č. l. 2054-2106). Jde o listiny dokumentující stavební řízení ve vztahu k jiným silničním stavbám v letech 2009 až 2011. Vyplývá z nich, že ve věci č. j. OD-7506/11-37823/2011/San je na stavebním povolení vyznačena doložka právní moci dnem 7. 10. 2011, za stavebníka (Správu a údržbu silnic Plzeňského kraje) ji převzal zástupce [redacted] kanceláře R. [redacted] v den, jehož označení je velmi obtížně čitelné (podle názoru soudu se může jednat o 6. 10., 8. 10., 10. 10. či 16. 10. 2011, policejní orgán vycházel, jak plyne z jeho záznamu na č. l. 2054, z toho, že jde o datum 16. 10. 2011, nicméně tento den byla neděle, 8. 10. 2011 zase byla sobota), ve věci OD-2992/11-13379/2011/San je na stavebním povolení vyznačena doložka právní moci dnem 27. 4. 2011, za stavebníka (Správu a údržbu silnic Plzeňského kraje) ji převzala na potvrzení podepsaná (a blíže nespecifikovaná) osoba dne 6. 5. 2011, ve věci OD-3048/10-13809/2010/San je na stavebním povolení vyznačena doložka právní moci dnem 28. 4. 2010, za stavebníka (Správu a údržbu silnic Domažlice) ji převzala osoba na potvrzení podepsaná (a blíže nespecifikovaná, podle podpisu

však šlo o obžalovaného) dne 28. 4. 2010, ve věci OD-10777/10-57860/2010/San je na stavebním povolení vyznačena doložka právní moci dnem 15. 2. 2011, za stavebníka (Správu a údržbu silnic Domažlice) ji převzala osoba na potvrzení podepsaná (a blíže nespecifikovaná, podle podpisu šlo nicméně opět o obžalovaného) dne 18. 2. 2011, ve věci OD-8470/09-32571/2009/San je na stavebním povolení vyznačena doložka právní moci dnem 16. 10. 2009, za stavebníka (Správu a údržbu silnic Domažlice) ji převzala osoba na potvrzení podepsaná (a blíže nespecifikovaná, podle podpisu se jednalo zase o obžalovaného) dne 21. 10. 2009, ve věci OD-8629/09-33553/2009/San je na stavebním povolení vyznačena doložka právní moci dnem 12. 2. 2010, za stavebníka (obec Srbsice) ji převzala osoba na potvrzení podepsaná (a blíže nespecifikovaná) dne 16. 2. 2010, a ve věci OD-8946/09-35147/2009/San je na stavebním povolení vyznačena doložka právní moci dnem 20. 10. 2009, za stavebníka (Správu a údržbu silnic Domažlice) ji převzala osoba na potvrzení podepsaná (a blíže nespecifikovaná, podpis ale opět odpovídá podpisu obžalovaného) dne 21. 10. 2009.

33. Ve svědecké výpovědi Ing. I. P. (č. l. 529-534), jenž je , a jím zpracované zprávě (č. l. 2030) se popisuje problematika vzniku a evidence záznamů v elektronickém systému spisové služby VERA Radnice, jakož i problematika přístupů do tohoto systému a vytváření případných změn dokumentů v systému evidovaných. Z těchto důkazů a s nimi souvisejících vytištěných screenshotů počítačových obrazovek (č. l. 535, 2031-2040) i uživatelské příručky uvedeného systému VERA Radnice (č. l. 537-637) vyplývá zejména ta podstatná okolnost, že s písemností - předmětným rozhodnutím o stavebním povolení naposledy v daném systému pracoval V. Š. dne 4. 3. 2011 v 9.13 hodin, jmenovaný tehdy prováděl opravu údajů v kolonkách týkajících se doručení této písemnosti a její právní moci. Od tohoto okamžiku v systému žádné další opravy či úpravy elektronických záznamů u dané písemnosti neproběhly.
34. Jako svědci byli vyslechnuti i Ing. J. K. a H. B., kteří jsou a také v rozhodné době byli rovněž zaměstnání u , prvně jmenovaný jako , posléze uvedená jako . Jak vyplynulo z jejich výpovědí, H. B. sdílí stejnou kancelář s V. Š., Ing. J. K. užívá kancelář sousední.
35. Ing. J. K. v rámci svého svědectví (č. l. 438-453, 3239-3243) dále uvedl, že jejich odbor měl v dané době postavení speciálního stavebního úřadu a vedl stavební řízení v souvislosti s předmětnou rekonstrukcí pozemní komunikace. Žádost o stavební povolení podával JUDr. M., jenž zastupoval Správu a údržbu silnic Plzeňského kraje, věc pak v rámci odboru vyřizoval svědkovi podřízený V. Š. Někdy dne 22. 2. či 23. 2. 2011 při vyhotovování předmětného rozhodnutí o stavebním povolení mu pan Š. sdělil, že stavební řízení začalo chvátat a že si správa a údržba silnic bude kontaktovat účastníky řízení sama, aby došlo k rychlejšímu nabytí právní moci rozhodnutí. Svědek pak byl osobně přítomen situaci v kanceláři pana Š., kdy se obžalovaný vrátil s listinou a sdělil, že pan B. je na dovolené, k tomu došlo jen v řádu dnů či možná ještě téhož dne, co bylo stavební povolení vydáno. Obžalovaný dále uváděl, že hovořil s panem T., spoluvlastníkem pozemku, a ten že mu sdělil, že pan B. to jistě podepíše, ale že on, byť má zmocnění, to za něj podepisovat nebude, když jde o pana B.. Tato informace na místě zazněla vícekrát, přičemž v průběhu hovoru svědek podle svého vyjádření spontánně řekl, že až bude podpis pana B., tedy až se jmenovaný vrátí, tak bude vše hotovo, čímž myslel předání rozhodnutí s doložkou právní moci. Na jeho uvedené konstatování obžalovaný zřejmě nijak nereagoval, věc se dále již nerozebírala. Po určité době, v řádu týdnů, se pak svědek dotázal pana Š., zda SÚSka již vše dodala a zda je věc vyřízená, na což mu jmenovaný odpověděl, že ano. Svědek se proto o věc více nezajímal, pro něj šlo o standardní stavební řízení. Jaké množství stejnopisů rozhodnutí o stavebním povolení v rámci řízení podepisoval a zda nějaký stejnopis tohoto rozhodnutí

podepisoval dodatečně, si svědek vybavit nedokázal. Podle svého názoru nebyl přítomen předání jakékoli listiny související s daným stavebním řízením obžalovanému. Obecně je celkem běžné, že účastníci řízení či dotčené orgány a organizace si přebírali osobně rozhodnutí a jiné dokumenty u jejich odboru, takový postup využívala i SÚSka. Kdo konkrétně za SÚSku v jiných řízeních přebíral rozhodnutí a další písemnosti, svědek neví, mohl to být obžalovaný, ale i někdo jiný. Svědek se také vyjadřoval k některým údajům obsaženým ve výpisech elektronického systému spisové služby VERA Radnice, v této spojitosti mimo jiné konstatoval, že V. Š. do tohoto systému zaznamenal doručení předmětného stavebního povolení všem účastníkům řízení tímž dnem, a to 2. 3. 2011. Svědek dále vypověděl, že když byla následně věc již medializována a řešilo se, zda byl podpis padělán či nikoli, osobně se dotázal obžalovaného mezi čtyřma očima, zda podpis pana B. na listině je skutečně pravý a zda mu rozhodnutí o stavebním povolení doručil, na což obžalovaný odpověděl kladně. Dále mu obžalovaný sdělil, že byl za panem B. asi dvakrát, a to poté, co se jmenovaný vrátil z dovolené, poprvé mu bylo v provozovně nějakou ženou řečeno, že tam pan B. ještě není, proto tam šel obžalovaný následující den, poté odnesl listinu se vzdáním se práva na odvolání panu Š. a dostal rozhodnutí, přičemž svědek si podle svých slov z tohoto rozhovoru vydedukoval, že s vyznačenou doložkou nabytí právní moci. Dále mu obžalovaný při hovoru sdělil, že toto rozhodnutí pak „asi vezl na kraj, ale že si již nepamatuje, komu tuto listinu předal“. Obžalovaný podle svědka neustále používal termín „krajáci“ a svědek nikdy nevěděl, zda tím myslí krajský úřad nebo krajskou SÚSku. V době, kdy byla věc medializována a poté šetřena policií, svědek o dané věci kromě obžalovaného hovořil i s dalšími osobami, z nichž si vybavil V. Š., JUDr. M., dále tehdejšího J. B., JUDr. K. a pracovníka pana P. V. Š. mu sdělil, že rozhodnutí o stavebním povolení s doložkou právní moci předal, a to pravděpodobně obžalovanému, k čemuž ale svědek poznamenal, že právě uvedené jen dedukuje s ohledem na informaci sdělenou mu samotným obžalovaným. K D. B. svědek konstatoval a popsal, že jmenovaný vystupoval i v jiných stavebních řízeních a v této problematice se zjevně orientoval, ve vztahu k předmětnému stavebnímu povolení podal v roce 2014 návrh na obnovu řízení. V průběhu své výpovědi v přípravném řízení i hlavním líčení svědek pak opakovaně upozorňoval, že s ohledem na odstup času si některé situace již nemusí přesně vybavovat.

36. Svědkyně H. B. podle své výpovědi (č. l. 348-357, 3269-3272) v souvislosti s předmětným stavebním řízením, které vyřizoval V. Š., osobně zaznamenala, že obžalovaný se jmenovaného dotazoval, kdy bude toto řízení ukončeno a stavební povolení vydáno. Toto rozhodnutí mělo být po právní moci předáno v určené lhůtě někam do Plzně, kam to měl předávat asi obžalovaný. Svědkyně si dále vybavuje situaci, kdy obžalovaný panu Š. v kanceláři sděloval, že jeden z účastníků řízení pan B., kterému dosud nebylo rozhodnutí doručeno, nebyl v České republice, přičemž Ing. K., který danou informaci musel ze své kanceláře zaslechnout, přišel na místo a do hovoru zasáhl konstatováním, že dokud nebude rozhodnutí doručeno všem účastníkům řízení a všichni tito účastníci se nevzdají práva odvolání, nebude na rozhodnutí vyznačena doložka právní moci. Jaký byl další průběh tohoto hovoru, si svědkyně již nepamatuje. Byla-li v této spojitosti svědkyně tázána, z jakého důvodu tam tehdy byl obžalovaný, svědkyně uvedla, že podle jejího názoru proto, že přišel s tím, že potřebuje, aby na rozhodnutí byla vyznačena doložka právní moci, že rozhodnutí potřebuje předat do Plzně, kam přesně, to podle svědkyně nesdělil, případně to alespoň nezaznamenala (popsaným způsobem svědkyně popsala hovor mezi obžalovaným, V. Š. a Ing. J. K. v přípravném řízení, u hlavního líčení opakovaně uváděla, že tento hovor ohledně právní moci proběhl jen mezi V. Š. a Ing. J. K., obžalovaný mu přítomen nebyl). K otázce, zda byla přítomna tomu, že by se v uvedené věci dostavili na odbor dopravy JUDr. M. a obžalovaný za účelem předání listin účastníkům řízení a vzdání se práva odvolání, svědkyně konstatovala, že JUDr. M. si vůbec nevybavuje, v rámci tohoto řízení se s ním zřejmě nesetkala, obžalovaný si patrně přebíral výtisky rozhodnutí pro jednotlivé

účastníky řízení a dále listinu, kde účastníci řízení měli potvrdit, že rozhodnutí převzali a že se vzdávají práva odvolání. Obžalovaný byl v souvislosti s předmětnou stavbou na odboru dopravy asi vícekrát, docházel tam i v souvislosti s jinými stavebními řízeními, zajišťoval totiž vydání stavebních povolení na opravy silnic nebo na stavby nových silnic, jiní zaměstnanci správy a údržby silnic ani JUDr. M. na daný odbor v souvislosti s danou stavbou nebo jinými stavbami nedocházeli. Svědkyně podle svého vyjádření zřejmě nebyla přítomna vyznačování doložky právní moci na předmětné stavební povolení ani jeho předání další osobě, alespoň si nic takového nepamatuje. K dotazu, zda je jí známo, kdo doručil D. B. listinu obsahující prohlášení o vzdání se práva odvolání, svědkyně uvedla, že se domnívá, že se o tom na jejich odboru hovořilo, že to byl obžalovaný, kdo tuto informaci ale sdělil, neví. Podle svědkyně se hovořilo i o tom, že samotné stavební povolení s doložkou právní moci si měl převzít osobně rovněž obžalovaný, od koho tuto informaci ale zaslechla, rovněž neví. Poté, co v tisku vyšel článek týkající se předmětného projektu, byl obžalovaný několikrát na odboru dopravy a hovořil s panem Š. o tomto článku, přičemž prohlásil, že podpis na listině je skutečně B. Na dotaz, z čeho usoudila, že rozhodnutí s doložkou právní moci měl převzít a odvézt do Plzně obžalovaný, svědkyně odpověděla, že doložka musela být vyznačena do určitého termínu a také pravomocné stavební povolení muselo být předáno do určitého termínu, přičemž o termín vydání rozhodnutí se zajímal právě obžalovaný. Podle svědkyně obžalovaný také řekl, že rozhodnutí poveze do Plzně, svědkyně ale neví, zda se „to povídalo na odboru“, anebo to obžalovaný řekl přímo před ní, bylo to v roce 2011, tedy neví, zda se to nedozvěděla později, kupříkladu v spojitosti s oním novinovým článkem, již to nedokáže časově seřadit, je to dlouhá doba. Sama svědkyně podle svého vyjádření předmětné rozhodnutí o stavebním povolení nikomu nepředávala, a to ani v zastoupení pana Š., podle jejího názoru mohl toto rozhodnutí předat jedině pan Š. obžalovanému.

37. Ve spojitosti se svědky Ing. J. K. a H. B. je třeba poukázat i na jejich docházkové listy a dovolenky za měsíc březen 2011 (č. l. 13-15, 3248). Z nich se mimo jiné podává, že dne 17. 3. 2011 H. B. čerpala řádnou dovolenou, Ing. J. K. byl zase na služební cestě, následujícího dne posléze jmenovaný čerpal dovolenou.
38. Ze sdělení Správy a údržby silnic Plzeňského kraje (č. l. 38-39), které bylo v odůvodnění již zmíněno, se v souvislosti s rozhodnutím o stavebním povolení uvádí, že označená organizace nebyla účastníkem řízení, uvedené rozhodnutí tedy od stavebního úřadu přímo neobdržela. Jakým způsobem jí toto rozhodnutí bylo doručeno, nelze pro odstup času již prokazatelně doložit. Zajištěním stavebního povolení na předmětnou stavbu (rekonstrukce průtahu Lísková) byli pověřeni projektant Ing. J. R. na základě smlouvy o dílo a JUDr. M. M. na základě plné moci. Právě zmíněná smlouva o dílo mezi Ing. J. R. – a Správou a údržbou silnic Domažlice, datovaná dnem 29. 9. 2010, je založena na č. l. 41-43, je z ní zřejmé, že jmenovaný projektant se zavázal pro označenou příspěvkovou organizaci k dané stavbě jednak vypracovat projektovou dokumentaci, jednak zajistit pravomocné stavební povolení. Podle plných mocí (č. l. 40, 495) nejprve Správa a údržba silnic Domažlice (dne 11. 6. 2010) a poté Správa a údržba silnic Plzeňského kraje (dne 1. 1. 2011) zmocnily JUDr. M. M., aby je v souvislosti s předmětnou stavbou zastupoval v řízení o umístění stavby i v řízení o vydání stavebního povolení a kolaudačního souhlasu.
39. S listinami popsanými v předešlém odstavci souvisejí svědecká výpověď M. H., pracovníce (č. l. 386-390), a listiny (zejména jde o účetní doklady) touto svědkyní předložené (č. l. 392-407 a 1329). Z nich je zřejmé, že dne 14. 3. 2011 byla do elektronického účetního systému Správy a údržby silnic Plzeňského kraje zaúčtována faktura vystavená Ing. J. R., datovaná dnem 8. 3. 2011, kterou následně v době od 14. 3. 2011 do 4. 4. 2011 postupně schválilo několik dané organizace (Ing. J. F., Bc. I. Š., Z. R.,

██████ V██████ D██████ a ███████ A██████ W██████), následně byla faktura proplacena. Povinnost zkontrolovat, zda byla naplněna smlouva, na základě níž byla faktura vystavena, měl Bc. I██████ Š██████. Jak je zřejmé z obsahu této faktury, Ing. J██████ R██████ ji Správě a údržbě silnic Plzeňského kraje vystavil za „provedenou inženýrskou činnost a obstarání stavebního povolení na akci: Sil. II/189 – Rekonstrukce průtahu Lísková“.

40. V procesním postavení svědků byli vyslechnuti také Ing. J██████ R██████ (č. l. 660-668, 3286-3289) a JUDr. M██████ M██████ (č. l. 479-493, 3233-3238). Prvně jmenovaný, jenž jako fyzická osoba provozuje ███████, se vyjadřoval jednak obecně ke své spolupráci se Správou a údržbou silnic Plzeňského kraje, jednak k otázce uzavření výše již zmíněné smlouvy o dílo, jakož i ke zpracování projektové dokumentace k předmětné stavbě na základě této smlouvy a úhradě za takto jím vykonanou činnost. Podle svého vyjádření se Správou a údržbou silnic Domažlice spolupracoval již v celé řadě případů, vždy připravoval příslušnou smlouvu o dílo. Ve vztahu k rekonstrukci předmětné pozemní komunikace měl podle svědka Plzeňský kraj eminentní zájem, aby k této stavbě došlo, zřejmě již počátkem roku 2010 probíhala jednání na Správě a údržbě silnic v Domažlicích za účasti svědka, ███████ J██████ B██████, obžalovaného a ███████ Ing. Š██████. Patrně na základě žádosti J██████ B██████ pak svědek do smlouvy o dílo mezi ním a Správou a údržbou silnic Domažlice, kterou sám připravoval, zahrnul – na rozdíl od dřívějších případů jeho spolupráce se Správou a údržbou silnic Domažlice, při nichž si stavební povolení zajišťovala sama tato příspěvková organizace, konkrétně tak činil obžalovaný – i inženýrskou a právní činnost, proto bylo ve smlouvě uvedeno, že předmětem smlouvy je také zajištění stavebního povolení. J██████ B██████ jej také požádal, aby v dané věci spolupracoval s JUDr. M██████, s nímž se svědek znal již z minulosti a který měl značné zkušenosti s inženýrskou činností pro další osoby. Svědek tak tedy učinil a JUDr. M██████ pak v souvislosti s danou stavbou zajišťoval mimo jiné vstupní podklady pro zpracování projektové dokumentace pro stavební řízení, projednával tuto dokumentaci s dotčenými orgány státní správy, organizacemi i osobami za účelem zahájení stavebního řízení a zajišťoval i pravomocné stavební povolení. Dohoda o spolupráci mezi svědkem a JUDr. M██████ byla pouze ústní, jmenovaný pak musel mít od správy a údržby silnic k jím prováděné činnosti plnou moc. Sám svědek provedl pouze technické zpracování projektové dokumentace, kterou již v listopadu 2010 předal v několika vyhotoveních jednak Správě a údržbě silnic Domažlice, jednak JUDr. M██████, aby ten mohl dokončit tu část zakázky, kterou měl zajistit. Od JUDr. M██████ svědek v průběhu spolupráce obdržel i předmětné rozhodnutí o stavebním povolení (při výsledku v přípravném řízení je vydal policejnímu orgánu, ve spise je založeno na č. l. 683, je zřejmé, že neobsahuje doložku právní moci), toto rozhodnutí nikomu dalšímu nepředával. O doručování tohoto rozhodnutí účastníkům stavebního řízení a o otázce jeho právní moci svědkovi není nic známo. Na okolnosti vystavení faktury správě a údržbě silnic a úhradě ceny za dílo z její strany si svědek podle svého vyjádření již nevzpomíná, šlo pro něj o rutinní záležitost. Svědek také poznamenal, že ještě v roce 2012, mnohem dříve, než byla věc medializována, potkal D██████ B██████, jenž mu děkoval, že rekonstrukcí se jeho pozemek zhodnotil, tedy v této době o realizaci dané stavby věděl a byl nadšený.
41. V rámci své výpovědi svědek Ing. J██████ R██████ vedle již zmíněného stejnopisu stavebního povolení také vydal cenovou kalkulaci na projektovou dokumentaci u předmětné stavby, kterou mu zaslal dne 10. 9. 2010 JUDr. M██████ (č. l. 670-679). Z jejího obsahu je zřejmé, že do této kalkulace bylo zahrnuto i „zajištění pravomocného stavebního povolení ke stavbě rekonstrukce průtahu silnice II/189, hraniční přechod Lísková-komunikace“.
42. JUDr. M██████ M██████ ve svědecké výpovědi potvrdil, že v rámci spolupráce s Ing. R██████ byl činný v územním i stavebním řízení vztahujícím se k předmětné stavbě, v této souvislosti byl vybaven plnou mocí, kterou mu udělila nejprve Správa a údržba silnic Domažlice a poté (s ohledem na transformaci dřívějších okresních organizací do jedné krajské) Správa a údržba silnic

Plzeňského kraje. Popsal, jaké úkony činil jak v územním řízení, tak v navazujícím stavebním řízení, podle svého vyjádření v těchto řízeních opakovaně jednal mimo jiné s D. B. a J. T. coby spoluvlastníky jednoho z dotčených pozemků, oba jmenovaní v této době spolupracovali, svědek s nimi – stejně jako s dalšími účastníky - zprostředkoval uzavření nájemní smlouvy, dokonce jim vyšel vstříc ohledně některých jejich požadavků. Následně svědek v lednu 2011 podal u Městského úřadu v Domažlicích žádost o vydání stavebního povolení. Ještě před vydáním rozhodnutí o stavebním povolení se dne 22. 2. 2011 v sídle bývalé Správy a údržby Silnic Domažlice uskutečnila schůzka, které se vedle svědka účastnili obžalovaný, J. B., Ing. F. a Ing. Š. a o které byl pořízen zápis. Zde bylo někým z přítomných konstatováno, že následujícího dne bude vydáno stavební povolení a že v zájmu rychlejšího nabytí právní moci se bude doručovat osobně účastníkům řízení, kteří se zároveň osloví, zda se vzdávají práva odvolání. Zároveň se řešilo, kdo bude kterým z účastníků doručovat rozhodnutí, bylo určeno, že některým z nich bude doručovat svědek, konkrétně šlo o společnosti Telefonica O2, Imibilia Zeta, Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, obec Nemanice a jakéhosi Vietnamce. Jde-li o D. B. a J. T., těm měl rozhodnutí doručit obžalovaný, svědek byl spokojen, že tak nemusí činit on, jednání s oběma jmenovanými totiž v té době bylo složité, protože měli velmi napjaté vztahy s obcí Nemanice, která byla investorem jiné, související stavby, a to ohledně jejich záměru zřídit na pozemku čerpací stanici. V této době svědek nevěděl, že D. B. je v zahraničí, takovou informaci na schůzce tedy ani nesděloval. Na schůzce ale byla někým z přítomných sdělena informace, že stavba bude financována z ROPu a že potřebné dokumenty, včetně stavebního povolení, je třeba zajistit do 7. 3. 2011, tato informace nebyla součástí zápisu. Na základě uvedené schůzky podle svědka někdo musel zkontaktovat Městský úřad v Domažlicích, aby ten byl o situaci informován, věc u tohoto úřadu vyřizoval pan Š. Ten pak dne 23. 2. 2011 skutečně vydal stavební povolení, které si následně svědek osobně u něj na Městském úřadě v Domažlicích vyzvedl, jeden stejnopis převzal pro sebe, další pro účastníky řízení, jimž měl doručovat, pan Š. mu současně předal již předem připravenou listinu s osobními údaji těchto účastníků a prohlášením o vzdání se práva odvolání. Poté, co svědek doručil rozhodnutí všem účastníkům řízení, u nichž k tomu byl pověřen, předal listinu potvrzující doručení a obsahující prohlášení účastníků řízení o vzdání se práva odvolání osobně na Městském úřadu v Domažlicích panu Š. Ten danou listinu od něj převzal a nijak věc nekomentoval, podle názoru svědka se u jmenovaného scházelo v dané souvislosti více osob, konkrétně obžalovaný a Ing. F. Tím pro svědka věc skončila. Kdo, kdy a za jakých okolností vyznačil na předmětné rozhodnutí o stavebním povolení doložku právní moci, svědek podle svého vyjádření neví a ani se o to nezajímal, stejně tak nemá žádné informace o tom, kdo kam dané rozhodnutí s touto doložkou následně předával či doručoval, svědek nic takového nečinil, s obžalovaným o věci následně také nehovořil. O okolnosti, že mělo dojít k problémům s doručováním rozhodnutí D. B., svědek v dané době také nebyl nikým informován, dozvěděl se to až v pozdější době.

43. Svědek JUDr. M. M. v rámci své výpovědi také potvrdil, že ve spojitosti s doručováním předmětného rozhodnutí vyhotovil a odeslal e-mail, který je ve spisovém materiálu založen na č. l. 1292. Ten je datován dnem 24. 2. 2011 a adresován pracovníci společnosti Imibilia Zeta, s. r. o., která byla jedním z účastníků stavebního řízení (jak plyne z výše již zmíněného spisu o tomto řízení). Svědek v něm této pracovníci sděluje, že zasílá formulář obsahující prohlášení o vzdání se práva odvolání, a připomíná, že ROP Jihozápad, který akci spolufinancuje, stanovil termín, do kterého je třeba doložit potřebné dokumenty, tedy i pravomocné stavební povolení, do 7. 3. 2011. Pokud by se tak nestalo, nebyla by akce profinancována a tedy ani realizována, což by při veškerém vynaloženém úsilí byla škoda. Proto svědek danou pracovníci prosí, aby mu uvedený formulář po jeho podpisu jednatelem společnosti, který by měl být k dispozici ve středu 2. 3. 2011, co nejdříve zaslala zpět, a dále konstatuje: „Já potřebuji vše zúřadovat nejdéle do pátku dopoledne, aby mohl odbor dopravy v Domažlicích ještě v pátek vyznačit na stavební povolení právní moc a v pondělí 7. 3. abychom mohli vše předat v pořádku na ROP“. Svědek JUDr. M.

M[redacted] dále policejnímu orgánu vydal i stejnopis předmětného stavebního povolení, který převzal od svědka V[redacted] Š[redacted] (č. l. 1271, 1277-1277). Je na něm ručně psaná poznámka, že první jmenovaný svědek je převzal dne 24. 2. 2011, doložka právní moci na něm vyznačena není.

44. Jako svědci byli v dané věci vyslechnuti také ti účastníci stavebního řízení, jimž podle v odůvodnění opakovaně zmíněné listiny, která je založena ve spise Městského úřadu v Domažlicích dokumentujícím stavební řízení a obsahuje potvrzení o doručení a prohlášení o vzdání se práva odvolání (dále pro jednoduchost jen „listina o doručení“), měl doručovat předmětné rozhodnutí o stavebním povolení právě obžalovaný, tedy Z[redacted] H[redacted], H[redacted] H[redacted], D[redacted] B[redacted] a J[redacted] T[redacted].
45. Z[redacted] a H[redacted] H[redacted] podle svých svědeckých výpovědí (č. l. 414-417, 418-420) jako majitelé jednoho z dotčených pozemků v roce 2010 rámci řízení uzavřeli se Správou a údržbou silnic Domažlice smlouvu o použití tohoto pozemku pro přípravu stavby, smlouvu jim k podpisu předával JUDr. M[redacted] u sebe v kanceláři. Následně koncem ledna 2011 obdrželi od Městského úřadu v Domažlicích oznámení o zahájení stavebního řízení a poté ještě rozhodnutí o stavebním povolení, kdo, kdy a jak jim toto rozhodnutí doručil, si svědci již nevybavují. Po představení listiny o doručení oba svědci potvrdili, že jsou na ní obsaženy jejich autentické podpisy, ručně vyhotovená data u těchto podpisů ale nepsali, nepamatují si, zda tato data na listině již byla v době, kdy ji podepisovali.
46. Z pohledu obžaloby byla velmi podstatnou svědecká výpověď dalšího účastníka stavebního řízení D[redacted] B[redacted] (č. l. 232-248, 3223-3229), z tohoto důvodu soud její obsah popíše opět (obdobně jako u svědka V[redacted] Š[redacted]) detailněji. Jmenovaný svědek úvodem svého svědectví zdůraznil, že předmětné stavební rozhodnutí si sám v doprovodu své právní zástupkyně vyzvedl na odboru dopravy Městského úřadu v Domažlicích, protože mu předešle nebylo doručeno, ačkoli jako spoluvlastník jednoho z dotčených pozemků „byl ve stavebním řízení právoplatným účastníkem“ a ačkoli o to označený úřad písemně žádal. Rozhodnutí takto převzal až někdy v roce 2013 (na jiném místě své výpovědi, kdy mu byl vyslychajícím předložen záznam Městského úřadu v Domažlicích, podle kterého měl u označeného úřadu rozhodnutí převzít dne 13. 2. 2014, svědek upřesnil, že jej takto převzal skutečně tohoto dne), bylo to v době, kdy rozhodnutí již dávno bylo pokládáno za pravomocné a kdy již také došlo k realizaci příslušné stavby (rekonstrukci pozemní komunikace). Obžalovaný mu dané rozhodnutí nikdy nedoručil, v této záležitosti s ním nikdy ani nehovořil. Stejně tak obžalovanému nikdy nepodepsal prohlášení o vzdání se práva odvolání ve vztahu k danému rozhodnutí, po předložení listiny o doručení svědek prohlásil, že podpis uvedený na této listině u jeho jména není jeho podpisem, jde o napodobeninu, danou listinu viděl poprvé až na policii v souvislosti s prověřováním dané věci. V rámci bližšího vyjádření k věci pak svědek konstatoval, že pozemek, na němž předmětná stavba probíhala, je v těsném sousedství s pozemkem, který vlastní společně s J[redacted] T[redacted] v obci Lísková u Nemanic. Z tohoto důvodu byl svědek ve stavebním řízení právoplatným účastníkem a jako takový měl být obeslán ve všech případech, ve kterých to bylo nutné, což se i v minulosti dělo. Svědek byl podle svého vyjádření informován o tom, že tato rekonstrukce bude probíhat, o věc se ale blíže nezajímal, protože se jej příliš netýkala, danou věc vyřizoval JUDr. M[redacted]. V souvislosti s plánovanou rekonstrukcí svědek do začátku roku 2011 obdržel, a to zřejmě buď od JUDr. M[redacted] či od někoho ze správy a údržby silnic, pověření JUDr. M[redacted] SÚSkou k tomu, aby ji zastupoval ve všech řízeních, jakož i v jednání s právníky a fyzickými osobami k zajištění průběhu akce. Z tohoto titulu také svědek se jmenovaným jednal. Dále obdržel a podepsal někdy na počátku roku 2011 nájemní smlouvu ohledně jeho pozemku, a to snad u JUDr. M[redacted], patrně mu bylo dodáno také oznámení o zahájení stavebního řízení (po předložení oznámení o zahájení stavebního řízení ze dne 31. 1. 2011, které je založeno ve spisu Městského úřadu v Domažlicích, a poštovní doručenkou na jeho jméno svědek prohlásil, že neví,

zda jde o totéž oznámení, které mu bylo doručeno, k podpisu na doručence prohlásil, že vypadá jako jeho podpis a „možná že to podepsal“). JUDr. M. [redacted] svědkovi i panu T. [redacted] také opakovaně sděloval, že stavba je nijak nepoškodí, že jim naopak může prospět, protože tam budou zbudovány chodníky kolem jejich pozemku a protože by tam mělo být vyřešeno odkanalizování, což svědek uvítal, neboť do určité doby měl svůj podnikatelský záměr. Daný pozemek nacházející se bezprostředně u [redacted] totiž koupil s tím, že na něm hodlal uskutečnit záměr spočívající ve vybudování centra služeb, které by sloužilo přeshraničním návštěvníkům z Bavorska. Součástí tohoto svědkova záměru mělo být i vybudování benzinové pumpy. Svědek společně s panem T. [redacted] se domnívali, že věci půjdou snadno, ale velice záhy zjistili, že tomu tak nebude, protože v Lískové působí určité zájmové skupiny, které brání podnikání v této lokalitě, a naopak určité subjekty bez jakýchkoli problémů své podnikatelské záměry uskutečňovaly a budovaly bez schváleného územního plánu. Svědek společně s panem T. [redacted] naopak byli informováni starostou obce Nemanice o tom, že musí počkat na územní plán obce a že do té doby není možné, aby tam cokoli ze svých plánů uskutečnili, přičemž starosta jim dokonce sdělil, že pokud by chtěli na pozemku vybudovat čerpací stanici, případně tržnici, pak se postará o to, aby to neuskutečnili. Svědek přitom následně zjistil, že subjekty, které tam přesto v této době stavěly a uskutečňovaly své podnikatelské záměry, byly v těchto územních a stavebních řízeních zastupovány právě JUDr. M. [redacted]. Z tohoto důvodu se svědek s panem T. [redacted] ještě v lednu 2011 v souvislosti s podpisem jakési listiny ohledně rekonstrukce předmětné komunikace dostavili do kanceláře JUDr. M. [redacted], kde jmenovanému sdělili, že nadále už nebudou v této věci vstřícní a že už nehodlají podepisovat nic, co se týká rekonstrukce této silnice. Svědek a pan T. [redacted] se o stavbu dále nezajímali a nevěnovali jí pozornost, protože se jich tak netýkala a nemohla je nijak ohrozit. Někdy před listopadem roku 2011 mu ovšem pan T. [redacted] telefonicky sdělil, že jel kolem a zaznamenal, že jejich pozemek je zaplavený vodou a že tam probíhá nějaká stavební činnost. Svědek proto situaci na místě ověřil a zjistil, že pozemek je zaplavený, a to v důsledku činnosti, která probíhala na přilehlé silnici, protože do tělesa silnice byly zabudovány asi 4 nové vpusti, díky kterým se voda z komunikace stahovala do propustku, který ústil bez dalšího na pozemek svědka a pana T. [redacted]. V minulosti přitom na daném pozemku od doby jeho koupě žádný problém s vodou nebyl, pozemek byl povětšinou suchý a žádný problém tam nehrozil, teprve až zbudováním oněch propustků v silnici došlo k soustředění vod z povrchu silnice, která se dříve vsakovala do přilehlých příkopů, a na předmětný pozemek se nedostávalo téměř nic. Zbudováním oněch vpustí tedy podle svědka došlo k významnému a mohutnému zaplavení pozemku vodou a jeho zničení. Na místě svědek dále zjistil, že bude v brzké době následovat kontrolní den stavby, kam se pak svědek dne 8. 11. 2011 dostavil v doprovodu Ing. Arch. S. [redacted], jenž pro něj a pana T. [redacted] pracoval. Kromě nich zde byli zástupci SÚSky, dále Ing. R. [redacted], možná i další osoby. Svědek se dotazoval na vzniklou situaci a vyjádřil nad ní nelibost, načež na místě zaznělo, že řízení proběhlo, všechno bylo v pořádku a že svědek mohl uplatnit námitky. Svědek proto nechal pořídit zápis a pak s Ing. Arch. S. [redacted] odjeli, načež věci nabraly spád, protože svědek zjistil, že žádné námitky uplatnit nemohl. Ukázalo se totiž, že stavební rozhodnutí na předmětnou stavbu mu nebylo doručeno, tudíž že svědek byl zkrácen na svých právech tím, že se nemohl vyjádřit. O tom, že existuje stavební rozhodnutí, se svědek podle svého vyjádření dozvěděl až od policejního vyšetřovatele D. [redacted] při podání vysvětlení v této věci, s jeho obsahem mu ale nebylo umožněno se seznámit. Na dotaz, s jakými dalšími informacemi byl v průběhu policejního prověřování obeznámen, svědek uvedl, že za nejdůležitější považuje informaci o tom, že předmětné stavební povolení nabylo právní moci, kdy bylo sice vydáno dne 23. 2. 2011, ale právní moci nabylo až dlouho po návratu svědka ze zahraniční cesty dne 16. 3. 2011. Dokonce na důkaz tohoto svého tvrzení jmenovaný policista svědkovi předložil listinu o vzdání se práva odvolání společnosti C1 Linie, která opravdu byla datována do závěru daného měsíce roku 2011. Ovšem v té době svědek podle svého vyjádření netušil, protože ještě neměl k dispozici zmíněné stavební povolení, které si až následně vyzvedl u odboru dopravy Městského úřadu v Domažlicích, že vyšetřovatel D. [redacted] mu neříká pravdu, protože v záhlaví tohoto stavebního povolení, které měl vyšetřovatel při výslechu před sebou,

avšak svědkovi do něj neumožnil nahlédnout, je uvedena doložka nabytí právní moci s datem 3. 3. 2011. Podle názoru svědka jej tak daný policista uvedl v omyl, navíc mu naznačil, že pokud připustí, že onu listinu obsahující prohlášení o vzdání se práva odvolání, mohl podepsat, pak v případě, že by znalecké zkoumání ukázalo, že jde o jeho pravý podpis, pak by mu nic nehrozilo. Za této situace svědek po poradě se svou na místě přítomnou advokátkou připustil, že zmíněnou listinu mohl nevědomky podepsat po svém návratu ze zahraničí. To ovšem neznal skutečný stav věci, a pokud by mu byl znám, nikdy by na takovou myšlenku ani nepřistoupil. Svědek s panem T■■■■ také obdrželi dopis od Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti ROP NUTS II Jihozápad, kde jim bylo sděleno, že již dne 7. 3. 2011 byla žadatelem doručena na jejich adresu listina stavební povolení s nabytím právní moci a projektovou dokumentací, kde se dále uvádělo, že ze strany žadatele byly doloženy všechny požadované povinné dokumenty nutné pro podpis smlouvy, která byla mezi ROP a SÚS uzavřena dne 10. 5. 2011, z čehož podle svědka vyplývá, že tyto doklady musely zákonitě obsahovat i listinu se vzdání se práva odvolání ze strany účastníků řízení, tedy i s jakýmsi podpisem u svědkova jména. Svědek sám tento podpis na listinu ovšem dát nemohl, protože se ze zahraniční dovolené vrátil až dne 16. 3. 2011. Na tuto dovolenou odlétal již dne 22. 2. 2011 z Mnichova, šlo o zahraniční cestu do Guatemaly a Mexika, spolu s ním ji absolvovali J■■ B■■■, J■■ B■■■, D■■■ J■■■ a K■■■ F■■■, zpět do Evropy na mnichovské letiště se všichni vrátili společně dne 16. 3. 2011 někdy dopoledne, z Mnichova pak jeli automobilem do Domažlic, kam mohli dorazit zhruba po dalších třech hodinách. Po dobu pobytu na dovolené jej nikdo nekontaktoval, nebyl vůbec připojen na internet, se svými zaměstnanci byl dohodnut, že mu nebudou telefonovat, neboť v uvedených zemích je vysoký finanční tarif, a pokud by se v jeho firmě něco zásadního ve firmě dělo, pak se to zaměstnanci budou snažit vyřešit sami, případně za pomoci jeho rodičů. Spolumajitel pozemku J■■ T■■■ svědka podle jeho vyjádření v dané době o stavu předmětného stavebního řízení neinformoval, o této věci nehovořili, protože s ohledem na výše uvedená jednání, v nichž vystupoval JUDr. M■■■, „pro ně byla Lísková mrtvá, byl to projekt, který už vlastně odepsali“. O tom, že odjíždí na uvedenou dovolenou, se svědek při předešlých jednáních s JUDr. M■■■ nezmiňoval, nemá ve zvyku informace tohoto typu šířit. Pan T■■■ o jeho zahraniční dovolené věděl, znal i přibližný datum jeho návratu. Po návratu z dovolené jej ohledně rekonstrukce dané silnice či souvisejícího stavebního řízení nikdo nekontaktoval. Podle svého vyjádření před odjezdem na zmíněnou dovolenou nebyl obeznámen s tím, že bude vydáno stavební povolení na předmětnou stavbu, vůbec netušil, že se tak stane. V předmětné věci jej žádný zaměstnanec správy a údržby silnic nekontaktoval. Jde-li o obžalovaného, ten jej vyhledal někdy před létem roku 2011, každopádně po návratu ze zmíněné dovolené, v jeho provozovně v ■■■■■, a požádal jej, zda by mu posoudil technický stav nějakého fotoaparátu. Svědek mu sdělil, že by případná oprava fotoaparátu nebyla rentabilní, což obžalovanému na jeho žádost také písemně potvrdil svým podpisem, konkrétně podepsal předtištěný text o jedné větě, podle svědka to „byla informace, se kterou se dalo souhlasit“, jednalo se o banalitu. Toto potvrzení bylo pro SÚSku, nikoli pro obžalovaného jako fyzickou osobu, možná bylo napsáno na hlavičkovém papíře. Svědek se až v době, kdy se začala celá věc řešit, od pana T■■■ dozvěděl, že za ním obžalovaný byl v době, kdy svědek pobýval na výše zmíněné zahraniční dovolené. Jmenovaný mu konkrétně sdělil, že tehdy, mělo se jednat o 24. 2. 2011, jej obžalovaný žádal o podpis na listinu obsahující prohlášení o vzdání se práva odvolání, přičemž pan T■■■ tuto listinu obžalovanému podepsal proto, že věděl, že mu to k ničemu stejně nebude, protože svědek byl v té době pryč, a také proto, že obžalovaný je patrně vzdáleným příbuzným pana T■■■. Pan T■■■ svědkovi dále sdělil, že listinu podepsal s datem 24. 2. 2011, což prý obžalovaného údajně vyděsilo a panu T■■■ řekl, že nutně potřebuje ten datum shodný s datem vydání onoho rozhodnutí, tedy s datem 23. 2. 2011, tedy zpětně o jeden den, přičemž to pan T■■■ odmítl, načež měl obžalovaný prohlásit, že to nějak zařídí. Pan T■■■ také měl obžalovanému sdělit, že svědek je pryč a hned tak nebude, načež se jej měl obžalovaný dotázat, zda by listinu nemohl podepsat v zastoupení svědka, což pan T■■■ odmítl a současně obžalovaného upozornil, aby „si s jeho (svědkovým) podpisem nehrál“. Svědek s panem T■■■ se při daném hovoru také shodli, že kdyby s podobnou žádostí přišel

JUDr. M■■■■, pak by u pana T■■■■ rozhodně neuspěl, proto zřejmě vyslali obžalovaného, protože předpokládali, že k němu bude pan T■■■■ vstřícnější. Svědek se dále vyjadřoval k okolnosti, za nichž následně v doprovodu své právní zástupkyně přebíral u Městského úřadu v Domažlicích předmětné stavební povolení, dále ve spojitosti s dotazem, zda podával opravný prostředek proti uvedenému rozhodnutí, konstatoval, že podnikl celou řadu kroků, kontaktoval celou řadu institucí, a požadoval obnovu řízení, přičemž dosáhl toho, že se krajský úřad z té věci vyloučil a případ byl přidělen odboru v Karlových Varech, také namítl podjatost odboru dopravy Krajského úřadu Plzeňského kraje, ničeho ale nedosáhl, vše bylo zamítnuto, aniž by se kdokoli zabýval podstatou dané věci. Odvolání svědek nepodal, protože nevěděl, že tak mohl učinit. Na jiném místě své výpovědi ale připustil, že určité zkušenosti a vědomosti ohledně stavebního řízení obecně má. V průběhu svých výpovědí svědek opakovaně spojoval své tvrzení, že na předmětné listině o doručení není jeho podpis, s okolností, že v den, kdy tento podpis měl být učiněn, se nacházel na výše popsané zahraniční dovolené. Po představení té pasáže výpovědi obžalovaného, v níž popisoval podpis listiny o doručení z jeho strany, svědek prohlásil: „To není pravda. Pan S■■■■ mě nenavštívil, a jestli říká, že 17. 3., tak o tom bych hodně pochyboval. To bylo den po tom mém návratu, a já když se vrátím z takové cesty, tak obvykle nespěchám do práce“.

47. Okolnost, že D■■■■ B■■■■ byl v době od 22. 2. 2011 do 16. 3. 2011 nepřetržitě na zahraniční dovolené ve Střední Americe, vedle jeho svědectví dokládají také svědecké výpovědi D■■■■ J■■■■ (č. l. 430-433) i Ing. J■■■■ B■■■■ (č. l. 339-340), kteří s ním mezi jinými tuto dovolenou absolvovali, písemné dokumenty o objednání, úhradě a odjezdu na tuto dovolenou a návratu z ní (č. l. 254-257, 267-271, 435-436, 2485-2486, 2490-2492), jakož i svědectví M■■■■ B■■■■ (č. l. 345-346), jež je ■■■■■ v podnikatelské provozovně D■■■■ B■■■■, a J■■■■ T■■■■ (č. l. 874-882, 3263-3266), který je známým D■■■■ B■■■■ a společně s ním vlastnil pozemek, jehož se předmětné stavební povolení také týkalo. Svědkyně M■■■■ B■■■■ dále konstatovala, že si nenechává, že by D■■■■ B■■■■ po dobu jeho uvedené dovolené telefonovala či se jej snažila kontaktovat, také si nepamatuje, zda jej tehdy sháněl někdo ze Správy a údržby silnic Domažlice, denně se v provozovně vyskytne spousta lidí, pokud by zde jmenovaného někdo sháněl „nějak více“ či „neobvyklým způsobem“, pak by si to zřejmě pamatovala, obžalovaného svědkyně nezná.
48. Svědek J■■ T■■ se rovněž vyjadřoval k účasti své i D■■■■ B■■■■ v územním a navazujícím stavebním řízení, i ke zjištění skutečnosti, že v době, kdy probíhala rekonstrukce vozovky, byl pozemek ve spoluvlastnictví jeho i D■■■■ B■■■■ zaplaven, o čemž informoval D■■■■ B■■■■, v uvedených směrech vypovídal v zásadě shodně či obdobně jako D■■■■ B■■■■, byť méně detailněji. Dále jmenovaný svědek popisoval okolnosti, za nichž mu jako účastníku stavebního řízení bylo doručeno předmětné stavební povolení a za nichž podepsal listinu o doručení. V této souvislosti uvedl, že dne 24. 2. 2011 jej navštívil obžalovaný, doručil mu stavební povolení a požádal o podpis na listinu o doručení, což svědek učinil, přičemž u svého podpisu uvedl reálné datum, tedy 24. 2. 2011. Jakmile to obžalovaný zaregistroval, tak se podle svědka lekl a sdělil mu, že potřeboval podpis s datem 23. 2. 2011, aby rozhodnutí nabylo právní moci uvedeného dne, nicméně posléze prohlásil, že to nechá. Když svědek danou listinu podepisoval, nenacházel se u žádné ze zde předtištěných kolonek s údaji dalších účastníků řízení datum, a to ani u D■■■■ B■■■■, zda na ní byly nějaké podpisy, si svědek nenechává, zaměřoval totiž pozornost na kolonku týkající se D■■■■ B■■■■, posléze – po předložení listiny dokládající doručení stavebního povolení a prohlášení o vzdání se práva odvolání - konstatoval, že „si je jistý, že tam nebylo nic v kolonce u B■■■■ ani v kolonkách u H■■■■ a H■■■■, ani podpisy ani datum, on (svědek) na tuto listinu psal jako první datum 24. 2. 2011 a podepsal se“. Dále se jej obžalovaný dotázal, zda by listinu o doručení podepsal za nepřítomného D■■■■ B■■■■, nikoli jeho jménem, ale v jeho zastoupení, což svědek odmítl, neboť k tomu nebyl zmocněn, současně obžalovaného upozornil, aby si dal na pana B■■■■ „s nějakýma podpisama pozor“, že jmenovaný „je na to velice citlivější“. Svědek dále konstatoval, že jej překvapilo, že jej tehdy kontaktoval obžalovaný, jelikož do té doby

s nimi jednal vždy JUDr. M[REDAKED]. Listinu o doručení obžalovanému podepsal pouze z toho důvodu, že si byl vědom, že pan B[REDAKED] ji nepodepíše. Po návratu pana B[REDAKED] ze zahraniční dovolené s ním svědek o dané věci vůbec nehovořil, situaci rozebírali až v době, kdy došlo k zaplavení jejich pozemku.

49. Jak dokládají články uveřejněné na internetovém zpravodajském serveru www.novinky.cz (č. l. 860-873), v lednu 2013 začala být otázka autentičnosti podpisu D[REDAKED] B[REDAKED] na listině o doručení medializována, a to zjevně – jak lze dovodit z obsahu prvního z těchto článků, jenž byl uveřejněn dne 21. 1. 2013 (č. l. 860-862) - na základě iniciativy D[REDAKED] B[REDAKED].
50. Právě uvedený novinový článek pak byl podnětem pro zahájení úkonů trestního řízení, které prováděla Policie ČR, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Územní odbor Domažlice, pod č. j. KRPP-11013-84/TČ-2013-030181, a to pro podezření ze spáchání trestného činu poškození cizích práv podle § 181 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, řízení vedl v odůvodnění již zmíněný (při popisu svědecké výpovědi D[REDAKED] B[REDAKED]) [REDAKED] por. Ing. M[REDAKED] D[REDAKED]. Z obsahu uvedeného trestního spisu (který tvoří jednu z příloh spisu v nyní projednávané věci) i svědecké výpovědi jmenovaného policisty (č. l. 3295-3296) je mimo jiné zřejmé, že za účelem objasnění autentičnosti sporného podpisu D[REDAKED] B[REDAKED] na listině o doručení byl zpracován posudek znaleckého pracoviště z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání ručního písma. Podle závěrů tohoto posudku (který byl, stejně jako samotný spis v označené jiné věci, proveden jako listinný důkaz i v nynějším trestním řízení) je onen sporný podpis na listině o doručení pravděpodobně pravým podpisem D[REDAKED] B[REDAKED] (při srovnání tohoto sporného podpisu se srovnávacím materiálem jmenovaného byly nalezeny znaky shodné a zapadající do jeho variability, současně je tento podpis vyhotoven jistým a dynamickým psacím pohybem, což vede k hypotéze, že sporný podpis je pravým podpisem D[REDAKED] B[REDAKED], nicméně protože srovnávací materiál ilustruje širokou variabilitu pravých podpisů jmenovaného a sporný podpis obsahuje malé množství srovnatelných znaků, byl závěr o pravosti podpisu stanoven ve střední rovině pravděpodobnosti), u data umístěného u tohoto podpisu (23. 2. 2011) nelze určit, zda bylo napsáno D[REDAKED] B[REDAKED], případně obžalovaným, tento písemný údaj je z hlediska zkoumání ručního písma nezpracovatelný. Svědek por. Ing. D[REDAKED] v rámci své výpovědi dále odmítl, že by D[REDAKED] B[REDAKED] v rámci podání vysvětlení jakkoli ovlivňoval, v této souvislosti poukázal na skutečnost, že jmenovaný měl při uvedeném úkonu svého právního zástupce, navíc poznamenal, že D[REDAKED] B[REDAKED] je obecně znám jako osoba permanentně podávající různé stížnosti a podněty. Podle svědka se právní zástupce jmenovaného také nejprve stavěl odmítavě ke znaleckému zkoumání onoho sporného podpisu a odmítal poskytnout vzorek písma, na tento požadavek přistoupil až po vysvětlení a poučení ze strany svědka. Z dané svědecké výpovědi i obsahu spisu ve výše označené jiné trestní věci se dále podává, že tato jiná trestní věc byla usnesením policejního orgánu ze dne 2. 9. 2013 odložena podle § 159a odst. 1 trestního řádu, neboť na základě provedeného šetření není dáno podezření ze spáchání prověřovaného trestného činu. V daném usnesení se vedle výše popsaného posudku znaleckého pracoviště poukazuje také na okolnost (doloženou shromážděnými listinami – viz č. l. 336-337 daného spisu v jiné trestní věci), že v listopadu 2011 D[REDAKED] B[REDAKED] a J[REDAKED] T[REDAKED] zaslali Krajskému úřadu Plzeňského kraje přípis, v němž vyjadřují nelibost nad tím, že v souvislosti s rekonstrukcí předmětné komunikace dochází k zaplavování a tím i ke znehodnocování jejich pozemku, a v této spojitosti upozorňují, že „vydané stavební povolení k rekonstrukci komunikace přitom nijak odvodnění neřeší...“, na tento přípis pak označený úřad reagoval v prosinci 2011 dopisem, v němž D[REDAKED] B[REDAKED] a J[REDAKED] T[REDAKED] mimo jiné sdělil: „Správním orgánem, který toto stavební řízení vedl, vám byly jako účastníkům správního řízení doručeny veškeré podstatné dokumenty týkající se uvedené úpravy a v průběhu tohoto řízení jste mohli uplatnit případné připomínky. Žádné připomínky jste však neuplatnili a po doručení vydaného stavebního povolení jste se výslovně vzdali práva na odvolání proti tomuto rozhodnutí správního úřadu“, na tuto písemnost krajského úřadu pak jmenovaní již nijak nereagovali. Stížnost D[REDAKED] B[REDAKED] proti označenému usnesení o odložení

věci policejním orgánem zamítl Okresní státní zástupce v Domažlicích svým rozhodnutím ze dne 26. 9. 2013.

51. Posudek znaleckého pracoviště z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání ručního písma, který je popsán v předešlém bodě odůvodnění rozsudku, sice byl formálně zpracován v jiné věci, v níž posléze ani nedošlo k zahájení trestního stíhání, to však podle názoru soudu nejen neznamená jeho nepoužitelnost v nynějším řízení (ostatně odvolací soud ve svém kasačním usnesení jeho procesní použitelnost nijak nezpochybil), ale také to nijak nesnižuje jeho důkazní význam. Je totiž zřejmé, že ona jiná trestní věc bezprostředně souvisela s nyní projednávanou věcí, v obou těchto věcech se jako jedna ze stěžejních otázek řešila autenticita podpisu učiněného jménem D. B. na listině o doručení. Právě touto otázkou se pak daný posudek znaleckého pracoviště přímo zabývá. Závěry tohoto posudku soud pokládá za přesvědčivé a náležitě odůvodněné, nemá proto důvod o jejich správnosti pochybovat, stejně tak obecně nemá pochybnosti o odborných znalostech a schopnostech zpracovatele tohoto posudku, jímž byla Policie ČR, Odbor kriminalistické techniky a expertiz Plzeň (a to i s ohledem na posudky, které toto znalecké pracoviště zpracovalo v daném oboru a odvětví v jiných věcech zdejšího soudu). Se zřetelem na všechny tyto skutečnosti má soud za to, že opatření dalšího písmoznaleckého posudku, který by měl objasňovat otázku řešenou již stávajícím posudkem, by bylo nadbytečné.
52. Podle listin založených na č. l. 273-301 spisu je pak zřejmé že D. B. návazně v době od října 2013 do ledna 2015 podával u Nejvyššího kontrolního úřadu, Krajského státního zastupitelství v Plzni, Nejvyššího státního zastupitelství i Veřejného ochránce práv podněty a stížnosti, v nichž uváděl, že mu nebylo doručeno předmětné stavební povolení a že podpis na listině o doručení není jeho podpisem. Ze sdělení a listin poskytnutých Krajským úřadem Plzeňského kraje a Krajským úřadem Karlovarského kraje (č. l. 2114-2115, 2171-2173) vyplývá, že D. B. ve vztahu k předmětnému stavebnímu povolení podal v roce 2014 návrh na obnovu řízení, který byl zamítnut.
53. Vyslechnuti v procesním postavení svědků dále byli někteří zaměstnanci a představitelé orgánů a organizací zapojených do předmětného projektu. Jmenovitě se jedná o Ing. J. F., Ing. J. Š., Bc. I. Š., Ing. S. I., Mgr. F. P. a Ing. S. B. (všichni), Bc. R. Z. (pracovník), J. B. a Ing. J. V. (oba představitelé).
54. Svědek Ing. J. F. (č. l. 408-411, 3254-3257), v rozhodné době , v přípravném řízení k věci započal vypovídat, nedlouho poté ale prohlásil, že ačkoli si neví vědom vlastního protiprávního jednání, nadále využívá práva nevypovídat z obavy, že by si mohl přivodit trestní stíhání, čímž jeho výslech skončil. V hlavním líčení již vypovídal. V rámci svého svědectví upozornil, že ve své funkci s materiály předávanými u projektů stavebních akcí ROP na Úřad Regionální rady fakticky nepřicházel do styku, při rozdělování denní pošty obdržené písemnosti z Úřadu Regionální rady dále postupoval svým přímým podřízeným. Fyzicky podklady k projektům z regionálního operačního programu pro Úřad Regionální rady zajišťovali pracovníci na okresních střediscích správy a údržby silnic ve spolupráci jednak se svým , jímž byl u předmětného projektu I. Š., jednak s určeným dotyčného projektu z , což u předmětného projektu byl R. Z. Ohledně přípravy tohoto projektu se svědek podle svého vyjádření osobně zúčastnil jediného jednání na středisku správy a údržby silnic v Domažlicích. Jednalo se zde o tom, kdo u jakého účastníka řízení projedná jeho stanovisko ve vztahu k možnosti vzdát se práva odvolání po vydání stavebního povolení. Svědek tehdy přislíbil zajistit projednání tohoto stanoviska u organizace ČEZ, ne osobně, ale prostřednictvím I. Š. Není si vědom, že by na tomto jednání v Domažlicích padlo

jméno B. anebo se hovořilo o možných problémech s doručováním stavebního povolení. Taktéž si nevybavuje, že by následně hovořil s obžalovaným o problémech s doručováním uvedeného rozhodnutí. Kdo toto rozhodnutí doručoval na Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, rovněž neví, nevybavuje si ani, zda měl někdy toto rozhodnutí s doložkou právní moci ve své dispozici a zda po konání výše uvedeného jednání byl opět v Domažlicích. Svědkovi též není známo, že by ohledně předmětného projektu cokoli probíhalo nestandardně, nekale či v rozporu se zákonem, informace tohoto charakteru se dozvěděl až v souvislosti se zahájeným šetřením ze strany Policie ČR. Podle svých slov co svědek činil, dělal v dobré víře. Kdo, kdy, komu a co přesně v souvislosti s daným projektem předával si již pro velký časový odstup a velké množství řešených projektů nepamatuje. Taktéž nebyl schopen se vyjádřit k významu a smyslu poznámky o předmětném projektu, která je obsažena v zápisu z porady na č. l. 1524 spisu (jeho obsah soud zmíní v jedné z dalších pasáží odůvodnění). Obžalovaného svědek podle svého vyjádření zná, z pozice své funkce s ním ojediněle přicházel do kontaktu.

55. Svědek Ing. S. I. (č. l. 456-477, 3259-3263), tehdejší , se vyjadřoval zejména k roli této příspěvkové organizace a jejích pracovníků při realizaci předmětného projektu. Mimo jiné konstatoval, že tento projekt měl na starosti obžalovaný, který jako zajišťoval přípravu a realizaci investičních akcí v daném regionu, tedy na Domažlicku. Jelikož obžalovaný byl krátce před odchodem do důchodu, spolupracoval s ním I. Š., který byl od počátku roku 2011 jeho a který také byl vybaven plnou mocí k jednání s Úřadem Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad. Veškeré dokumenty odesílané ze Správy a údržby silnic Plzeňského kraje na Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad podepisoval svědek jako . Kdy byly takové dokumenty dodány na správu a údržbu silnic, ale podle svědka dohledat nelze. Takto podepsal i listinu ve spise založenou na č. l. 114-115, 380-381 a 1343-1344 (jak bylo v odůvodnění již uvedeno, jde o průvodní dopisu nazvaný „Doložení dokladů pro podpis smlouvy o poskytnutí dotace“ a datovaný dnem 7. 3. 2011), přičemž již si nevybavuje, zda při podpisu mu byly předloženy přílohy v této listině zmiňované a zda je kontroloval, neví také, kdo a jak tuto listinu doručoval na Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad. V dané době podle svědka měli přípravu podkladů před podpisem dotační smlouvy na starosti Ing. H. - Bc. Š. - obžalovaný, a to v právě uvedené organizační subordinaci, a to v součinnosti s Regionální rozvojovou agenturou, jež pomáhala projekty administrovat a u daného projektu vystupoval mimo jiné R. Z. Svědek se podle svého vyjádření domnívá, že předmětné stavební povolení neviděl, není mu známo, zda a případně kdo, kdy a jak je dodal na Správu a údržbu silnic Plzeňského kraje, neměl ani informace, že se toto stavební povolení v termínu do 7. 3. 2011 nepodařilo doručit všem účastníkům řízení. Podle svědka bylo možné a v praxi se to stávalo, že některé podklady shromažďované v souvislosti s dotační žádostí v rámci určité výzvy ROP NUTS II Jihozápad se nepodařilo v příslušné lhůtě zajistit, proto se taková žádost vzala zpět, poté se podala nová dotační žádost ve výzvě následující, přičemž dokumenty zajištěné již ve spojitosti s předešlou žádostí byly využitelné i při nové žádosti v následující výzvě, taktéž docházelo při předkládání dokumentů na Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad k prodloužení určitých lhůt.

56. Svědek Ing. J. Š. (č. l. 736-741, 3267-3269), který do konce roku 2010 působil ve funkci a poté (v souvislosti s reorganizací, o které byla v odůvodnění rozsudku již řeč) byl zaměstnancem na pozici , v rámci svých výpovědí opakovaně již v obecné rovině upozorňoval, že si na celou řadu skutečností souvisejících s předmětným projektem nepamatuje, a tato okolnost se zjevně promítala i do odpovědí na konkrétní dotazy. Takto k otázce, kdo v rámci předmětného projektu zajišťoval stavební povolení, konstatoval: „Jednal S. s Městským úřadem v Domažlicích. Nepamatuji se“. Svědek si podle svého vyjádření taktéž nevybavuje, že by Okresní správa a údržba silnic Domažlice ve spojitosti s plánovanou

rekonstrukcí pozemní komunikace v rámci předmětného projektu vystavila plnou moc JUDr. M. M. (kterou svědek jako dané příspěvkové organizace podepsal), a to ani poté, co mu byla předložena k nahlédnutí, stejně tak si nevzpomíná na průběh porady (v odůvodnění rozsudku také opakovaně zmíněné), která se uskutečnila dne 22. 2. 2011 v Domažlicích (třebaže se jí zúčastnil nejen podle řady svědeckých výpovědí, ale také podle zápisu o ní pořízené). Rovněž si nepamatuje, že by mu někdy bylo doručeno stavební povolení na tuto stavbu, zde vyjádřil názor, že jemu by bylo doručeno asi stěží, spíše bylo doručeno (tedy obžalovanému), který končil ke dni 31. 3. 2011. Podle svědka všechny podklady k danému projektu měly být dodány na krajskou SÚSku panu Š. , jenž tam od ledna 2011 pracoval na stejné pozici jako na obžalovaný, tedy podle svědka obžalovaný musel spolupracovat právě s panem Š. . Sám svědek u pana Š. pro stavební povolení s doložkou právní moci nebyl, podle jeho mínění tam mohl být jedině obžalovaný anebo někdo, koho by tam obžalovaný poslal. Svědkovi to rozhodnutí s doložkou asi ukázal, takže svědek ho viděl. K tomuto rozhodnutí mu nikdo vůbec nic neřekl, svědek se podle svých slov domníval, že je vše v pořádku, a „proto se taky ta silnice potom začala stavět, a pak i sama ta regionální rozvojová agentura zajišťovala i dané výběrové řízení“. Jak dále svědek uvedl, on sám se stále domníval, že je vše v naprostém pořádku, vůbec o ničem nevěděl a o ničem ani neměl nejmenší pochybnosti. Na otázku, kdo měl na starosti doručení tohoto stavebního povolení s doložkou právní moci na krajskou SÚSku, svědek odvětil, že asi on a obžalovaný, nikdo jiný, tento projekt totiž „nikdo jiný než on (svědek) a obžalovaný nedělal“. Svědek dále připustil, že dané rozhodnutí mohl obdržet od obžalovaného či od někoho jiného a poté je mohl odvézt do Plzně, protože tam jezdil, nicméně svědek si již nepamatuje, že by on takto rozhodnutí odvázel, podle něj je možné, že jej tam vezl obžalovaný. Na obdobný dotaz, kdo byl zodpovědný za předložení stavebního povolení s vyznačenou právní mocí orgánu, jenž byl nadřízen orgánu, u něhož svědek tehdy působil, případně další osobě, svědek odvětil, že obžalovaný byl , ale kdo konkrétně dané rozhodnutí do Plzně vezl, svědek neví, nicméně celý projekt měl na starosti obžalovaný. U otázky, kdo, kdy a jakým způsobem zkontroloval, zda stavební povolení nabylo právní moci, svědek reagoval konstatováním, že „toto si vůbec nepamatuje, toto měl na starosti obžalovaný, , ten „měl na starosti všechny tyhle technické věci“. Svědek sám jako obžalovaného řídil a vše podepsal, ale do konce března 2011 to měl vše na starosti obžalovaný. Svědek podle svého vyjádření se stavebním povolením „neměl nikdy nic společného, to většinou zařizoval a vyřizoval technický náměstek“. Po předložení v odůvodnění opakovaně zmíněné listiny ve spise založené na č. l. 114-115, 380-381 a 1343-1344 (průvodní dopis vypracovaný Správou a údržbou silnic Plzeňského kraje nazvaný „Doložení dokladů pro podpis smlouvy o poskytnutí dotace“, datovaný dnem 7. 3. 2011 a adresovaný Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad) a navazujícím dotazu, kdo doložil podklady v uvedené listině citované, tedy konkrétně předmětné stavební povolení s doložkou právní moci a projektovou dokumentaci k plánované stavbě, I. Š. (jenž za Správou a údržbu silnic Plzeňského kraje daný průvodní dopis vyhotovil), svědek odvětil: „Mně to nic neříká, nevzpomínám si. Ale tam to...já jsem vůbec to jméno...P. ...to mi vůbec nic neříká. Projektovou dokumentaci...to si vůbec nevzpomínám“. Na navazující otázku, kdo uvedený průvodní dopis doručil E. P. na Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, svědek prohlásil, že on to zcela jistě nebyl, uvedené jméno mu nic neříká.

57. Obdobný postoj jako již zmíněný svědek Ing. J. F. zaujal v průběhu přípravného řízení i svědek Bc. I. Š. (č. l. 743-747, 848-851, 3289-3294), . V přípravném řízení se k věci při prvním výsledku vyjádřil jen v rámci spontánní části výpovědi, ale poté, co mu chtěl policejní orgán klást dotazy, prohlásil, že nadále využívá práva nevypovídat, při dalším výsledku (konaném na jeho žádost, jak plyne z e-mailu na č. l. 847) zopakoval, že využívá práva nevypovídat, a doplnil, že tak činí z důvodu, že by svou výpověď mohl sobě způsobit trestního stíhání (podle úředního záznamu na č. l. 853 po skončení tohoto výsledku pak doplnil, že dalším důvodem odmítnutí

výpovědi byl publikovaný novinový článek popisující trestní stíhání obžalovaného). Při hlavním líčení svědek již vypovídal. Jde-li o podstatný obsah jeho svědectví, pak svědek podle svého vyjádření formálně byl pověřen generálním ředitelem Správy a údržby silnic Plzeňského kraje k některým úkonům v rámci všech dosavadních výzev regionálního operačního programu. Dále uvedl, že v době, kdy probíhalo doplňování povinných příloh před podpisem dotační smlouvy, bylo řešeno celkem 13 projektů, které stále zajišťovali pracovníci původních správ a údržeb silnic, a předmětný projekt tak na původní Správě a údržbě silnic Domažlice podle jeho informací zajišťoval obžalovaný, a to společně s několika dalšími projekty, které měly být realizovány také na Domažlicku. Svědek sám se v daných projektech angažoval jen okrajově, vybavuje si, že na bývalé okresní správy a údržby silnic rozesílal u několika projektů informace, které podklady musí být do stanoveného termínu dodány. U předmětného projektu bylo zřejmé, že do termínu určeného Úřadem Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad by standardní cestou nemohlo být v rámci stavebního řízení k dispozici stavební povolení s doložkou právní moci, tuto informaci svědkovi i jeho [REDAKCE] Ing. F. [REDAKCE] sdělil obžalovaný. Na základě toho se pak konalo jednání, a to patrně v Domažlicích, účastnil se jej jeho [REDAKCE] Ing. F. [REDAKCE]. Na tomto jednání si někteří přítomní pravděpodobně rozdělili okruh účastníků řízení, jimž doručí stavební povolení a zajistí u nich vzdání se práva odvolání. Jedním z takových účastníků řízení byla i společnost ČEZ, u které dané úkony na základě žádosti Ing. F. [REDAKCE] zajišťoval svědek. Poté byl dokument dokládající provedení uvedených úkonů buď předán osobně obžalovanému anebo zaslán poštou, aby byl předán stavebnímu úřadu. Když se blížil konec stanovené lhůty u všech 13 projektů v rámci dané výzvy, svědek zkontaktoval manažery z [REDAKCE], přičemž u předmětného projektu byl takovým manažerem Bc. R. [REDAKCE] Z. [REDAKCE], i pracovníky bývalých okresních správ a údržeb silnic za účelem ověření, zda jsou k dispozici všechny dokumenty, které bylo třeba v uvedené lhůtě předložit. Po dokončení této přípravy svědek na základě informací od všech zainteresovaných obdržel informaci, že veškeré požadované dokumenty (přílohy) Správa a údržba silnic Plzeňského kraje má k dispozici a je možné je předat na Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad. Následně svědek vyhotovil ke všem projektům průvodní dopisy, ve kterých byly vždy vyjmenovány zasílané dokumenty (přílohy), nechal je podepsat generálním ředitelem, a poté byly požadované dokumenty s těmito průvodními dopisy „nějak doručovány“ na Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad. Jakým způsobem toto doručení či předání probíhalo, si svědek nevzpomíná, daný úkon obecně nemusela provádět sama Správa a údržba silnic Plzeňského kraje, mohla jej zajišťovat i Regionální rozvojová agentura. V této době byl svědek podle svých slov přesvědčen, že je vše v pořádku a v souladu s dotačními podmínkami. Pokud by věděl, že tomu tak není, určitě by nevyhotovil průvodní dopis, který byl společně s požadovanými přílohami předán na Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad. Svědek si rovněž nevybavuje, zda v souvislosti s předmětným projektem viděl a měl v ruce pravomocné stavební povolení. Po předložení zápisu z porady na č. l. 1524 spisu a navazujícím dotazu, jaký význam měla tam uvedená poznámka „Lísková-žádost o posun“, svědek prohlásil, že si nevzpomíná. Podle svědka dokumenty (přílohy) shromažďované v rámci určité výzvy ROP NUTS II Jihozápad bylo možné využít i ve výzvě následující.

58. Svědek Ing. S. [REDAKCE] B. [REDAKCE] (č. l. 366-373) byl v rozhodné době [REDAKCE] [REDAKCE]. Z jeho výpovědi se podává, že o předmětném dotačním projektu a souvisejícím stavebním řízení v zásadě nedisponuje žádnými relevantními informacemi, přesto ale jeho svědectví není zcela bez významu, neboť se vyjadřoval k některým údajům zaznamenaným v elektronické spisové službě (systému) „ATHÉNA“. Podle svědka se tato služba začala na Správě a údržbě silnic Plzeňského kraje zavádět v roce 2011 po sloučení jednotlivých okresních správ, v rozhodné době ještě nebyla doladěna. Externí dokumenty, které přišly do organizace, byla povinnost předat na podatelnu, ta je opatřila identifikačními znaky a naskenovala do spisové služby, pak je předávala příslušnému náměstkovi k vyřízení. Pokud jde o dokument datovaný dnem 2. 2. 2011 s názvem „Oznámení o schválení projektu k financování“

(jde o dokument, který je v písemné podobě ve založen na č. l. 84-85 a 382-383 trestního spisu), ten byl ve spisové službě vytvořen dne 9. 2. 2011 ve 13.49 hodin centrální podatelnou, poté došlo k jeho předání k vyřízení [redacted] Ing. F. [redacted] elektronicky a zřejmě i papírově dne 9. 2. 2011 v 13.51 hodin, ten jej téhož dne v 16.03 hodin elektronicky převzal a současně nastavil odpovědnou osobu, což byl [redacted] a [redacted] Bc. I. [redacted] Š. [redacted]. Posledně jmenovaný pak dokument převzal dne 10. 2. 2011 v 07.28 hodin elektronicky, v 8.45 hodin mu přiřadil číslo jednací - 164/11-SÚS PK-P. Následně Bc. Š. [redacted] do elektronické spisové služby dne 7. 3. 2011 v 12.25 hodin vložil soubor s názvem „Doložení dokladů pro podpis smlouvy o poskytnutí dotace“, pak tento dokument uzavřel. U zmíněného jednacího čísla jsou v systému pouze výše dva označené dokumenty, tedy „Oznámení o schválení projektu k financování“ a „Doložení dokladů pro podpis smlouvy o poskytnutí dotace“. Přístup k dokumentu a možnost jeho čtení v dané elektronické spisové službě jsou nastaveny hierarchicky, tedy přímý nadřízený vždy vidí do dokumentu podřízeného zaměstnance, pokud si jej chce prohlížet. Podle svědka v případě dokumentu s názvem „Doložení dokladů pro podpis smlouvy o poskytnutí dotace“ žádný takovýto vstup nadřízeného není zaznamenán, čili Ing. F. [redacted] ani Ing. I. [redacted] se do něj nedívali. Obžalovaný do dokumentu nahlížel ani nemohl, protože v organizační struktuře byl o dva stupně níže, přičemž podřízený nemá právo dívat se do složky přidělené nadřízenému, tedy ani do žádného dokumentu ve složce. Podle svědka není zřejmé, kdo výše také již zmíněný dokument s názvem "Oznámení o schválení projektu k financování" ze dne 2. 2. 2011 přinesl nebo zaslal, ale byl přijat centrálou Správy a údržby silnic Plzeňského kraje, která, jak bylo také již konstatováno, tento dokument převedla do elektronické podoby a předala jej Ing. F. [redacted]. K výše uvedeným dvěma dokumentům nebyly Bc. Š. [redacted] ani jinou osobou vloženy žádné přílohy, respektive svědek tam žádné nenalezl. Ze záznamu podle svědka není zřejmé, jakou formou byl dokument (svědek zde hovořil obecně o „dokumentu“, z dalšího kontextu je ale zřejmé, že se jednalo o dokument s názvem „Doložení dokladů pro podpis smlouvy o poskytnutí dotace“) odeslán adresátovi, není zde ani zpětně naskenováno, komu, kdy a kým byl dokument spolu s přílohami odeslán a předán, třebaže podle svědka by to tam správně být mělo. Měla by být vytvořena obálka – složka vypravení, což v tomto případě podle svědka chybí. Podatelna by mu tedy měla vystavit obálku nebo by zde měl být údaj o osobním předání. Ve složce „Odeslání“ je uvedena [0], ale bývalo pravidlem, že zaměstnanci si to v roce 2011 zjednodušovali a skutečně do systému ATHÉNA nezařadili ani neskenovali podepsané dokumenty. Zda s dokumentem byl seznámen Ing. F. [redacted], podle svědka není zřejmé, a to i s ohledem na skutečnost, že na doložení dokladů není ani jeho podpisová doložka, kdy je zde uveden pouze Ing. S. [redacted] I. [redacted], [redacted]. V té době se podle svědka ale ještě nepoužíval elektronický podpis ředitele, takže z výpisu není zřejmé, zda generální ředitel doložení dokladů podepsal, ani zda byl s dokumentem seznámen, a zda byl generálním ředitelem či jinou osobou odeslán a kdy. Tento dokument tedy nebyl tzv. "překlopen" žádné další osobě. Podle svědka v systému ATHÉNA není možné dohledat, kdy, kým a komu byl doložen dokument v podobě stavebního povolení s doložkou právní moci, který měl tvořit přílohu dokumentu s názvem „Doložení dokladů pro podpis smlouvy o poskytnutí dotace“, neboť Bc. Š. [redacted] tento údaj do systému nevložil, což je ale podle svědka běžná praxe. Podle záznamů obsažených v systému Bc. Š. [redacted] dne 7. 3. 2011 kromě předmětného projektu pracoval i na všech dalších (dvanácti) projektech týkajících se 11. kola výzvy ROP, vytvořil u nich dokumenty, přičemž u některých je a u některých není vyznačeno, že byly odeslány či předány na ROP Jihozápad, přičemž zda reálně k takovému odeslání či předání došlo, ale zřejmé není. Bývalé okresní správy a údržby silnic podle svědka byly zhruba od ledna 2011 také napojeny na systém ATHÉNA, obžalovaný ze své pozice ale na tento systém zřejmě nebyl připojen. Svědek nikde v systému nedohledal, že by na Správu a údržbu silnic Plzeňského kraje či na dřívější Okresní správu a údržbu silnic Domažlice bylo doručeno rozhodnutí o stavebním povolení vztahující se k předmětnému projektu.

59. Svědek Mgr. F. [redacted] P. [redacted] (č. l. 497-502), jenž byl od ledna 2011 [redacted] v rámci [redacted], podle své výpovědi až do

medializace projednávaného případu o něm neměl jakékoli informace. Po uvedené medializaci byl pověřen ředitelem uvedené příspěvkové organizace interním šetřením v dané věci. Tímto šetřením se ale nepodařilo zjistit, zda, kdo a kdy na Správu a údržbu silnic Plzeňského kraje dodal v rámci předmětného projektu stavební povolení s doložkou právní moci, stejně tak nebylo zjištěno, kdo toto rozhodnutí doručil Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad.

60. Svědek Bc. R. [REDAKCE] Z. [REDAKCE] (č. l. 892-896, 905-908, 3306-3311), tehdejší pracovník [REDAKCE], který v rámci předmětného projektu působil jako konzultant, se při v pořadí prvním výsledku v přípravném řízení vyjadřoval k v odůvodnění již zmíněným smlouvám o dílo a o zhotovení zakázky (č. l. 897-902) mezi označenou agenturou jako zhotovitelem a Správou a údržbou silnic Domažlice, respektive Správou a údržbou silnic Plzeňského kraje coby objednatelem, v této souvislosti toliko citoval podstatný obsah daných smluv. Dále vysvětlil, že on jako zástupce zhotovitele měl na starosti zpracování žádosti. Přílohy charakteru územního rozhodnutí, stavebního povolení, zřizovací listiny, výpisů z katastru či usnesení Zastupitelstva Plzeňského kraje podle svědka zajišťoval objednatel. Pokud svědek dodané přílohy do žádosti kompletoval, vždy je považoval za odsouhlasené ze strany objednatele a pouze formálně je přikládal, nebyl zodpovědný za jejich pravost. Po uvedení výše uvedených okolností svědek prohlásil, že na radu svého právního zástupce nebude dále vypovídat. Stejný postoj svědek zaujal i při dalším výsledku před policejním orgánem, a to s odůvodněním, že by si svou výpověď mohl způsobit nebezpečí trestního stíhání. U hlavního líčení svědek již vypovídal. Znovu zopakoval, jakou roli má Regionální rozvojová agentura v dotačním procesu, tedy že v součinnosti s žadatelem o dotaci zejména zpracovává dotační žádost a v uvedeném procesu plní funkci jakéhosi administrátora. Svědek měl podle svého vyjádření v rámci uvedené agentury na starosti několik projektů v rámci 11. výzvy ROP NUTS II Jihozápad, mimo jiné šlo o i předmětný projekt, spolupracoval mimo jiné s obžalovaným i s I. [REDAKCE] Š. [REDAKCE], ohledně stavebního povolení s obžalovaným o stavebním povolení asi nejednal. Byl přítomen také u kontroly ex ante prováděné s paní P. [REDAKCE] a paní S. [REDAKCE] (jde o pracovnice [REDAKCE]), kde se setkal i s obžalovaným, možná tam zaznělo, že se na tom pracuje, ale svědek se rozhodně na nic neptal. Je mu taktéž známo, že ve věci byl činný JUDr. M. [REDAKCE], který se podílel i na zajištění územního rozhodnutí a stavebního povolení. Od I. [REDAKCE] Š. [REDAKCE] se svědek dozvěděl, že veškeré projekty přihlášeny do 11. výzvy byly schváleny a do 7. 3. 2011 je třeba dodat všechny požadované podklady, poté se pracovalo na tom, aby se tyto doklady, tedy mimo jiné i pravomocné stavební povolení, v určené lhůtě opatřily. Zajištění stavebního povolení svědek ze své pozice nijak neovlivňoval, je mu pouze známo, že mělo být přímo doručováno účastníkům stavebního řízení, aby nabylo právní moci v určené lhůtě, a že v této lhůtě právní moci nabýt mělo. Podle svého vyjádření si nevybavuje, že by měl někdy ve své dispozici stavební povolení vztahující se k předmětnému projektu či že by je alespoň spatřil, s obžalovaným o tomto rozhodnutí žádná jednání nevedl. Jakým způsobem se toto rozhodnutí dostalo z Městského úřadu Domažlice, svědek neví, pouze se domnívá, že je odtud vezl v pátek obžalovaný, a to pravděpodobně na krajskou SÚSku, v uvedený den nicméně svědek nebyl v práci. Podle jeho názoru všechny dokumenty, které bylo třeba v určené lhůtě dodat Úřadu regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, se po jejich shromáždění na tento úřad dodávaly společně v jedné složce, a to zřejmě v pondělí, svědek si ale nepamatuje, zda ze Správy a údržby silnic Plzeňského kraje anebo z Regionální rozvojové agentury, spíše ale ze Správy a údržby silnic Plzeňského kraje, je ale také možné, že je uvedenému úřadu nesl sám svědek.

61. Svědek Ing. J. [REDAKCE] V. [REDAKCE] (č. l. 885-890, 3230-3231), jenž působil v rozhodné době jako [REDAKCE] a v této své funkci vystupoval jako zástupce zřizovatelského odboru pro příspěvkovou organizaci Správu a údržbu silnic Plzeňského kraje (a dříve pro okresní správy a údržby silnic v Plzeňském kraji), se vyjadřoval jednak obecně k roli daného odboru při čerpání dotací ROP NUTS II Jihozápad na rekonstrukce silnic a silničních staveb, které byly ve vlastnictví Plzeňského kraje, jednak

k předmětnému projektu. Podle svědka odbor dopravy krajského úřadu vystupoval vždy pouze jako předkladatel návrhu usnesení pro rozhodování rady a zastupitelstva kraje, projekty ROPu totiž musely být schváleny zastupitelstvem kraje a příslušné usnesení pak bylo součástí dotační žádosti. Projekty – a to včetně projektu předmětného - připravovali pracovníci příslušné okresní správy a údržby silnic, zodpovědnost za dokumentaci a veškerou inženýrskou činnost měli příslušný [REDAKCE] a [REDAKCE] takové okresní správy, což u Okresní správy a údržby silnic Domažlice byli Ing. Š [REDAKCE] a obžalovaný, a to až do svého odchodu do důchodu. Na pracovníky této okresní správy a údržby silnic nebyl podle svědka vyvíjen žádný nátlak ze strany zastupitelstva ani ze strany svědkem řízeného odboru dopravy. V rámci této organizace svědek jako [REDAKCE] vždy jednal pouze s Ing. Š [REDAKCE] jako s jejím [REDAKCE], účastníkem jednání byl v té době také Ing. I [REDAKCE], o kterém se vědělo, že se stane [REDAKCE] [REDAKCE] posléze vzniklé Správy a údržby silnic Plzeňského kraje. S obžalovaným svědek osobně nejednal a ani si nepamatuje, že by obžalovaný byl u nějakých jednání přítomen. Odbor dopravy ani svědek sám jako jeho vedoucí nikdy neměl k dispozici kompletní dokumentaci k příslušným stavbám. Pro svůj osobní přehled se svědek někdy zúčastňoval přípravných schůzek u některých projektů. Obsah těchto jednání si již nevybavuje, vzpomíná si jen, že u některých bývali i JUDr. M [REDAKCE] a [REDAKCE] Ing. R [REDAKCE]. Úkolem svědka bylo víceméně zjišťovat, v jaké fázi se příprava projektů nachází, o čemž pak svědek spolu s Ing. I [REDAKCE] informoval na pravidelných poradách [REDAKCE] J [REDAKCE] B [REDAKCE]. Správa a údržba silnic Domažlice měla pro zpracování žádosti k čerpání dotací smlouvu s Regionální rozvojovou agenturou. Odpovědnost za formální stránku žádosti měl vždy předkladatel, tedy v případě předmětného projektu Správa a údržba silnic Domažlice. Obecně platilo, že žádost byla zpracována Regionální rozvojovou agenturou a pak společně na okresní správě a údržbě silnic zkompletována. Jde-li o předmětný projekt, svědek jej podle svého vyjádření podrobně nesledoval, v té době netušil, kdy bylo vydáno rozhodnutí o stavebním povolení ani okolnost, že mělo být doručováno osobně ohledně urychlení nabytí právní moci. Podle svědka jej v této spojitosti obžalovaný ani Ing. Š [REDAKCE] nekontaktovali, a stejně tak svědek nekontaktoval ani je, neboť v únoru a březnu roku 2011 neměl vůbec tušení o tom, že by měl být problém s doručením rozhodnutí účastníkům řízení. Rovněž v této době se žádným způsobem nedotazoval obžalovaného či jiné osoby, zda bylo stavební povolení doručeno všem účastníkům řízení, neboť k tomu neměl důvod. O okolnosti, že měl nastat nějaký problém s doručením rozhodnutí, se svědek dozvěděl patrně až někdy na podzim 2012, a to zřejmě od pana I [REDAKCE] nebo pana Š [REDAKCE]. Některý z nich mu sdělil, že byl údajně nějaký problém ohledně termínu vzdání se práva na odvolání nebo něčeho takového, tento problém se měl týkat jistého pana B [REDAKCE], ale podrobnosti si již svědek nepamatuje, v lednu 2013 pak vyšel ohledně dané věci novinový článek. Svědek dále konstatoval, že neví, kdo v rámci předmětného projektu doručil povinné přílohy před podpisem smlouvy (tedy i stavební povolení s doložkou právní moci) na Regionální rozvojovou agenturu nebo na Správu a údržbu silnic Plzeňského kraje a následně na Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad.

62. Svědek J [REDAKCE] B [REDAKCE] (č. l. 330-338, 3250-3254), v rozhodné době [REDAKCE] [REDAKCE], se ve své výpovědi nejprve vyjadřoval k transformaci dřívějších okresních správ a údržeb silnic v Plzeňském kraji ve Správu a údržbu silnic Plzeňského kraje, dále k nezbytnosti provést rekonstrukci pozemní komunikace, která pak byla realizována v rámci předmětného dotačního projektu, jakož i zahrnutí a schválení tohoto projektu do 11. kola výzvy ROP NUTS II Jihozápad, tuto část jeho výpovědi není třeba popisovat, neboť okolnosti v ní obsažené jsou zřejmé již z předešle rozebraných (zejména listinných) důkazů. Jde-li o samotný předmětný projekt, svědek uvedl, že pokud by se o něj nezačal zajímat na základě novinového článku publikovaného v roce 2013, nevěděl by o něm naprosto nic. Jako [REDAKCE] svědka jej zajímá pouze vysoutěžená cena a okolnost, zda obdrželi ze strany Evropské unie dotaci. Jediný svědkův kontakt s tímto projektem v době přípravy jeho realizace byl na poradě, která se konala dne 22. 2. 2011 a z níž pochází zápis, který svědek následně i podepsal. Na této poradě, která se uskutečnila v Domažlicích, byl ale svědek přítomen jen asi 15 až 20 minut. Kdo

jej na ní pozval, již svědek neví. Po představení zápisu z dané porady svědek konstatoval, že ke zdárnému sepsání smlouvy s Úřadem Regionální rady potřebovali pravomocné stavební povolení. Když je v zápisu uvedeno datum 7. 3., pak to bylo podle svědka stanoveno Úřadem Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, a všichni přítomni byli o tomto datu zpraveni. Kdo poradu vedl, si již svědek nepamatuje, domnívá se, že rozhodnutí o tom, kdo a komu bude doručovat rozhodnutí, bylo po vzájemné dohodě všech zúčastněných. Podle svědka je to vcelku logické, neboť JUDr. M. [redacted] pracoval pro Ing. R. [redacted] a obžalovaný byl [redacted], který měl dovést projekt až ke stavebnímu povolení a byl zodpovědný i za přípravu projektu ze strany Správy a údržby silnic Domažlice. Podle svědka na této poradě nepadlo jméno B. [redacted] v jiné souvislosti, než že mu bude doručovat jeden z přítomných, nezaznělo zde například, že by byl nějaký problém s doručením jmenovanému nebo že by nebyl přítomen v České republice. Po uvedené poradě byl svědkův kontakt s předmětným projektem přerušen, a od té doby již svědek žádné další informace od osob přítomných na poradě neměl. O úspěšnosti projektu ze strany Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad byl svědek informován až mnohem později a možná i v souvislosti s doručením peněz z EU na Plzeňský kraj. I po výše uvedené poradě žil svědek v domněnku, že vše proběhlo v naprostém pořádku a neměl ani tušení, že by měl být problém s doručením rozhodnutí a vzdáním se práva odvolání u některého z účastníků řízení. Jde-li o otázku, kdo byl zodpovědnou osobou za předmětný projekt v březnu roku 2011, podle svědka to již byla Správa a údržba Plzeňského kraje vzhledem k výše zmíněné transformaci, avšak protože její [redacted], mimo jiné i I. [redacted] S. [redacted], měli na starosti vlastní projekty jiného území, technické záležitosti k dokončení přípravné fáze projektu dokončovala bývalá Správa a údržba silnic Domažlice, tedy konkrétně pravděpodobně obžalovaný jako [redacted], nicméně záleželo na tom, jak kompetence v této záležitosti rozdělil [redacted] [redacted] organizace Ing. Š. [redacted]. Jelikož [redacted] Ing. R. [redacted] měl za úkol dovést projekt až ke stavebnímu povolení, vyjádřil svědek domněnku, že JUDr. M. [redacted] smluvně zajišťoval pro projektanta veškeré záležitosti ohledně souhlasu se zastavěním a možná i výkupy, nicméně o jeho práci nebyl svědek přesně informován. JUDr. M. [redacted] pracoval pro Ing. R. [redacted] dlouhodobě již před předmětným projektem a také po něm, přičemž svědek důrazně odmítl, že on by zprostředkoval v rámci daného projektu jejich spolupráci. Kdo a komu doložil přílohy potřebné pro podpis smlouvy o poskytnutí dotace, jak jsou uvedeny v dopisu ze dne 2. 2. 2011 s názvem "Oznámení o schválení projektu k financování" (v odůvodnění rozsudku opakovaně zmíněném), tedy konkrétně stavební povolení s doložkou právní moci a projektovou dokumentaci, svědek neví, stejně tak mu není známo, kdo tento dopis včetně příloh doručil E. P. [redacted] na Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad. Na tomto místě svědek poznamenal, že byl od roku 2008 do roku 2012 ve funkci [redacted] této regionální rady, přičemž nikdy se nesetkal s benevolencí zaměstnanců při zúřadování projektu, rovněž by jej ani ve snu nenapadlo činit jakýkoli nátlak na zaměstnance ROPu, nebyl přítomen ani situaci, že by byl někým na zaměstnance některé správy a údržby silnic či Regionální rozvojové agentury vyvíjen jakýkoli nátlak. Dále upozornil, že pro každou výzvu v rámci ROP NUTS II Jihozápad je stanovena určitá finanční alokace, kterou schvaluje Výbor Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, [redacted] byl svědek [redacted], přičemž pokud by u předmětného projektu nebyly doloženy veškeré potřebné podklady, byla by žádost o dotaci sice zamítnuta v rámci aktuální výzvy, u níž nebyli jiní žadatelé než Plzeňský a Jihočeský kraj a v níž byly všechny přihlášené projekty schváleny, avšak finanční alokace pro oblast 1.1 by byla uzavřena a finanční prostředky by byly přesunuty do následné výzvy, tedy daná pozemní komunikace by se mohla rekonstruovat z prostředků Evropské unie v následující výzvě (na tomto místě lze poznamenat, že stejná okolnost vyplývá i z vyjádření Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad na č. l. 1858 spisu). Podle svědka v rámci daného operačního programu došlo několikrát k situaci, kdy byla Výborem Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad prodloužena lhůta k předložení potřebných podkladů. Svědek se ve výpovědi vyjádřil i k osobě D. [redacted] B. [redacted], s nímž přišel do kontaktu již v době, kdy byl [redacted] [redacted]. Konstatoval, že je všeobecně známo, že jmenovaný podniká kromě jiného v oblasti realit, obchoduje s pozemky. S městem Domažlice se v minulosti dostal do konfliktu ohledně koupě

jednoho z pozemků města a poté založil občanské sdružení, které podle názoru svědka zneprjemňovalo vedení radnice život při jakékoli stavební i jiné akci svým vstupováním do stavebního řízení. D. B. byl znalý správního řízení ve věcech stavebních. Ve vztahu k předmětnému projektu pak jmenovaný podle svědka ještě v lednu roku 2011 podepsal spolu s J. T. nájemní smlouvu na předmětný pozemek, a věděl tedy, že stavební rozhodnutí bude v budoucnu vydáno. Podle informací, které svědek získal asi v roce 2013 od JUDr. M., byl pan B. srozuměn s plánovanou rekonstrukcí silnice, chodníků i cyklostezky, a se stavbou souhlasil.

63. Spojitost s popsányými svědeckými výpověďmi zaměstnanců a představitelů Správy a údržby silnic Plzeňského kraje, Regionální rozvojové agentury a Plzeňského kraje mají následující listinné důkazy.
64. V průběhu řízení se podařilo zajistit část e-mailové komunikace, kterou v rozhodném období vedli někteří z výše jmenovaných svědků mezi sebou, případně s obžalovaným a dalšími osobami nějakým způsobem participujícími na předmětném projektu i dalších projektech v rámci 11. kola výzvy ROP NUTS II Jihozápad. E-maily na č. l. 750-753 dokládají, že dne 14. 2. 2011 oznámil Bc. I. Š. řadě osob, mimo jiné i obžalovanému, že již dne 31. 1. 2011 byly schváleny všechny projekty podané do uvedené výzvy, že oznámení o schválení projektů již bylo odesláno na Správu a údržbu silnic Plzeňského kraje (ve vztahu k předmětnému projektu šlo o oznámení založené ve spisu na č. l. 84-85 a 382-383) a že současně s oznámením o schválení projektů přišly i výzvy k předložení příloh před podpisem smluv (o podmínkách poskytnutí dotace). Zároveň jmenovaný žádal adresáty e-mailů o „prověření relevantnosti požadovaných příloh, jedná se pravděpodobně pouze o stavební povolení a projektovou dokumentaci pro stavební povolení ověřenou stavebním úřadem“, dále poznamenává, že k uvedenému „zasílá tabulku, která vzešla z jednání se zástupci RRA v pátek 11. 2. 2011“, a závěrem důrazně upozorňuje, že „chybějící dokumenty musíme doložit nejpozději do 7. 3. 2011!!!!“. Obžalovaný si (stejně jako většina dalších adresátů) uvedený e-mail přečetl tentýž den, kdy byl odeslán, tedy 14. 2. 2011.
65. Na právě popsany e-mail zareagoval obžalovaný e-mailovou odpovědí zaslanou Bc. I. Š. dne 16. 2. 2011 (č. l. 1521), v níž uvádí, že ověřil situaci na odboru dopravy Městského úřadu v Domažlicích, a popisuje jím zjištěné kroky, které dosud proběhly v rámci stavebního řízení ve vztahu k předmětnému projektu (kdy byla podána žádost o vydání stavební povolení a vydáno oznámení o zahájení stavebního řízení a kdy toto oznámení převzali poslední účastníci řízení), dále konstatuje, že 23. 2. 2011 bude vydáno stavební povolení, což by při 10 dnech na převzetí tohoto rozhodnutí účastníky řízení a lhůty 15 dnů pro podání odvolání znamenalo, že stavební povolení by nabylo právní moci 21. 3. 2011, přičemž i pokud by účastníci řízení rozhodnutí převzali v kratší než desetidenní lhůtě, pak ani tehdy rozhodnutí v ideálním případě právní moci nenabyde dříve než 15. 3. 2011.
66. Reakcí na toto e-mailové sdělení obžalovaného (lze připomenout, že uskutečnění dosud uvedené e-mailové komunikace obžalovaný popisoval i ve své výpovědi) pak evidentně byl další e-mail Bc. I. Š. (č. l. 1521), který zaslal následujícího dne (17. 2. 2011) Ing. J. F. a Bc. R. Z. a v němž jim oznámil: „Musíme projít všechny alternativy. Vypadá to, že SP (zjevně stavební povolení) nebudeme do 7. 3. mít.“
67. Souvislost s posledně citovaným e-mailem pak má zřejmě zápis z porady datovaný dnem 22. 2. 2011 (č. l. 1322-1323). Podle tohoto zápisu (který podle své výpovědi vyhotovil obžalovaný a pro účely trestního řízení jej vydal JUDr. M.) se porady zúčastnili obžalovaný, J. B., Ing. J. F., JUDr. M. M. a Ing. J. Š., jejím předmětem bylo „zajištění pravomocného stavebního povolení výše uvedené akce (průtahu Lísková) do nejzazšího data 7. 3. 2011“. Osoby přítomné na poradě se dohodly, že pro dosažení uvedeného účelu budou účastníci

stavebního řízení přímo kontaktování některými přítomnými (obžalovaným, JUDr. M. [REDACTED] a Ing. F. [REDACTED]), aby s nimi bylo projednáno vzdání se práva odvolání ve vztahu k danému rozhodnutí. Obžalovaný měl takto postupovat mimo jiné vůči účastníkovi řízení jménem „B. [REDACTED]“ (nutno poznamenat, že okolnosti plynoucí z tohoto zápisu vesměs shodně uváděli ve výpovědích samotní účastníci této porady vyjma Ing. Š. [REDACTED], tedy J. [REDACTED] B. [REDACTED], Ing. J. [REDACTED] F. [REDACTED], JUDr. M. [REDACTED] M. [REDACTED] i obžalovaný).

68. Jak dokládá zápis na č. l. 1523-1524 (zajištěný v e-mailové schránce Ing. J. [REDACTED] F. [REDACTED], kam byl jmenovanému zaslán Bc. I. [REDACTED] Š. [REDACTED] „k připomínkování“), dne 22. 2. 2011 (tedy téhož dne jako porada uvedená v předchozím bodě odůvodnění rozsudku) proběhla také porada technického úseku Správy a údržby silnic Plzeňského kraje. Na ní se v rámci jednoho z projednávaných bodů mimo jiné opět konstatovalo, že v rámci 11. kola výzvy ROP NUTS II Jihozápad byly schváleny projekty. Poté následuje další bod zápisu ve znění: „výzva k doplnění podkladů týkající se 11. výzvy ROP – k tomuto doplnit doklady do 2. 3. 2011, nutno doplnit (kromě Lískové – žádost o posun)“.
69. Ze zápisu z porady [REDACTED] Správy a údržby Plzeňského kraje (mimo jiné [REDACTED] Ing. Š. [REDACTED] I. [REDACTED] a [REDACTED] Ing. J. [REDACTED] F. [REDACTED]) a [REDACTED] bývalých okresních správ a údrzeb silnic (mimo jiné Ing. J. [REDACTED] Š. [REDACTED] jako dřívějšího [REDACTED]), která se uskutečnila dne 3. 3. 2011 (viz č. l. 1490-1495, kde je založen daný zápis, jak byl vytištěn z e-mailové schránky Ing. F. [REDACTED], originál zápisu je založen v příloze A-I spisu), vyplývá, že [REDACTED] této příspěvkové organizace Ing. I. [REDACTED] vzápětí poté, co konstatoval výpověď „pana Š. [REDACTED]“ (tedy zřejmě obžalovaného), pověřil v rámci projektu Klenčí-Lísková (tedy předmětného projektu) dohledem „na průběh SP“ Ing. Š. [REDACTED] a Ing. F. [REDACTED].
70. Podle e-mailové korespondence na č. l. 754-755 Bc. I. [REDACTED] Š. [REDACTED] dne 4. 3. 2011 odpoledne sdělil [REDACTED] Regionální rozvojové agentury, mimo jiné i Bc. R. [REDACTED] Z. [REDACTED] (který podle dosud již rozebraných důkazů v rámci dané agentury zajišťoval administraci několika projektů v 11. kole výzvy ROP NUTS II Jihozápad, mezi nimiž byl i předmětný projekt), že „na základě jejich připomínek a doplnění zasílá konečné verze ke zkouknutí“ (těmito verzemi zjevně byly připravené průvodní dopisy, jak plyne z vysvětlujícího e-mailu jmenovaného zasláního policejnímu orgánu na č. l. 753), dále upozornil, že si není zcela jistý jedním bodem u dvou projektů, mezi nimiž ale není předmětný projekt. Přílohu tohoto e-mailu pak tvoří dokumenty pojmenované zjevně podle názvů jednotlivých projektů přihlášených do uvedeného kola výzvy ROP NUTS II Jihozápad. Po několika minutách Bc. R. [REDACTED] Z. [REDACTED] odpověděl e-mailem Bc. I. [REDACTED] Š. [REDACTED], že „4 projekty SUS Domažlice jsou OK“.
71. Součástí spisu jsou dále listiny vztahující se k pracovnímu poměru svědků Ing. J. [REDACTED] F. [REDACTED] (č. l. 1902-1912), Ing. Š. [REDACTED] I. [REDACTED] (č. l. 1932- 1939), Ing. J. [REDACTED] Š. [REDACTED] (1953-1965) a Bc. I. [REDACTED] Š. [REDACTED] (č. l. 519-527, 1966-1980). Z nich je zřejmé takové pracovní zařazení jmenovaných v rozhodné době, jaké bylo zmíněno již v souvislosti s jejich výpověďmi, u Ing. J. [REDACTED] Š. [REDACTED] je namísto dále zmínit, že pracovní poměr u [REDACTED] mu skončil dne 29. 2. 2012 (viz č. l. 1956-1958), u Bc. I. [REDACTED] Š. [REDACTED] lze doplnit, že byl od 12. 1. 2011 generálním ředitelem [REDACTED] zmocněn ke všem úkonům spojeným s administrací projektů spadajících mimo jiné do 11. kola výzvy ROP NUTS II Jihozápad, vyjma podpisu dotačních smluv (viz č. l. 527). Podle uvedených listin Ing. J. [REDACTED] F. [REDACTED] absolvoval dne 3. 3. 2011 služební cestu z Plzně do Domažlic a zpět (viz č. l. 1907) a Ing. J. [REDACTED] Š. [REDACTED] zase dne 7. 3. 2011 podnikl služební cestu z Domažlic do Plzně a zpět (viz č. l. 1961). Bc. I. [REDACTED] Š. [REDACTED] jel dne 2. 3. 2011 služebně z Plzně do Domažlic i do obce Lísková a zpět, tedy zjevně v souvislosti s předmětným projektem (viz č. l. 1976), tohoto dne ostatně u

předmětného projektu probíhala kontrola ex ante ze strany zaměstnanců Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, jak vyplývá z listin tohoto dotačního orgánu na č. l. 520-526.

72. Jak bylo již v odůvodnění rozsudku zmíněno, originál rozhodnutí o stavebním povolení vztahující se k předmětnému projektu - tedy stavebního povolení odboru dopravy Městského úřadu v Domažlicích dne 23. 2. 2011 pod č. j. OD-961/11-3957/2011/San – je založen ve spisu označeného správního orgánu (který tvoří jednu z příloh trestního spisu). Přímo v trestním spisu je pak obsažen jednak stejnopis tohoto rozhodnutí, který byl doručen Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad a který tento úřad také vydal policejnímu orgánu (č. l. 1342, 1345-1347), jednak stejnopis daného rozhodnutí (ve fotokopii), který policejnímu orgánu poskytla Správa a údržba silnic Plzeňského kraje (č. l. 38-39, 45-49), oba jsou (stejně jako originál) podepsány Ing. J. [redacted] K. [redacted] (jako [redacted]), na obou je doložka právní moci s datem 3. 3. 2011 vyhotovená a podepsaná V. [redacted] Š. [redacted] (jako úřední osobou, která v rámci daného správního řízení vydala toto rozhodnutí). Jelikož podpis posléze jmenovaného a také jím užívané razítko Městského úřadu v Domažlicích jsou u doložky právní moci umístěny zjevně odlišně (viz č. l. 45 a 1345 vždy vpravo nahoře), je zřejmé, že se jedná o dva různé stejnopisy s doložkou právní moci vydané Městským úřadem v Domažlicích, tedy že jeden z nich (který ve fotokopii poskytla Správa a údržba silnic Plzeňského kraje) není fotokopii druhého (toho, jenž poskytl Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, jemuž rozhodnutí musel předložit někdo ze Správy a údržby silnic Plzeňského kraje, případně Regionální rozvojové agentury, jak bude ještě vysvětleno). Snad jen pro úplnost lze poznamenat, že ono vyhotovení rozhodnutí o stavebním povolení, jímž disponovala (či stále ještě disponuje) Správa a údržba silnic Plzeňského kraje, není ani fotokopii originálu tohoto rozhodnutí (založeného ve spisu Městského úřadu v Domažlicích č. j. OD-961/11-3957/2011/San). To dokládá již skutečnost, že originál rozhodnutí - na rozdíl od fotokopie, kterou předložila Správa a údržba silnic Plzeňského kraje - obsahuje na první straně dole údaj „vypraveno 23. 2. 2011“, dále je zřejmé, že číslice u ručně vypsání data na otisku razítka o nabytí právní moci („03. 03. 2011“) mají u originálu rozhodnutí a uvedené fotokopie odlišný tvar (to platí zejména u číslic „0“ a „3“) a podpis V. [redacted] Š. [redacted] na doložce právní moci zasahuje poněkud jinak do otisku razítka o doložce nabytí právní moci (a při detailním zkoumání obou listin existují i další drobné rozdíly, pokud jde o umístění otisků razítek o doložce nabytí právní moci a Městského úřadu v Domažlicích). Z uvedeného lze dovodit, že ve vztahu k Správě a údržbě silnic Plzeňského kraje (případně Regionální rozvojové agentuře) musel svědek V. [redacted] Š. [redacted] označit doložkou právní moci nejméně dva stejnopisy předmětného rozhodnutí o stavebním povolení. Na právě uvedenou okolnost soud upozorňuje zejména z toho důvodu, že V. [redacted] Š. [redacted] v rámci své svědecké výpovědi uváděl, že toliko jediný – a to vůbec, tedy nejen vůči Správě a údržbě silnic Plzeňského kraje - stejnopis daného rozhodnutí opatřil doložkou právní moci, a to právě ten, který poté předal obžalovanému.
73. Zbývající podstatné důkazy se vztahují zejména k otázce, kdy a jakým způsobem bylo předmětné rozhodnutí o stavebním povolení (spolu s dalšími povinnými přílohami) dodáno na Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, případně i kontroly ex ante, která se vztahovala k předmětnému dotačnímu projektu.
74. Soud již v odůvodnění rozsudku konstatoval, že na průvodním dopisu Správy a údržby silnic Plzeňského s názvem „Doložení dokladů pro podpis smlouvy o poskytnutí dotace“ (č. l. 114-115 a 1343-1344), podle kterého byly dne 7. 3. 2011 dokládány Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad požadované přílohy, mimo jiné i předmětné stavební povolení s doložkou právní moci, je obsažena také ručně psaná poznámka, že jej i s doručovanými přílohami převzala [redacted] Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad E. [redacted] P. [redacted] dne 7. 3. 2011. Okolnost, že označenému úřadu byly uvedené přílohy včetně pravomocného stavebního povolení dodány ve stanovené lhůtě, tedy do 7. 3. 2011, se podává také z listin tohoto úřadu

s názvem „Kontrolní list ke Složce projektu“ a „Kontrolní list ke kontrole podkladů vyžadovaných k podpisu Smlouvy“ (č. l. 121-122, 127, 1354).

75. Jako svědkyně byly dále vyslechnuty pracovnice [REDAKCE] Mgr. M. [REDAKCE] P. [REDAKCE] (č. l. 504-517) a Dis. E. [REDAKCE] P. [REDAKCE] (č. l. 638-649). Prvně jmenovaná, která u označeného úřadu ve vztahu k předmětnému projektu vystupovala jako [REDAKCE], v rámci své výpovědi potvrdila, že průvodní dopis zmíněný v předchozím odstavci i v něm označené přílohy převzala Dis. E. [REDAKCE] P. [REDAKCE]. Kdo tyto listiny na jejich úřad dodal, svědkyně neví. Svědkyně poté dodané přílohy kontrolovala z hlediska jejich správnosti a úplnosti, u stavebního povolení tedy ověřovala, zda obsahuje doložku s právní mocí s datem do 7. 3. 2011. Podle svého vyjádření také vyhotovila listinu s názvem „Kontrolní list ke kontrole podkladů vyžadovaných k podpisu Smlouvy“ (zmíněný taktéž v předešlém odstavci), je si jistá, že tak učinila v den v této listině uvedený, tedy 8. 3. 2011, přičemž údaje jí zapsané do této listiny jednoznačně dokládají, že v této době měla již k dispozici stavební povolení s doložkou právní mocí a že tato doložka nesla datum do 7. 3. 2011. Svědkyně vyloučila, že úřad by dané rozhodnutí obdržel bez doložky právní mocí, podle jejího vyjádření na ní v souvislosti s daným projektem nikým nebyl vyvíjen jakýkoli tlak s cílem zajistit jeho zdárnou realizaci, taktéž upozornila, že v dané době probíhalo policejní vyšetřování ve vztahu k některým předchozím výzvám ROP NUTS II Jihozápad, proto všichni zaměstnanci byli vedeni k tomu, aby postupovali v souladu se stanovenými pravidly. Podle svědkyně nebylo možné požádat o prodloužení termínu pro odevzdání povinných příloh před podpisem Smlouvy o podmínkách poskytnutí dotace. Svědkyně dále konstatovala, že v souvislosti s předmětným projektem byla i na fyzické kontrole ex ante, tedy před podpisem dotační smlouvy, termín této fyzické kontroly sjednala s někým ze Správy a údržby silnic Domažlice anebo Plzeňského kraje, s kým konkrétně v této souvislosti jednala, si již nepamatuje, vybavuje si pana Z. [REDAKCE] jako zpracovatele žádosti. Fyzickou kontrolu svědkyně provedla s kolegyněmi na příslušné pozemní komunikaci, již se dotace týkala, poté byly v sídle SÚS v Domažlicích. Tam procházely dokumenty z již proběhlých výběrových řízení a sepisovaly protokol o výsledku kontroly. Podle svědkyně se zde určitě zmiňovaly i přílohy potřebné před podpisem dotační smlouvy, neboť to se činilo zcela standardně. Kdo byl tehdy na SÚS v Domažlicích přítomen, si již nevybavuje. V rámci jednoho z dotazů, co vše konkrétně kontrolovala v rámci fyzické kontroly ex ante, svědkyně odpověděla: „Pokud Vám jde o rozhodnutí o stavebním povolení, tak to nebylo součástí fyzické kontroly ex-ante. Nebyl to v té době žádný nedostatek, a proto není uveden ani ve zprávě z fyzické kontroly. U silnic se domnívám, že ty kontroly byly spíše formální“.
76. Protokol o fyzické kontrole ex ante, o kterém ve výpovědi hovořila svědkyně Mgr. M. [REDAKCE] P. [REDAKCE], je založen na č. l. 519-526. Je z něj zřejmé, že kontrola se uskutečnila dne 2. 3. 2011, prováděly ji jmenovaná svědkyně a další dvě pracovnice [REDAKCE]. Naproti tomu zde není uvedeno, kdo byl této kontrole, případně sepsu protokolu přítomen za Správu a údržbu silnic Plzeňského kraje a Regionální rozvojovou agenturu, podle podpisu v kolonce „jméno a podpis žadatele“ (žadatelem byla Správa a údržba silnic Plzeňského kraje) na č. l. 521 lze ale soudit, že jde o podpis Bc. I. [REDAKCE] Š. [REDAKCE] (neboť svou podobou odpovídá podpisu, který je obsažen na protokolech o jeho svědeckých výsledcích v přípravném řízení), ostatně právě jmenovaný byl podle plné moci na č. l. 527 pověřen jednat za [REDAKCE] v souvislosti s dotacemi z ROP NUTS II Jihozápad. V protokolu se popisují zjištěné nedostatky týkající se nesouladu benefitové žádosti a dokumentace k proběhlým zadávacím (výběrovým) řízením, neuvádí se zde nic, co by svědčilo o skutečnosti, že v rámci kontroly se řešila otázka stavebního povolení a jeho právní mocí. V souvislosti s uvedenou kontrolou ex ante lze zmínit i zajištěnou e-mailovou komunikaci. Jak dokládá e-mail na č. l. 1525, dne 21. 2. 2011 sdělila Mgr. M. [REDAKCE] P. [REDAKCE], že dne 2. 3. 2011 proběhne ve vztahu k předmětnému projektu kontrola ex ante, jejímž předmětem bude „místo realizace a dokumentace k projektu, podklady pro výběrová řízení (například zpracování žádosti,

projektové dokumentace, stavební dozor, dodavatelé stavby), případně objednávky, doklady k výdajům v rámci projektu, včetně dokladů o úhradě a další. Na tento e-mail zjevně zareagoval stejnou formou J. Š., jenž oznámil Mgr. M. P., že „po projednání jak na SÚS PK, Ing. F., tak u nás na OS Domažlice, vše bude zajišťovat p. Š. a p. S., mají to oba uloženo“ (č. l. 1579). Na č. l. 1554 a 3304 se pak nachází e-mail ze dne 3. 3. 2011, ve kterém Bc. R. Z. sdělil Mgr. M. P. (tento e-mail měl být zaslán i obžalovanému a Bc. I. Š.), že jí „dle včerejší domluvy“ zasílá specifikaci bodových závad vztahujících se k předmětnému projektu, z dalšího obsahu sdělení je zřejmé, že tyto závady se týkají čistě technických otázek, konkrétně křížení předmětné komunikace s ostatními navazujícími komunikacemi, tedy dopravně závadných křížovatek. Mgr. M. P. pak v e-mailu z následujícího dne zasláném Bc. R. Z. reaguje na uvedené sdělení k bodovým závadám, vyjadřuje se také problematice výběrových řízení (č. l. 3304).

77. Svědkyně Dis. E. P. potvrdila, že za [redacted] převzala průvodní dopis Správy a údržby silnic Plzeňského s názvem „Doložení dokladů pro podpis smlouvy o poskytnutí dotace“ (tedy dopis založený ve spisu na č. l. 114-115 a 1343-1344), toto převzetí potvrdila svým podpisem na dané listině, také zde provedla odškrtnutí u jednotlivých příloh v listině jmenovaných. Z jakého důvodu tento dopis přebírala, si již nevybavuje, protože ale daného dne (7. 3. 2011) byla v práci déle (až do 17.40 hodin), je možné, že zastoupila právě nepřítomnou Mgr. P., která byla [redacted] projektu. Kdo jí tento dopis předal, jaké přílohy obsahoval a komu jej poté předala, si již také nepamatuje, nicméně pokud provedla na průvodním dopisu odškrtnutí tam vyjmenovaných příloh, tedy i stavebního povolení s doložkou právní moci, pak tyto přílohy pravděpodobně skutečně byly doručeny. Po představení listiny s názvem „Kontrolní list ke kontrole podkladů vyžadovaných k podpisu Smlouvy“ svědkyně uvedla, že tato listina se vypisuje ke každému projektu, vyplňuje ji hlavní [redacted] projektu, v tomto případě tedy zřejmě Mgr. P. Pokud je zde i její podpis, pak to znamená, že svědkyně schválila formální náležitosti tohoto vyplnění, tedy zda ke každému dokladu bylo do kontrolního listu zapsáno jeho dodání či nedodání, předmětem této její kontroly nebylo, zda doklady byly dodány ani obsah těch dokladů, čili ani neověřovala, zda předmětné stavební povolení je označeno doložkou nabytí právní moci. Zda uvedený kontrolní list svědkyně podepsala právě v den na něm uvedeným, tedy 8. 3. 2011, si svědkyně již nevzpomíná, uvedené datum podle jejího názoru na listinu napsala patrně Mgr. P. Svědkyně podle svého vyjádření ve spojitosti s předmětným projektem nezaznamenala nějakou nestandardní situaci, nikdo po ní nežádal, aby mohla být doložena některá příloha i po stanoveném termínu. Pokud by nebyly u projektu dodány všechny požadované přílohy v tomto stanoveném termínu, pak žadatel jej měl možnost přihlásit do další výzvy. K otázce, zda lze termín stanovený pro dodání potřebných příloh prodloužit, se svědkyně nedokázala jednoznačně vyjádřit.
78. Orgány přípravného řízení se dále pokoušely zjistit, zda doba a způsob dodání výše opakovaně zmiňovaného průvodního dopisu s názvem „Doložení dokladů pro podpis smlouvy o poskytnutí dotace“ (č. l. 114-115 a 1343-1344) i v něm vyjmenovaných příloh je průkazným způsobem u Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad zaznamenáno v jeho elektronické spisové službě – systému Ginis. Nicméně z vyjádření tohoto úřadu (č. l. 1677-1678) je zřejmé, že tyto listiny byly do uvedeného systému zavedeny až s výraznějším časovým odstupem, konkrétně až dne 30. 5. 2011. V daném vyjádření se dále uvádí, že předání dokumentů o daného úřadu probíhá dvěma hlavními způsoby – buď poštovní přepravou anebo osobním předáním.
79. Tolik tedy k obsahu těch důkazů, které podle názoru soudu mají pro posouzení projednávané věci určitý – ať již větší či menší - význam. Jak již bylo v jedné z předešlých pasáží odůvodnění uvedeno, některé rozhodné skutkové okolnosti z provedeného dokazování vyplývají zcela

jednoznačně, důkazy k nim se vztahující jsou navzájem v souladu, na sebe navazují a vzájemně se doplňují.

80. Takto je nepochybné, že Výbor Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad vyhlásil a zveřejnil 11. kolo výzvy ROP NUTS II Jihozápad, který je v konečném důsledku financován Evropským fondem pro regionální rozvoj, jehož prostředky jsou součástí souhrnného rozpočtu Evropské unie, k předkládání projektových žádostí (tohoto kola se týkala mimo jiné i dotace na projekt specifikovaný ve výroku rozsudku). Ve stanovené lhůtě pak tehdejší příspěvková organizace Správa a údržba silnic Domažlice podala (vedle jiných žadatelů) projektovou žádost za účelem získání dotace z daného operačního programu na stavební projekt spočívající v rekonstrukci části pozemní komunikace ve vlastnictví Plzeňského kraje, název tohoto projektu byl Klenčí Pod Čerchovem-Lísková, Rekonstrukce průtahu Lísková, v rámci Prioritní osy 1 - Dostupnost center a Oblasti podpory 1.1 – Modernizace regionální silniční sítě.
81. Poté, co Výbor Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad schválil mimo jiné právě označený projekt (tedy projekt specifikovaný ve výroku tohoto rozsudku) k poskytnutí dotace v rámci ROP NUTS II Jihozápad, oznámil tuto skutečnost Úřad Regionální rady písemným podáním ze dne 2. 2. 2011 žadateli, tedy příspěvkové organizaci Správa a údržba silnic Plzeňského kraje, jež byla od 1. 1. 2011 právním nástupcem Správy a údržby silnic Domažlice. V rámci tohoto písemného oznámení byl žadatel upozorněn a vyzván, aby přílohy předkládané před podpisem Smlouvy o podmínkách poskytnutí dotace, mezi nimiž bylo uvedeno i pravomocné stavební povolení na rekonstrukci té části pozemní komunikace, jež měla být financována právě v rámci předmětného dotačního projektu, předložil do 7. 3. 2011. Podle článku 4. 4. Příručky pro žadatele pro oblast podpory 1.1 přitom tato lhůta byla závazná v tom smyslu, že doložení všech uvedených příloh (čili i pravomocného stavebního povolení vztahujícího se k předmětnému projektu) v uvedené lhůtě bylo jedním z nezbytných předpokladů pro následné uzavření Smlouvy o podmínkách poskytnutí dotace z ROP NUTS II Jihozápad mezi Správou a údržbou silnic Plzeňského kraje jako žadatelem o dotaci a Regionální radou regionu soudržnosti Jihozápad jako jejím poskytovatelem. Průvodním dopisem nazvaným „Doložení dokladů pro podpis smlouvy o poskytnutí dotace“ a datovaným dnem 7. 3. 2011 pak Správa a údržba silnic Plzeňského kraje oznámila Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, že v rámci předmětného projektu dokládá požadované přílohy, mimo jiné i pravomocné stavební povolení. Podle písemných evidencí Úřadu Regionální rady mu uvedený průvodní dopis i v něm specifikované přílohy byly dodány ještě dne 7. 3. 2011, a to včetně stavebního povolení s doložkou právní moci. Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad tak vycházel z předpokladu, že Správa a údržba silnic Plzeňského kraje splnila veškeré podmínky k tomu, aby s ní mohla být uzavřena Smlouva o podmínkách poskytnutí dotace z ROP NUTS II Jihozápad. K uzavření právě uvedené smlouvy mezi Správou a údržbou silnic Plzeňského kraje (jako žadatelem a příjemcem dotace) a Regionální radou regionu soudržnosti Jihozápad (coby poskytovatelem dotace) pak dne 10. 5. 2011 také skutečně došlo, podle jejího obsahu měla dotace činit až 85 procent z celkových způsobilých výdajů projektu, maximálně však částku 55.020.399,74 Kč.
82. Správa a údržba silnic Plzeňského kraje následně realizovala rekonstrukci pozemní komunikace, k níž se vztahovalo předmětné dotační řízení, náklady s tím spojené nejprve hradila ze svých finančních prostředků (či přesněji řečeno z rozpočtu Plzeňského kraje, který je jejím zřizovatelem). V červenci 2012 pak požádala o proplacení první části dotace ve výši 43.782.357,68 Kč. Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, jenž při své kontrolní činnosti v rámci projektu neshledal žádné nedostatky, celou tuto částku následující měsíc uhradil Plzeňskému kraji (jako zřizovateli Správy a údržby silnic Plzeňského kraje), a to z prostředků získaných od Ministerstva pro místní rozvoj ČR. Poté danou částku Úřad regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad zahrnul do souhrnné žádosti o převod prostředků do kapitoly státního rozpočtu spadající pod uvedené ministerstvo, v říjnu 2012 pak souhrnnou žádost schválilo

Ministerstvo financí ČR, které následně ještě tentýž měsíc převedlo tutéž částku ze svého univerzálního účtu (na němž se nacházejí prostředky poskytované Evropskou unií České republice v rámci daného operačního programu) zpět do rozpočtové kapitoly Ministerstva pro místní rozvoj ČR. Tyto výdaje následně Ministerstvo financí ČR jednak certifikovalo, jednak je vyžádalo od Evropské komise k refundaci ze souhrnného rozpočtu Evropské unie. Ve spojitosti s druhou etapou pak Správa a údržba silnic Plzeňského kraje požádala koncem září 2012 Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad o proplacení další části dotace ve výši 8.515.549,95 Kč, tyto finanční prostředky (ani jiná částka ze zbývajících částí dotace) ovšem dosud uvedeným úřadem nebyly proplaceny. Všechny předešle uvedené skutečnosti v tomto bodě odůvodnění rozsudku lze tedy shrnout tak, že z prostředků Evropského fondu pro regionální rozvoj tvořících součást souhrnného rozpočtu Evropské unie byla na předmětný projekt dosud poskytnuta částka 43.782.357,68 Kč.

83. Za spolehlivě prokázanou pokládá soud i další podstatnou okolnost dovozovanou obžalobou, totiž že výše opakovaně zmíněné rozhodnutí o stavebním povolení nenabýlo právní moci nejen toho dne, který je na něm uveden v rámci doložky právní moci (a to jak na originálu rozhodnutí obsaženém ve správním spisu Městského úřadu v Domažlicích, tak na tom stejnopisu, který byl předložen Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad), tedy dne 3. 3. 2011, ale ani v době do 7. 3. 2011, tedy ve lhůtě, ve které bylo třeba toto rozhodnutí nabýt právní moci (spolu s dalšími dokumenty) dodat Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, aby následně mohla být se Správou a údržbou silnic Plzeňského kraje uzavřena Smlouva o podmínkách poskytnutí dotace z ROP NUTS II Jihozápad a návazně tato dotace také poskytnuta (v konečném důsledku z peněz pocházejících ze souhrnného rozpočtu Evropské unie). Uvedené rozhodnutí totiž bylo vydáno, jak vyplynulo z provedených důkazů (ve vztahu k této okolnosti plně souladných) dne 23. 2. 2011, přičemž – jak je zřejmé zejména z ustanovení § 72, § 73, § 81, § 83, § 85 a § 91 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.), který obecně platí i pro řízení podle stavebního zákona (zákon č. 183/2006 Sb.) - předpokladem toho, aby nabýlo právní moci, bylo v první řadě jeho řádné doručení všem účastníkům stavebního řízení (a návazně i další skutečnosti, tedy nepodání odvolání proti rozhodnutí v zákonné patnáctidenní lhůtě či vzdání se práva podat tento opravný prostředek, případně zamítnutí eventuálně podaného odvolání nadřízeným správním orgánem). Ovšem jeden z účastníků řízení – D. B. – byl již od 22. 2. 2011 na zahraniční dovolené ve Střední Americe, kde nepřetržitě pobýval až do 16. 3. 2011 a žádné písemnosti zde nepřebíral, jak dokládá nejen jeho svědecká výpověď, ale také výpovědi dalších svědků, listinné důkazy a nakonec i výpověď samotného obžalovaného (tato okolnost tak opět byla zcela jednoznačně prokázána). Nemohlo mu tedy být v daném období doručeno předmětné stavební povolení, k tomu mohlo dojít nejdříve až po jeho návratu z dovolené dne 16. 3. 2011, tohoto dne tak nejdříve mohlo dané rozhodnutí nabýt právní moci, a to za předpokladu, že by se téhož dne také vzdal práva odvolání (jde-li o ostatní účastníky stavebního řízení, jim byly doručeny stejnopisy stavebního povolení do dne 2. 3. 2011, všichni se pak obratem vzdali práva odvolání).
84. Na tomto místě je třeba upozornit, že právní moc stavebního povolení je objektivní vlastnost tohoto správního rozhodnutí, která nastává při splnění správním řádem předvídaných (a výše uvedených) předpokladů. Doložka právní moci vyznačená správním orgánem na dané rozhodnutí (ať již originál či stejnopis) pouze osvědčuje, že rozhodnutí touto vlastností disponuje, přičemž toto osvědčení může, ale také nemusí (jak tomu bylo v projednávané věci) být v souladu s realitou.
85. Dosud popsané a nepochybně prokázané skutkové okolnosti, které dovozovala obžaloba a obhajoba s nimi v zásadě ani nepolemizovala, jednak dokládají, že se stal skutek obsažený v obžalobě, jednak jsou podstatné pro závěr soudu, že tento skutek nese znaky tam označeného trestného činu.

86. Trestného činu poškození finančních zájmů Evropských společenství v základní skutkové podstatě podle § 260 odst. 1 trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2011 (tedy v době, kdy došlo ke stíhanému jednání) se dopustí pachatel, který vyhotoví, použije nebo předloží nepravdivé, nesprávné nebo neúplné doklady nebo v takových dokladech uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslující údaje vztahující se k příjmům nebo výdajům souhrnného rozpočtu Evropských společenství nebo rozpočtů spravovaných Evropskými společenstvími nebo jejich jménem anebo takové doklady nebo údaje zatají, a tím umožní nesprávné použití nebo zadržování finančních prostředků z některého takového rozpočtu nebo zmenšení zdrojů některého takového rozpočtu. Podle § 206 odst. 5 trestního zákoníku je u uvedeného trestného činu okolností podmiňující použití vyšší trestní sazby způsobení škody velkého rozsahu, tedy ve smyslu § 138 odst. 1 trestního řádu škody dosahující částky nejméně 5.000.000 Kč.
87. V posuzovaném případě bylo prokázáno, že v souvislosti s žádostí o dotaci z ROP NUTS II Jihozápad, která měla být v konečném důsledku poskytnuta ze souhrnného rozpočtu Evropské unie (což je jiný, novější název pro Evropská společenství), na rekonstrukci pozemní komunikace bylo předloženo u Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad stavební povolení, u něhož bylo v rozporu s realitou deklarováno, že právní moci nabylo ve lhůtě určené pro předložení všech stanovených dokumentů, včetně takového pravomocného rozhodnutí. Dodání všech těchto dokumentů, tedy i pravomocného stavebního povolení, v dané lhůtě bylo nezbytnou podmínkou pro uzavření dotační smlouvy a následné poskytnutí dané dotace, čili pokud by některý z požadovaných dokumentů nebyl předložen, případně by nesplňoval požadované vlastnosti (u stavebního povolení šlo o jeho právní moc), pak by se Správou a údržbou silnic Plzeňského kraje nebyla uzavřena Smlouva o podmínkách poskytnutí dotace z ROP NUTS II Jihozápad a z tohoto operačního programu by jí nemohla být ani poskytnuta dotace. V důsledku uvedeného podvodného jednání pak byla na danou silniční stavbu poskytnuta ze souhrnného rozpočtu Evropské unie dotace v částce 43.782.357,68 Kč, na kterou by jinak (nebyť uvedeného podvodného jednání) neměla Správa a údržba silnic Plzeňského kraje nárok. Jak vyplývá ještě z dalších pasáží odůvodnění, osoba, která se uvedeného jednání dopustila (respektive v případě, že takto jednalo více osob, přinejmenším některá z těchto osob), si byla vědoma, že předkládané stavební povolení ve stanovené lhůtě objektivně nenabylo právní moci. Z pohledu trestního zákoníku tedy pachatel (či spolupachatelé) úmyslně předložil nepravdivý doklad vztahující se k výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie (Evropských společenství), tím umožnil nesprávné použití finančních prostředků z takového rozpočtu a způsobil škodu velkého rozsahu. Skutek tedy nese znaky skutkové podstaty trestného činu poškození finančních zájmů Evropských společenství podle § 260 odst. 1, odst. 5 trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2011.
88. Na právě uvedeném závěru nic nemůže změnit ani skutečnost, že stíhaný skutek jistě není typickým případem výše uvedeného trestného činu. V projednávané věci se totiž pachatel (případně spolupachatelé) ani jiný soukromý subjekt na úkor finančních prostředků Evropské unie nijak neobohatil, nedošlo ani ke zneužití těchto finančních prostředků k jinému účelu, než na jaký byly určeny. Ve své podstatě šlo jen o to, že z veřejných peněz, které (v konečném důsledku) pocházely z rozpočtu Evropské unie a které byly určeny na zlepšení dopravní infrastruktury členských států, byla v České republice (tedy v jednom z členských států Evropské unie) opravena veřejná pozemní komunikace, která rekonstrukci akutně vyžadovala. Nicméně došlo k tomu za cenu porušení závazných a vysoce formalizovaných pravidel stanovených pro čerpání evropských finančních prostředků, což mělo současně za následek naplnění znaků výše uvedeného trestného činu.
89. Naproti tomu soud – a to i při zvážení těch okolností, na něž poukázal ve svém kasačním usnesení odvolací soud – i na nadále setrvává na názoru, že nelze zcela spolehlivě dovodit, že by

na stíhaném skutku participoval způsobem zakládajícím odpovědnost za uvedený trestný čin obžalovaný, tedy že by se vědomě podílel na jednání, jehož podstatou bylo, že v souvislosti se silniční stavbou, která měla být částečně dotována z peněz Evropské unie, bylo orgánu rozhodujícímu o poskytnutí dotace předloženo rozhodnutí o stavebním povolení, u něhož bylo v rozporu s realitou deklarováno, že právní moci nabylo ve lhůtě určeném uvedeným úřadem, což bylo jedním z předpokladů pro poskytnutí dotace, přičemž v důsledku předložení tohoto nepravdivého dokladu byla na danou silniční stavbu poskytnuta ze souhrnného rozpočtu Evropské unie dotace.

90. Lze připomenout, že obžalovaný se hájil tvrzením, že sice na základě pověření Městského úřadu v Domažlicích předmětné stavební povolení doručoval některým účastníkům řízení a zajišťoval od nich i prohlášení o vzdání se práva odvolání proti danému rozhodnutí, odmítl ale, že by si takto počínal s vědomím, že u tohoto stavebního povolení bude v rámci dotačního řízení popsáno ve výroku rozsudku nepravdivě deklarována dřívější právní moc, a že by, ať již sám či v součinnosti s dalšími osobami, dané rozhodnutí s doložkou dřívější než skutečné právní moci předložil Regionální radě regionu soudržnosti Jihozápad jako subjektu oprávněnému schválit a poskytnout Správě a údržbě silnic Plzeňského kraje dotaci na rekonstrukci pozemní komunikace. Tuto jeho obhajobu podle přesvědčení soudu nelze mít za bezpečně a jednoznačně vyvrácenou.
91. Jak bylo naznačeno již v úvodní části odůvodnění rozsudku, v obecné rovině je možno důkazní situaci v dané věci charakterizovat tak, že ve vztahu k otázce, kdy a za jakých okolností byla na předmětné stavební povolení vyznačena doložka právní moci s nesprávným datem, a kdo, kdy a jakým způsobem dopravil z Městského úřadu v Domažlicích toto rozhodnutí na Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, panuje na základě provedení dokazování celá řada nejasností a rozporů. V důsledku toho nelze bez důvodných pochybností dovodit, že právě obžalovaný byl osobou (případně jednou z několika osob jednajících ve vzájemné součinnosti), která se dopustila stíhaného jednání, byť podezření, že si takto počínal, ve věci existuje, lze také připustit, že i s ohledem na ty okolnosti, na které poukázal ve svém kasačním usnesení odvolací soud, je toto podezření velmi silné. Stále však jde toliko o podezření, tedy o určitý (být velmi výrazný) stupeň pravděpodobnosti, nikoli o spolehlivě a nepochybně prokázanou okolnost.
92. Na tomto místě je třeba připomenout jedno ze stěžejních pravidel trestního procesu (vyplývající ze zásady presumpce neviny), totiž pravidlo v pochybnostech ve prospěch obžalovaného (in dubio pro reo), podle něhož zůstane-li po provedení vyčerpávajícího dokazování pochybnost o skutkové otázce významné pro rozhodnutí, kterou nelze rozptýlit dalšími dostupnými důkazy, pak je třeba rozhodnout ve prospěch obžalovaného. S uvedeným pravidlem pak úzce souvisí princip, že obžalovaný v trestním řízení není jakkoli povinen prokazovat svou nevinu, ale vina mu musí být orgány činnými v trestním řízení vždy nad veškerou rozumnou pochybnost prokázána. Pokud se tak nestane, nelze jej uznat vinným, a to ani v případě, že vůči němu přetrvává velmi silné podezření, že spáchal trestněprávně relevantní skutek, jenž je předmětem trestního řízení.
93. Soud si je vědom, že již samotná výpověď obžalovaného obsahuje v některých směrech nepřesvědčivé a tudíž i nehodnověrně působící momenty. Jde zejména o skutečnost, že obžalovaný si určité podstatné okolnosti celkem bez problémů vybavoval, jiné a související okolnosti již nikoli. Takto kupříkladu obžalovaný i přes značný odstup času od inkriminovaných událostí poměrně detailně popisoval, za jakých okolností se snažil doručit a nakonec doručil předmětné stavební povolení jednotlivým účastníkům stavebního řízení včetně D. B., naproti tomu si podle svého vyjádření ani zčásti nepamatoval, zda na listině o doručení a vzdání se práva odvolání vyhotovené svědkem V. Š. byla u účastníků řízení, jimž rozhodnutí doručoval, předem vepsána data anebo je tam jednotliví účastníci řízení psali sami, případně zda listinu o doručení podepsali bez uvedení data. Ve vztahu k jiné podstatné

okolnosti – z jakého důvodu přebíral u Městského úřadu v Domažlicích dne 3. 3. 2011 ověřenou stavební dokumentaci – se zase vyjadřoval odlišně v přípravném řízení a při hlavním líčení. Obžalovaný se také místy až nápadně snažil bagatelizovat své postavení a úlohu v rámci předmětného dotačního projektu (kupříkladu opakovaně uváděl, že byl pouhým poslem). Uvedený charakter obhajoby obžalovaného, jak je obsažena v jeho výpovědích, je jistě způsobilý vyvolat pochybnosti, zda se všechny události skutečně odehrály tak, jak obžalovaný uváděl, sám o sobě ale neznamená, že obžalovaným uváděné okolnosti nemohou mít oporu v realitě. Aby obhajoba obžalovaného byla vyvrácena, bylo by třeba, aby její podstatné aspekty byly spolehlivé a bezpečně vyloučeny a vyvráceny dalšími důkazy, k čemuž ale podle názoru soudu nedošlo. Základním problémem projednávané věci totiž bylo, že také svědecké výpovědi, které svým obsahem přímo vyvracely podstatné body obhajoby obžalovaného, vykazují určité nejasnosti a nesrovnalosti, případně také kolidují s některými důkazy objektivní povahy, v důsledku čehož vznikly i o hodnověrnosti těchto stěžejních usvědčujících důkazů určité pochybnosti (lze předeslat, že právě uvedené platí zejména o výpovědích svědků D. B. a V. S.). Důkazy další pak ve vztahu k otázce, zda a jak obžalovaný participoval na stíhaném jednání, měly charakter důkazů nepřímých či zprostředkovaných, navíc obsahově byly ne vždy zcela jednoznačné a určité.

94. Nyní již soud přejde k samotnému hodnocení provedených důkazů. Nejprve se bude – stejně jako v předešlém rozsudku - zabývat otázkou, zda byl vyvrácen ten aspekt obhajoby obžalovaného, podle kterého rozhodnutí o stavebním povolení doručil i D. B. jako jednomu z účastníků stavebního řízení, který tento úkon potvrdil podpisem listiny o doručení (obsahující i prohlášení o vzdání se práva odvolání), a to nejspíše dne 17. 3. 2011, každopádně poté, co se jmenovaný vrátil ze zahraniční dovolené (a v této souvislosti zvažoval a hodnotil i důkazy a okolnosti, na něž poukázal v kasačním usnesení odvolací soud). Pokud by vyvrácen byl, pak by bylo zřejmé, že právě obžalovaný - jemuž podle provedeného dokazování (včetně jeho vlastní výpovědi) byla předána u Městského úřadu v Domažlicích listina o doručení bez podpisu D. B. a který ji následně u téhož úřadu předal s podpisem znějícím na jmenovaného - musel, ať již sám či společně s dalšími osobami, zajistit padělání jeho podpisu. Takové jeho případné počínání by bylo třeba vysvětlit jen jako jeden z článků na sebe navazujících jednání (bez ohledu na to, zda oněch dalších dílčích jednání by se dopustil obžalovaný či někdo jiný), které ve svém souhrnu a konečném důsledku měly vést k nepravdivému předstírání okolnosti, že rozhodnutí o stavebním povolení nabylo právní moci ve lhůtě vyžadované v dotačním řízení. V naznačené situaci by tedy již samo uvedené počínání obžalovaného zakládalo jeho trestněprávní odpovědnost za stíhaný skutek.
95. Ve věci ovšem podle přesvědčení soudu nelze učinit nepochybný závěr, že obžalovaný D. B. po jeho návratu z dovolené předmětné stavební povolení nedoručil a že na listině dokládající doručení uvedeného rozhodnutí a vzdání se práva odvolání zajistil padělání podpisu jmenovaného. Důvodem jsou následující argumenty.
96. Tvzení obžalovaného, že předmětné rozhodnutí doručil D. B. až po jeho návratu z dovolené, a to nejspíše dne 17. 3. 2011, působí zdánlivě nelogicky v kontextu jiné okolnosti plynoucí z jeho výpovědi (která je zřejmá i z řady dalších důkazů, zejména svědeckých výpovědí JUDr. M. M., J. B., Ing. J. F. a zápisu z porady uskutečněné mezi jmenovanými dne 22. 2. 2011 v Domažlicích), totiž že mu bylo známo, že stavební povolení musí nabýt právní moci do 7. 3. 2011, neboť tohoto dne končila lhůta pro jeho dodání dotačnímu orgánu a její dodržení v rámci aktuálního kola výzvy ROP II NUTS Jihozápad bylo předpokladem pro poskytnutí dotace. Jsou-li tyto dvě skutečnosti hodnoceny samy o sobě, pak příliš nedává smysl, aby obžalovaný vyvíjel opakovanou aktivitu směřující k doručení rozhodnutí i po uvedeném nejzazším datu, tedy po 7. 3. 2011. Obžalovaný ovšem dále uváděl, že takto si počínal proto, že předpokládal, že ze strany dotačního orgánu případně může dojít k posunu

lhůty určené k doložení potřebných podkladů (tedy i pravomocného stavebního povolení), anebo daný stavební projekt bude přesunut až do dalšího kola výzvy ROP NUTS II Jihozápad. V takové situaci by se pak jím uváděná snaha doručit stavební povolení D. B. i po datu 7. 3. 2011 jevila celkem pochopitelnou.

97. Obecně není pochyb, že nejméně postup záležející v tom, že stavební projekt, který z nějakého důvodu nebyl přijat do aktuálního kola dotační výzvy ROP NUTS II Jihozápad, případně z něj byl vyřazen, mohl být přihlášen a zařazen do kola následujícího, přičemž stavební povolení zajišťované v rámci dřívějšího kola bylo využitelné i v kole následujícím, byl možný a také k němu v praxi docházelo. Právě uvedený závěr jasně plyne z výpovědí řady svědků, kteří v dané době tak či onak participovali na dotačních řízeních v rámci ROP NUTS II Jihozápad (jde zejména o svědectví Dis. E. P., Ing. S. I., Bc. I. Š. a J. B.), ale také jej lze dovodit z obsahu Příručky pro žadatele pro oblast podpory 1.1 ve spojení se skutečností, že stavební povolení se vztahuje ke konkrétní stavbě, nikoli k určitému kolu výzvy uvedeného operačního programu. Spornější je otázka, zda v rámci určitého kola výzvy ROP NUTS II Jihozápad může Regionální rada regionu soudržnosti Jihozápad prodloužit lhůtu k doložení dokladů před podpisem dotační smlouvy. Zmíněná příručka (s ohledem na znění jejího článku 4.4) svědčí spíše pro to, že nikoli, a svědci vyjadřující se k této otázce zaujali odlišná stanoviska – Mgr. M. P., jejíž výpověď v této souvislosti zmiňuje odvolací soud ve svém kasacím usnesení, uváděla, že uvedený postup není možný, naproti tomu Ing. S. I. a J. B. konstatovali, že v rámci některých dotačních projektů docházelo k prodloužení lhůt k předkládání dokumentů, Dis. E. P. se k této otázce nedokázala vyjádřit. I s ohledem na zmíněnou nejasnost této otázky obžalovaný mohl subjektivně vycházet z názoru, že tento postup obecně je možný.
98. U předmětného dotačního projektu k žádné z variant naznačených v předešlém bodě odůvodnění rozsudku nedošlo a ani se k ní přímo neschylovalo. Podle názoru soudu ale na základě provedeného dokazování nelze vyloučit, že o některé z nich se alespoň uvažovalo. Tvzení obžalovaného, že mimo jiné tato varianta se probírala i na poradě konané v Domažlicích dne 22. 2. 2011 (předmětem níž bylo doručování stavebního povolení vztahujícího se k předmětnému dotačnímu projektu účastníkům řízení) ve spojitosti s možnou nepřítomností D. B., sice žádný další účastník této porady nepotvrdil, neboť podle svědka JUDr. M. M. se o těchto otázkách nehovořilo, stejně se vyjádřil svědek J. B., jenž byl ovšem přítomen jen první části porady (a daná otázka se podle obžalovaného zmiňovala až na jejím konci), svědek Ing. J. F. si řešení dané otázky nevybavil (ale ani zcela nevyloučil) a svědek Ing. J. Š. si pro změnu ani nevzpomíná, že vůbec proběhla výše uvedená porada. Na straně druhé je zde ale zápis z porady technického úseku Správy a údržby silnic Plzeňského kraje, která se uskutečnila v Plzni také dne 22. 2. 2011 (tedy téhož dne, kdy proběhla výše zmíněná porada v Domažlicích), v němž se v souvislosti s dotačními projekty spadajícími do 11. kola výzvy ROP NUTS II Jihozápad zmiňuje potřeba doplnění dokladů, ovšem vyjma předmětného dotačního projektu, k němuž je v zápisu obsažena zmínka „žádost o posun“. Obsah právě uvedeného zápisu technického úseku Správy a údržby silnic Plzeňského kraje a skutečnost, že porada, z níž pochází tento zápis, se konala v tentýž den, jako jiná porada, které se účastnily osoby tak či onak zapojené do předmětného dotačního projektu a na níž se projednávala otázka urychleného doručení souvisejícího stavebního povolení účastníkům řízení, tak nasvědčuje možnosti, že se v dané době mohl zvažovat posun lhůty určené k doložení potřebných dokladů (včetně pravomocného stavebního povolení), případně o přesunutí stavebního projektu do dalšího kola výzvy ROP NUTS II Jihozápad (alespoň soudu není jasné, co jiného by ona poznámka o „žádosti o posun“ v zápisu z porady měla znamenat). V této souvislosti lze také zmínit i dřívější e-mail, který svědek Bc. I. Š. zaslal dne 17. 2. 2011 svědkům Ing. J. F. a Bc. R. Z. (v reakci na informace zasláné mu předešlého dne e-mailem

obžalovaným) a v němž jim oznámil: „Musíme projít všechny alternativy. Vypadá to, že SP nebudeme do 7. 3. mít.“

99. Je jistě zarážející, že obžalovaný se podle provedeného dokazování (a plyne to i z jeho vlastní výpovědi) nezajímal o otázku, zda u předmětného dotačního projektu činila Správa a údržba silnic Plzeňského kraje (případně Regionální rozvojová agentura) nějaké konkrétní kroky směřující k případnému prodloužení lhůty určené k doložení potřebných podkladů (včetně pravomocného stavebního povolení), případně k přesunutí stavebního projektu do dalšího kola výzvy ROP NUTS II Jihozápad, a to zejména ke konci stanovené lhůty pro předložení příloh před podpisem dotační smlouvy, tedy kolem 7. 3. 2011. Na straně druhé ale provedené důkazy jednoznačně nedokládají, že obžalovaný by byl v době od 7. 3. 2011 do zhruba 17. 3. 2011 (kdy měl podle své výpovědi doručit rozhodnutí o stavebním povolení D [redacted] B [redacted]) některou z osob, které byly za Správu a údržbu silnic Plzeňského kraje oprávněny jednat s Úřadem Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, informován o tom, že ve stanoveném termínu (do 7. 3. 2011) byly označenému dotačnímu úřadu předloženy v požadované podobě všechny potřebné přílohy a že tedy jeho případné úvahy o prodloužení lhůty určené k předložení těchto příloh či k přesunutí stavebního projektu do dalšího kola výzvy příslušného regionálního operačního programu jsou bezpředmětné.
100. Je také pravdou, jak uvádí odvolací soud ve svém kasačním usnesení, že z důkazů vztahujících se k fyzické kontrole ex ante ze dne 2. 3. 2011 neplyne, že by při této kontrole byly zjištěny závady ohledně právní moci rozhodnutí o stavebním povolení. Současně je ale zřejmé, že uvedená kontrola byla primárně zaměřena na řešení jiných otázek než na existenci stavebního povolení a jeho právní moc. To se podává zejména z e-mailu zasláného dne 21. 2. 2011 svědkyní Mgr. M [redacted] P [redacted] svědkovi Ing. J [redacted] Š [redacted] (kde se uvádí, co bude předmětem kontroly) i ze zápisu z této kontroly (v ní se popisuje, co bylo předmětem kontroly), neboť v nich se stavební řízení a z něj vzešlé stavební povolení ani náznakem nezmiňuje. Z výpovědi svědkyně Mgr. M [redacted] P [redacted] lze dovodit, že pokud přišla v rámci kontroly řeč na přílohy potřebné před podpisem dotační smlouvy (mezi něž patří i rozhodnutí o stavebním povolení), pak jen okrajově (lze připomenout, že svědkyně uváděla, že s kolegyněmi fyzicky kontrolovaly příslušnou pozemní komunikaci, které se dotace týkala, a poté v sídle domážlické správy a údržby silnic procházely dokumenty z již proběhlých výběrových řízení a sepisovaly protokol o výsledku kontroly, přílohy potřebné před podpisem dotační smlouvy zde byly pouze zmiňovány (což si navíc svědkyně přímo nevybavovala, ale dovozovala ze skutečnosti, že takto se postupovalo standardně). Konkrétně ke stavebnímu povolení pak svědkyně konstatovala, že rozhodnutí o stavebním povolení nebylo předmětem kontroly, byť návazně poněkud nejasně - v kontextu právě uvedeného – dodala, že to v té době nebyl nedostatek, proto není uveden ani zpráve o kontrole. Ostatně podle názoru soudu není zřejmé, proč by daná kontrola měla být důsledněji zaměřována na otázky související se stavebním povolením. Zajištění pravomocného stavebního povolení bylo čistě věcí Správy a údržby silnic Plzeňského kraje (jako stavebníka) v součinnosti s Městským úřadem v Domažlicích (jako stavebním úřadem kompetentním vydat toto stavební povolení). Pro Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad představovalo jen jeden z formálních dokumentů, které musel žadatel o dotaci - Správa a údržby silnic Plzeňského kraje (ať již sama či prostřednictvím Regionální rozvojové agentury) - předložit do určitého termínu, pro uvedený dotační orgán tak bylo toliko podstatné, zda označené správní rozhodnutí s vyznačenou doložkou právní moci mu skutečně bylo v určeném termínu (v daném případě do 7. 3. 2011) předloženo. Okolnost, zda tato podmínka splněna byla, pak Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad kontroloval až po uplynutí určeného termínu (jak dokládají svědecké výpovědi Mgr. M [redacted] P [redacted] i Dis. E [redacted] P [redacted] a listiny na č. l. 121-122, 127, 1354). Dále je třeba upozornit, že ačkoli obžalovaný byl přítomen uvedené fyzické kontrole ex-ante (to plyne z e-mailu zasláného dne 21. 2. 2011 svědkem Ing. J [redacted] Š [redacted] svědkyní Mgr. M [redacted] P [redacted] i svědecké výpovědi Bc. R [redacted] Z [redacted]), za Správu a údržbu silnic

Plzeňského kraje a Regionální rozvojovou agenturu zde byli ještě přítomni nejméně Bc. I. [REDACTED] Š. [REDACTED] a Bc. R. [REDACTED] Z. [REDACTED] (jak dokládají svědecká výpověď posléze jmenovaného, svědectví Mgr. M. [REDACTED] P. [REDACTED], zmíněný e-mail ze dne 21. 2. 2011, zápis z kontroly a následná e-mailová komunikace mezi Bc. R. [REDACTED] Z. [REDACTED] a Mgr. M. [REDACTED] P. [REDACTED] ze dnů 3. 3. a 4. 3. 2011). Svědkyně Mgr. M. [REDACTED] P. [REDACTED] si přitom podle své výpovědi již nevybavuje, s kým z uvedených (a případně i dalších) osob o čem konkrétně jednala, svědek Bc. R. [REDACTED] Z. [REDACTED] pak konstatoval, že v rámci kontroly v souvislosti se stavebním povolení možná něco zaznělo, ale on sám se rozhodně na nic nedotazoval.

101. Podle mínění soudu tedy vzhledem k dosud uvedenému nelze vyloučit, že obžalovaný mohl mít racionální důvod, aby D. [REDACTED] B. [REDACTED] doručoval předmětné stavební povolení i po datu 7. 3. 2011.
102. Vyjádření obžalovaného, že stejnopis stavebního povolení D. [REDACTED] B. [REDACTED] doručil a že jmenovaný podepsal potvrzení o tomto doručení i prohlášení o vzdání se práva odvolání proti danému rozhodnutí, nepřímo a zprostředkované podporují svědecké výpovědi V. [REDACTED] Š. [REDACTED], Ing. J. [REDACTED] K. [REDACTED] a H. [REDACTED] B. [REDACTED]. Tuto skutečnost ale nelze přeceňovat, neboť jednak ve vztahu k dané otázce jde, jak bylo právě naznačeno, o důkazy jen nepřímé a zprostředkované, jednak u prvně jmenovaného svědka vznikly vážné pochybnosti o hodnověrnosti některých jeho pro věc podstatných tvrzení (jak soud vysvětlí v jedné z dalších pasáží odůvodnění), u svědků Ing. J. [REDACTED] K. [REDACTED] a H. [REDACTED] B. [REDACTED] je zase z jejich výpovědi zřejmé, že pro značný odstup času měli problém rozlišit (jak ostatně sami připouštěli), které jimi popisované okolnosti sami přímo vnímali, které informace mají jen doslechu (a od koho) a které si toliko sami domysleli.
103. Jediným, ale přímým a původním důkazem, který naopak stál proti výše opakovaně uvedenému tvrzení obžalovaného, bylo svědectví D. [REDACTED] B. [REDACTED]. Právě proto, že se jednalo v daném směru o jediný přímý usvědčující důkaz, soud se pochopitelně musel důkladně zabývat otázkou, zda má takovou míru přesvědčivosti, aby byl způsobilý dané tvrzení obžalovaného jednoznačně a bez jakýchkoli pochybností vyvrátit. Při zvážení daného svědectví v kontextu s dalšími důkazy a skutečnostmi z nich plynoucími přitom shledal, že takovým důkazem není. V podrobnostech lze uvést následující.
104. Podle provedeného dokazování jmenovaný svědek dokáže aktivně, razantně a urputně hájit své zájmy. To plyne jednak ze svědeckých výpovědí těch osob, které se svědkem přišly v rámci úřední činnosti do styku (viz kupříkladu svědectví J. [REDACTED] B. [REDACTED], Ing. J. [REDACTED] K. [REDACTED] a por. Ing. M. [REDACTED] D. [REDACTED]), ale také z celé řady listinných důkazů, které dokumentují jeho komunikaci se státními orgány a veřejnými institucemi jak v souvislosti s daným stavebním rozhodnutím, tak v souvislosti s jinými okolnostmi (kupříkladu se zjištěním, že na jeho pozemek se dostává nadměrné množství vody v rámci prováděné rekonstrukce předmětné silnice). Stejně tak lze mít za prokázané, že svědek se dobře orientuje ve stavebním řízení (daná skutečnost je opět zřejmá zejména ze svědeckých výpovědí J. [REDACTED] B. [REDACTED] či Ing. J. [REDACTED] K. [REDACTED], koneckonců ji připustil, byť nepříliš ochotně, i sám svědek). Taktéž bylo prokázano - jeho výpovědí, svědectvími JUDr. M. [REDACTED] M. [REDACTED] i J. [REDACTED] T. [REDACTED] a zejména obsahem spisu Městského úřadu v Domažlicích dokumentujícího průběh stavebního řízení (který dokládá, že mu bylo doručeno oznámení o zahájení tohoto řízení, krátce předtím navíc správě a údržbě silnic pronajal svůj pozemek právě za účelem provádění tohoto řízení) - že svědek si byl vědom, že v dané věci probíhá stavební řízení. Se zřetelem na svou zmíněnou znalost stavebního řízení si nepochybně uvědomoval, že vyústí-li toto řízení ve vydání stavebního povolení, pak mu jako účastníku řízení musí být toto rozhodnutí doručeno (tuto vědomost lze ostatně opět jasně dovodit z jeho vlastní výpovědi). Nejpozději na podzim roku 2011 pak musel dovodit, že takové stavební rozhodnutí bylo vydáno, v této době totiž podle vlastní výpovědi i svědectví J. [REDACTED] T. [REDACTED] zjistil, že již probíhá rekonstrukce předmětné pozemní komunikace (neboť v důsledku ní mělo dojít k zaplavování pozemku svědka

a J. T., což vzápětí oba jako spoluvlastníci pozemku řešili se Správou a údržbou silnic Plzeňského kraje a Krajským úřadem Plzeňského kraje), předpokladem čehož logicky bylo, že již předešle došlo k vydání stavebního povolení. Ostatně vědomost obžalovaného o existenci daného stavebního povolení v uvedené době jasně prokazuje i spis Policie ČR, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Územní odbor Domažlice, č. j. KRPP-11013-84/TČ-2013-030181, jehož součástí je dopis zasláný svědkem a J. T. Krajskému úřadu Plzeňského kraje právě v listopadu 2011, v němž oba vyjadřují nelibost nad tím, že v souvislosti s rekonstrukcí předmětné komunikace dochází k zaplavování a tím i ke znehodnocování jejich pozemku, a v této spojitosti upozorňují, že „vydané stavební povolení k rekonstrukci komunikace přitom nijak odvodnění neřeší...“.

105. Pokud by svědkovi D. B. nebylo předmětné stavební povolení doručeno, jak tvrdil, pak se zřetelem na všechny skutečnosti popsané v předchozím bodě odůvodnění rozsudku by bylo lze očekávat, že neprodleně (tedy již na podzim 2011) by na tuto okolnost kompetentní orgány a organizace (v první řadě Správu a údržbu silnic Plzeňského kraje, Krajský úřad Plzeňského kraje a Městský úřad v Domažlicích) začal důrazně upozorňovat a domáhat se nápravy. Ovšem prvním krokem svědka v tomto směru byla medializace věci, ke které došlo až v lednu 2013, tedy více jak rok poté, co nejpozději se svědek dozvěděl o existenci stavebního povolení (poté do září 2013 probíhalo policejní šetření a následně od října 2013 do ledna 2015 svědek podával u různých státních orgánů v dané věci podněty a stížnosti, samotné rozhodnutí si převzal až v únoru 2014). Navíc je třeba zdůraznit, že – jak opět dokládá výše zmíněný policejní spis v související jiné trestní věci - ve zmíněném dopisu z listopadu 2011 zasláném Krajskému úřadu Plzeňského kraje svědek ani náznakem nenamítá, že mu nebylo doručeno toto rozhodnutí, naopak jeho obsahem argumentuje, přičemž poté, co jej tento úřad následující měsíc v reakci na daný dopis upozornil, že mu byly „doručeny veškeré podstatné dokumenty týkající se uvedené úpravy“, že „žádné připomínky neuplatnil“ a že „po doručení vydaného stavebního povolení se výslovně vzdal práva na odvolání“, již nijak nereagoval (až do ledna 2013, kdy došlo ke zmíněné medializaci věci).

106. Popsaný postup D. B. je podle názoru soudu již sám o sobě způsobilý vyvolat jisté pochybnosti o jeho tvrzení, že rozhodnutí o stavebním povolení mu před realizací samotné stavby nebylo doručeno. Další okolnosti tyto pochybnosti jen prohlubují. Jmenovaný svědek totiž v nynějším trestním řízení v rámci svých výpovědí v přípravném řízení i při hlavním líčení uváděl, že v rámci předešlého řízení (vedeného Policií ČR, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Územní odbor Domažlice, pod č. j. KRPP-11013-84/TČ-2013-030181) připustil před vyšetřujícím policistou (por. Ing. M. D.), že listinu potvrzující doručení předmětného rozhodnutí (a obsahující také prohlášení o vzdání se odvolání) mohl nevědomky podepsat po svém návratu ze zahraničí. Zde soud z procesně právního hlediska připomíná, že uvedené tvrzení (že v minulosti připustil, že onu listinu mohl podepsat) svědka nečerpá z úředního záznamu o vysvětlení, které svědek podával před por. Ing. D. v onom předešlém řízení vedeném domažlickou policií (neboť jak bylo v odůvodnění již zmíněno, daný úřední záznam v zásadě, tedy s určitými výjimkami, není před soudem použitelný jako důkaz, jak plyne z § 158 odst. 6 trestního řádu), ale z jeho procesně použitelných svědeckých výpovědí učiněných v nynější věci. Argument svědka, že ono prohlášení tehdy učinil jen v důsledku úskoku a zavádějících informací ze strany policejního, nemůže obstát. Vyvrací jej totiž nejen svědecká výpověď daného policejního (por. Ing. M. D.), ale také skutečnost, že při podání vysvětlení byla přítomna právní zástupkyně svědka (která by svědkem tvrzený postup policejního nepochybně napadla), jakož i okolnost, že společnost C1 Linie, již podepsanou listinu měl podle svědka použít policejní k onomu úskoku, vůbec ve stavebním řízení, v němž bylo vydáno předmětné stavební povolení, jako účastník řízení nefigurovala, jak dokládá obsah spisu Městského úřadu v Domažlicích dokumentující toto stavební řízení. K argumentu svědka, že pokud v minulosti připustil, že danou listinu mohl

podepsat, pak současně zdůrazňoval, že tak mohl učinit jen nevědomky, je třeba uvést, že svědek v této spojitosti ani náznakem nezminil možnost existence takové situace, ve které by onen „nevědomý podpis“ mohl učinit. Podle svého vyjádření (v tomto směru korespondujícím s tvrzením obžalovaného) totiž s obžalovaným sice v pozdější době v jednom případě jednal a podepisoval mu určitou listinu, avšak až s výraznějším časovým odstupem a navíc a zejména dané jednání a podpis listiny se týkaly zcela jiné záležitosti (svědek obžalovanému podepisoval potvrzení o stavu služebního fotoaparátu), je tedy vyloučeno (na základě výpovědi samotného svědka), že zde by mohl učinit nevědomky podpis předmětné listiny o doručení stavebního povolení a vzdání se práva odvolání.

107. Dále je třeba zdůraznit, že ve věci existuje i objektivní důkaz, který vážně zpochybňuje tvrzení svědka D. B., že předmětné stavební povolení mu nebylo obžalovaným (ani nikým jiným) doručeno a že se nevzdal práva odvolání ve vztahu k tomuto rozhodnutí. Tímto důkazem je v odůvodnění rozsudku již také zmíněný posudek znaleckého pracoviště z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání ručního písma, který tvoří součást spisu Policie ČR, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Územní odbor Domažlice, pod č. j. KRPP-11013-84/TC-2013-030181. Tento posudek totiž obsahuje závěr, že sporný podpis na listině o doručení daného rozhodnutí a prohlášení o vzdání se práva odvolání, který zní na jména D. B., je pravděpodobně pravým podpisem jmenovaného svědka.
108. Vyvstává pochopitelně otázka, jaký důvod by mohl mít svědek D. B., aby nepravdivě popíral doručení předmětného stavebního povolení a prohlášení o vzdání se práva odvolání. Podle názoru soudu podle provedeného dokazování na straně svědka ale takový teoretický motiv není možno vyloučit. Lze jej spatřovat v jeho sporech, které měl on (a také další spoluvlastník pozemku J. T.) především s příslušnými orgány a institucemi (konkrétně Správou a údržbou silnic Plzeňského kraje i Krajským úřadem Plzeňského kraje jako zřizovatelem uvedené příspěvkové organizace) při provádění rekonstrukce předmětné komunikace, jejímž průběhem se cítil poškozen, neboť mu měl být zaplavován pozemek (tyto okolnosti plynou z výpovědi samotného svědka, svědectví J. T. i jejich korespondence s Krajským úřadem Karlovarského kraje), ale také s některými dalšími subjekty a osobami podílejícími se tak či onak na předmětném projektu, z nichž lze zmínit kupříkladu neshody s JUDr. M. M. a obcí Nemanice (tyto spory jsou opět zřejmé z výpovědi samotného svědka i svědectví J. T. a JUDr. M. M.).
109. Na základě všech dosud rozebraných skutečností soud již ve svém předešlém rozsudku dovodil, že svědecká výpověď D. B. – coby klíčový a jediný přímý usvědčující důkaz ve vztahu k otázce, zda obžalovaný mu způsobem jím popisovaným doručil předmětné stavební povolení a zda svědek to potvrdil podpisem listiny o doručení – není v tomto směru natolik přesvědčivá, aby byla způsobila vyvrátit obhajobu obžalovaného a byla spolehlivým podkladem pro závěr o existenci skutečností rozhodných pro trestní odpovědnost obžalovaného.
110. Ve věci lze přitom uvést ještě jeden, byť nikoli až tak významný argument, který nepřímě svědčí spíše o tom, že podpis svědka D. B. na listině o doručení je autentický (a že tedy jmenovaný svědek tuto listinu podepsal po svém návratu z dovolené). Je třeba si uvědomit, že listina o doručení se sporným podpisem daného svědka obsahuje i podpisy několika dalších účastníků stavebního řízení, o jejichž pravosti nevznikly žádné pochybnosti a které byly na listinu podle všeho umístěny ještě dříve než sporný podpis svědka. Odtud vyplývá, že k případnému padělání podpisu svědka D. B. na uvedené listině by takto jednající osoba (tedy z logiky věci buď sám obžalovaný anebo někdo jiný, koho by obžalovaný o takové jednání požádal) měla pouze jediný pokus. Jistě je možné, že i při takovém jediném pokusu by se zdařil natolik kvalitní padělek podpisu svědka, že by jej neodhalilo ani k tomu specializované znalecké pracoviště (jež

sporný podpis svědka označilo jako pravděpodobně pravý), nicméně pravděpodobnost této eventuality se nejví jako příliš vysoká.

111. Odvolací soud ve svém kasačním rozhodnutí mimo jiné v souvislosti s otázkou autentičnosti podpisu D. B. upozornil i na obsah svědectví J. T. a dále na otázku, zda svědek V. Š. by – při té skutkové eventualitě plynoucí z provedeného dokazování, podle které rozhodnutí o stavebním povolení opatřil doložkou právní moci (datovanou dnem 3. 3. 2011) nejpozději do 7. 3. 2011 – mohl tuto doložku na rozhodnutí vyznačit, aniž by měl k dispozici všechny potřebné podklady pro takový postup, tedy i listinu o doručení obsahující podpisy všech účastníků stavebního řízení, jimž měl doručovat obžalovaný. Podle názoru zdejšího soudu ale ani tyto důkazy a okolnosti nemohou zvrátit pochybnosti, které – ve světle argumentů rozebraných v předešlých pasážích odůvodnění rozsudku – ve vztahu k dané otázce existují.
112. Svědek J. T. (lze připomenout, že v rozhodné době byl s D. B. spoluvlastníkem jednoho z pozemků, které měly být dotčeny rekonstrukcí předmětné pozemní komunikace a ve vztahu k převážné většině okolností, včetně dále uvedených, vypovídal shodně či obdobně jako D. B.) kromě jiného uváděl, že dne 24. 2. 2011 se jej obžalovaný v souvislosti s nepřítomností D. B. v České republice dotazoval, zda by listinu potvrzující doručení stavebního povolení a vzdání se práva odvolání podepsal i za D. B. Z jeho vyjádření ale současně plyne, že obžalovaný tím měl na mysli podepsání listiny svědkem jako zástupcem D. B., tedy aby listinu podepsal svým jménem s dodatkem, že tak činí v zastoupení D. B., nikoli aby se svědek podepisoval jménem „B.“. Za této situace soud na uvedeném požadavku obžalovaného (které zprostředkovaně potvrzovali svědci V. Š. a Ing. J. K., ostatně obžalovaný je ani nepopíral) nespátňuje nic, co by svědčilo o jeho nekalých úmyslech ve vztahu k vyznačení podpisu D. B. na předmětné listině o doručení. Jde-li o opakovaně zmiňovaný aspekt obhajoby obžalovaného, že v souvislosti s nepřítomností D. B. v České republice předpokládal, že pravomocné stavební povolení případně může být některým z jím uváděných způsobů využitelné i po datu 7. 3. 2011 (což byl termín pro doložení mimo jiné pravomocného stavebního povolení dotačním orgánem), pak takové jeho tvrzení nijak nevylučuje, aby se pokoušel dosáhnout doručení rozhodnutí o stavebním povolení a vzdání se práva odvolání i před uvedeným datem způsobem plynoucím ze svědectví J. T. (i dalších důkazů), tedy tím, že D. B. při uvedených úkonech zastoupí jmenovaný svědek. V takovém případě by totiž rozhodnutí – pochopitelně za předpokladu, že by bylo doručeno i dalším účastníkům stavebního řízení a i oni by se vzdali práva odvolání – mohlo nabýt právní moci a být k dispozici již před uvedeným termínem.
113. Další okolnosti obsažené ve svědecké výpovědi J. T. podle názoru soudu nepůsobí příliš logicky, případně o nich panují při porovnání s jinými důkazy nejasnosti. Svědek tvrdil, že obžalovaný mu v souvislosti s doručením stavebního povolení předložil listinu obsahující potvrzení o tomto doručení a prohlášení o vzdání se práva odvolání, přičemž poté, co ji svědek podepsal se správným datem (24. 2. 2011), se obžalovaný lekl a sdělil mu, že potřeboval podpis s datem 23. 2. 2011, neboť bylo třeba, aby tohoto dne nabylo rozhodnutí právní moci. Obecně vzato by takto svědkem uváděné počínání obžalovaného směřující k získání antidatovaného podpisu jistě bylo pochopitelné, pokud by se podpisem uvedené listiny potvrzovalo pouze doručení stavebního povolení a datum 23. 2. 2011 by bylo nejzazším dnem, kdy je bylo třeba doručit, aby při následném běhu patnáctidenní odvolací lhůty rozhodnutí nabylo právní moci nejpozději do termínu stanoveného k jeho předložení Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, anebo – jestliže by listina obsahovala i prohlášení o vzdání se práva odvolání – pokud by den 23. 2. 2011 byl v souvislosti s dotačním řízením posledním možným dnem, do kterého rozhodnutí muselo nabýt právní moci. Ovšem v projednávané věci byl termínem, do něhož bylo třeba předložit mimo jiné pravomocné stavební povolení příslušnému dotačnímu orgánu, den

7. 3. 2011. Je tedy zřejmé, že z hlediska běhu patnáctidenní lhůty k odvolání bylo zcela lhostejné, zda svědkovi bylo rozhodnutí doručeno dne 23. 2. 2011 anebo dne 24. 2. 2011 (v obou případech by vůči svědkovi nabylo právní moci až po datu 7. 3. 2011), navíc a zejména listina, jejímž podpisem svědek potvrzoval převzetí rozhodnutí, současně obsahovala i prohlášení o vzdání se práva odvolání, i z tohoto pohledu tedy bylo naprosto nepodstatné, zda listinu svědek podepíše 23. 2. 2011 či 24. 2. 2011. Soudu tak nedává rozumný smysl, z jakého důvodu by měl být obžalovaný vylekán tím, že svědek listinu podepsal s reálným datem. Kromě toho, pokud by obžalovaný měl úmyslu dosáhnout antidatovaného podpisu svědka, pak by bylo lze logicky očekávat, že by jej předem (před podpisem listiny) požádal, aby u podpisu uvedl onen dřívější datum, tedy 23. 2. 2011 (poněvadž jinak není zřejmé, na základě čeho by měl svědek dovést, že ke svému podpisu má uvést právě tento datum), případně by jej upozornil, aby u podpisu neuváděl datum (neboť je celkem obvyklé, že při podpisu potvrzení o převzetí úřední listiny se datum takového úkonu uvádí), což by umožnilo zpětné dopsání zamýšleného data. Obžalovaný ovšem podle svědka nic z toho neučinil, nýbrž mu dal k podpisu předmětnou listinu a teprve poté, co ji svědek opatřil podpisem se současným uvedením skutečného data, označil tuto skutečnost za problém právě s poukazem na okolnost, že potřeboval u podpisu dřívější datum, tedy 23. 2. 2011, aby tohoto dne rozhodnutí nabylo právní moci.

114. Určité nejasnosti se pak vyskytují i ohledně tvrzení svědka J. T. ve vztahu k otázce, zda v době, kdy podepisoval listinu o doručení, se na této listině nacházely podpisy a jejich data u dalších účastníků stavebního řízení. Nejde až tak o okolnost, že vyjádření svědka o absenci předepsaného data u D. B. koliduje se svědectvím V. Š. (jeho výpověď je totiž v řadě směrů značně nepřesvědčivá, a to včetně způsobu, jakým odůvodňoval své počínání záležející ve vypsání data doručení u D. B.). Podstatnější je, že podle výpovědi svědka se na předmětné listině v době, kdy ji podepisoval, nenacházel ani u žádného z dalších zde jmenovaných účastníků stavebního řízení datum a nejméně u H. a Z. H. ani podpis (svědek navíc u jmenovaných dvou účastníků nejprve uváděl, že si není jistý, zda listina obsahovala jejich podpis, teprve v pozdější fázi své výpovědi uvedl, že zde absentoval i jejich podpis). Ovšem ze samotné listiny o doručení se podává, že u tří účastníků stavebního řízení – a to Pozemkového fondu ČR, H. H. a Z. H. – je uveden jako datum doručení den 23. 2. 2011. Tedy podle obsahu této listiny uvedení účastníci v době, kdy obžalovaný danou listinu předložil svědkovi, ji již podepsali, svědek ovšem uvádí, že u těchto účastníků se nenacházelo datum a nejméně u dvou z nich ani podpis. Z toho logicky plyne, že buď daná listina v uvedené době obsahovala jiné údaje, než jaké popisoval svědek, anebo muselo u daných tří účastníků stavebního řízení dojít k antidatování jejich podpisu. V případě H. a Z. H. z jejich svědectví sice vyplývá, že data uvedená u jejich podpisů nejsou psána jejich rukou, což by samo o sobě mohlo nasvědčovat posléze uvedené eventualitě (z povahy věci ale existuje také možnost, že u nich byla data vypsána předem – ať již V. Š. či obžalovaným – anebo je obžalovaný vypsál v době, kdy svědci listinu podepisovali, sami manželé H. pak danou otázku nijak neobjasnili, neboť na okolnosti, za nichž listinu podepsali, si vůbec nepamatují), u Pozemkového úřadu ČR ale nic pro takovou eventualitu (tedy antidatování podpisu) nesvědčí. Navíc u všech uvedených tří účastníků stavebního řízení z provedeného dokazování nejsou zřejmé jakékoli skutečnosti, které by vysvětlovaly smysl, který by mělo antidatování jejich podpisů na listině (zejména není zřejmé, že by tyto účastníci – tak jako D. B. – nebyli poté, co bylo vydáno a doručováno stavební povolení, pro obžalovaného dostupní).
115. Nic z výše uvedeného samozřejmě neznamená, že okolnosti popisované svědkem J. T. v souvislosti s doručením mu předmětného stavebního povolení obžalovaným nemohou odpovídat realitě (tedy že svědek nehovořil pravdu, ať již záměrně anebo proto, že se mýlil), nicméně s ohledem na nelogické a nejasné momenty, které se v daném směru v jeho výpovědi vyskytují, je nelze pokládat za zcela přesvědčivé. Nejde tedy o důkaz, který by byl způsobilý

vyvrátit či alespoň přispět k vyvrácení tvrzení obžalovaného o tom, že listina o doručení obsahuje autentický podpis D. B.

116. Jak bylo v odůvodnění rozsudku již opakovaně konstatováno, svědek V. Š. tvrdil, že právní moc na předmětné stavební povolení (originál i jediný stejnopis) vyznačil až poté, co od obžalovaného získal listinu o doručení s podpisy všech účastníků řízení, jimž rozhodnutí doručoval obžalovaný, tedy kolem 17. 3. 2011. Soud zanedlouho také objasní, že právě uvedené tvrzení jmenovaného svědka je krajně nevěrohodné a že právní moc na rozhodnutí o stavebním povolení vyznačil nejspíše již dříve, a to někdy mezi 2. 3. 2011 a 7. 3. 2011. Za této situace je skutečně namístě zabývat se blíže otázkou, jak upozornil odvolací soud ve svém kasačním usnesení, na základě čeho svědek - při skutkové eventualitě uvedené v předešlé větě - vyznačil na stavební povolení právní moc. Jde tedy o to, zda k tomu musel mít veškeré doklady o doručení tohoto správního rozhodnutí všem účastníkům stavebního řízení a jejich prohlášení o vzdání se práva odvolání, to znamená i listinu o doručení se všemi podpisy těch účastníků, jimž měl rozhodnutí o stavebním povolení doručit obžalovaný, čili i s podpisem D. B. (který by nutně musel být padělaný, neboť svědek byl v dané době na zahraniční dovolené, a padělek jeho podpisu by musel zajistit obžalovaný, jak je zřejmé z předchozích částí odůvodnění rozsudku). Podle názoru soudu tomu tak ale nutně být nemuselo. Tento svůj závěr opírá o následující argumenty (přičemž v této spojitosti se pochopitelně bude zabývat pouze těmi účastníky stavebního řízení, jimž stavební povolení měl doručit obžalovaný, neboť ve vztahu k žádnému z ostatních účastníků tohoto řízení se problematické či nejasné okolnosti nevyskytly, lze jen připomenout, že podle dokladů o doručení vztahujících se k těmto dalším účastníkům řízení bylo jako posledního doručeno rozhodnutí společnosti Imobilia Zeta, s. r. o.).

117. V odůvodnění rozsudku již bylo opakovaně zmíněno, že obžalovaný měl rozhodnutí o stavebním povolení doručit celkem pěti účastníkům stavebního řízení – J. T., Pozemkovému fondu ČR, H. H., Z. H. a D. B. Není také pochyb, že prvním čtyřem z nich dané rozhodnutí doručil. Jeho tvrzení, že tak učinil v průběhu dvou dní po převzetí stejnopisů rozhodnutí a předtištěné listiny potvrzující doručení a prohlášení o vzdání se práva odvolání od V. Š., tedy během 23. 2. 2011 a 24. 2. 2011, nebylo vyvráceno ani vážněji zpochybněno (byť u Z. a H. H. panují určité nejasnosti, zda jim bylo skutečně doručeno dne 23. 2. 2011, jak se uvádí v listině o doručení, v této souvislosti lze odkázat na bod 114 odůvodnění rozsudku). Obžalovaný se v této době také dostavil na Městský úřad v Domažlicích, kde s jeho pracovníky hovořil o vyskytnuvším se problému s doručením rozhodnutí o stavebním povolení D. B. z důvodu jeho aktuální nepřítomnosti v České republice (o problémech s doručením jakémukoli jinému účastníku se tedy nezmiňoval), jak shodně plyne ze svědeckých výpovědí Ing. J. K., V. Š., H. B. i obžalovaného. Z výpovědí prvně dvou jmenovaných svědků (v tomto směru také shodných) se dále podává, že obžalovaný se tehdy na označený úřad dostavil až po jednání se svědkem J. T. (jemuž dne 24. 2. 2011 doručil stavební povolení a získal jeho podpis na listinu o doručení), čili nejdříve dne 24. 2. 2011. V této době tak již mohl mít na listině o doručení k dispozici podpisy všech účastníků řízení vyjma D. B., tedy podpisy J. T., Pozemkového fondu ČR i H. a Z. H. (lze připomenout, že podle listiny o doručení bylo J. T. rozhodnutí doručeno 24. 2. 2011 a dalším třem účastníkům řízení již 23. 2. 2011, přičemž takto v listině deklarovaná data mohla odpovídat skutečnému datu doručení, jak bylo v odůvodnění rozsudku již vysvětleno). Svědek Ing. J. K. současně uváděl, že obžalovaný měl při své tehdejší návštěvě u Městského úřadu v Domažlicích s sebou i listinu o doručení (která, jak bylo konstatováno v předchozí větě, již mohla obsahovat podpisy účastníků stavebního řízení vyjma D. B.), svědek V. Š. zase konstatoval, že obžalovaný se tehdy zmiňoval, že podpisy ostatních účastníků řízení již získal. Na základě uvedených skutečností plynoucích z provedeného dokazování tedy V. Š. již dne 24. 2. 2011, případně o několik dní později, každopádně však před obdobím od 2. 3. 2011 do 7. 3.

2011 (kdy s největší pravděpodobností vyznačil doložku právní moci na stavební povolení), mohl dovodit, že čtyřem z pěti účastníků stavebního řízení - J. T., Pozemkovému fondu ČR, H. H. a Z. H. – již bylo rozhodnutí doručeno a že tito účastníci se vzdali práva odvolání. Kromě toho lze poznamenat, že podle výše zmíněných důkazů obžalovaný v rozhodné době v rámci svého zaměstnání Městský úřad v Domažlicích navštěvoval také v souvislosti s jinými projekty, při této příležitosti tak mohla také přijít řeč na otázku doručení stavebního povolení účastníkům řízení, které měl zajistit obžalovaný.

118. Z výše popsaného je tedy zřejmé, že svědek V. Š. v období od 2. 3. 2011 do 7. 3. 2011, v němž nejspíše opatřil rozhodnutí o stavebním povolení doložkou právní moci, mohl mít k dispozici informaci o tom, že toto správní rozhodnutí bylo - kromě D. B., u něhož podle vlastní svědecké výpovědi získal údaj o doručení až kolem 17. 3. 2011 – doručeno všem ostatním účastníkům stavebního řízení. Soud si je vědom, že pokud by jmenovaný svědek v uvedeném období vyznačil na rozhodnutí o stavebním povolení právní moc, aniž by měl k dispozici doklad o doručení tohoto rozhodnutí D. B., čili jeho podpis na listině o doručení (v kontextu shora již rozebraných skutečností nutně padělaný), pak by šlo o značně riskantní postup, neboť by se jak on, tak osoba jednající s ním v součinnosti (ať již touto osobou byl obžalovaný či někdo jiný) museli spoléhat na to, že D. B. listinu o doručení podepíše po svém návratu ze zahraničí, a to navíc buď s předepsaným datem (pokud jej tam svědek V. Š. předem vypsál, jak tvrdil) anebo bez uvedení data (jež by tam bylo posléze dopsáno). Ovšem podle názoru soudu by neméně riskantním bylo jednání záležející v padělání podpisu D. B. na listině o doručení (což by musel z povahy věci zajistit obžalovaný, jak bylo v odůvodnění rozsudku opakovaně zmíněno). D. B. totiž byl informován, že ve spojitosti s plánovanou rekonstrukcí pozemní komunikace v rámci předmětného dotačního projektu proběhlo územní řízení a aktuálně probíhá stavební řízení, jehož je účastníkem jako spoluvlastník jednoho z dotčených pozemků. Reálně tedy hrozilo, že jmenovaný se bude o výsledek stavebního řízení zajímat, a to zvláště v situaci, kdy zaznamená, že již probíhá rekonstrukce dané pozemní komunikace (k čemuž došlo nejpozději na podzim 2011), předpokladem čehož je existence pravomocného stavebního povolení (čehož všeho si byl D. B. jako osoba znalá průběhu stavebního řízení vědom), a v této souvislosti upozorní na okolnost, že mu jako účastníku stavebního řízení nebylo doručeno rozhodnutí o stavebním povolení. Taková hrozba by byla o to větší, že podle provedeného dokazování D. B., jak soud také již zmínil, dokáže a neváhá aktivně, razantně a urputně hájit své zájmy.
119. Ve spojitosti s dosud uvedeným je třeba upozornit i na okolnost, že pokud by svědek V. Š. – ve vztahu k němuž orgány přípravného řízení zjevně měly podezření, že se také způsobem zakládajícím trestní odpovědnost podílel na stíhaném skutku, čehož si byl tento svědek velmi dobře vědom, jak dokládá obsah spisu - měl v období mezi 2. 3. 2011 a 7. 3. 2011 k dispozici od obžalovaného listinu o doručení obsahující (nutně padělaný) podpis D. B., pak je otázkou, proč by tomu nepřizpůsobil svou výpověď. Z provedeného dokazování je zřejmé, že doručení stavebního povolení mimo jiné D. B. měl zajišťovat obžalovaný, jemuž za tímto účelem také byla předána listina s předtištěným textem o potvrzení doručení a vzdání se práva odvolání. Svědek byl pak v místě svého zaměstnání sice informován obžalovaným, že D. B. je aktuálně v zahraničí (uvedené se shodně podává z výpovědi svědka, obžalovaného i svědectví Ing. J. K. a H. B.), nicméně z žádného důkazu neplyne, že by mu bylo sděleno, kdy se má D. B. vrátit zpět do České republiky, na místě bylo pouze konstatováno (jak uváděl sám svědek i svědci Ing. J. K. a H. B.), že právní moc bude na rozhodnutí o stavebním povolení vyznačena po doručení všem účastníkům řízení (tedy i D. B.). Jestliže by tak obžalovaný svědkovi předal listinu o doručení obsahující mimo jiné (padělaný) podpis D. B. v období mezi 2. 3. 2011 a 7. 3. 2011 a svědek by návazně v uvedeném období na základě údajů z této listiny vyznačil na stavební povolení právní moc, pak podle názoru soudu neměl rozumný důvod, aby takovou okolnost

neuevdl ve své výpovědi s vysvětlením, že vycházel z toho, že podpis D. B. je autentický, tedy že jmenovaný se již ze zahraničí vrátil (termín návratu jmenovaného svědkovi nebyl blíže znám) a že listinu o doručení podepsal (a to bez ohledu na to, zda svědek by znal skutečný stav věci, tedy zda věděl, že D. B. se dosud do tuzemska nevrátil a tudíž jeho podpis je padělaný, neboť odpovědnost za autenticitu daného podpisu měl obžalovaný jako osoba doručující stavební povolení D. B.). Taková verze svědka by byla znatelně hodnověrnější než jím uváděné údaje o dvojím mylném - elektronickém i ručně psaném - vyznačení právní moci u předmětného rozhodnutí o stavebním povolení.

120. Se zřetelem na argumenty rozebrané v předešlých třech bodech odůvodnění rozsudku soud uzavírá – stále míněno při té skutkové eventualitě, že svědek V. Š. právní moc na rozhodnutí o stavebním povolení vyznačil již v době mezi 2. 3. 2011 a 7. 3. 2011 - že není vyloučeno a je tak třeba připustit, že uvedený svědek takové vyznačení právní moci mohl učinit, aniž by k tomu musel mít k dispozici od obžalovaného listinu o doručení se všemi podpisy těch účastníků, jimž měl rozhodnutí o stavebním povolení doručit obžalovaný, čili i s (padělaným) podpisem D. B., případně bez jeho podpisu.
121. Při zvážení všech výše rozebraných skutečností v jejich souhrnu tak soud i nadále zastává názor, že existují důvodné pochybnosti o hodnověrnosti tvrzení svědka D. B., jenž popíral, že obžalovaný mu doručil po návratu ze zahraniční dovolené předmětné rozhodnutí o stavebním povolení, přičemž okolnost, že obžalovaný si takto nepočínal a na listině o doručení zajistil padělání podpisu jmenovaného svědka, nelze dovodit ani z jiných skutečností plynoucích z provedeného dokazování. Soud samozřejmě kategoricky netvrdí, že svědek v daném směru vypovídal nepravdivě, pouze konstatuje, že o plné hodnověrnosti jeho výpovědi existují důvodné pochybnosti. Nutno přitom poznamenat, že jde (se zřetelem na všechny výše uvedené argumenty) o pochybnosti poměrně silné. Nicméně i v případě, že by jejich intenzita byla podstatně menší, stále by šlo ale o pochybnosti důvodné (tedy pokud by bylo pravděpodobné, velmi či dokonce krajně pravděpodobné, že obžalovaný svědkovi stavební povolení nedoručil a že na listině o doručení tak není svědkův podpis), musel by je soud i tehdy – v souladu se zásadou in dubio pro reo – vyložit ve prospěch obžalovaného.
122. Jak bylo již výše naznačeno, pokud obžalovaný rozhodnutí o stavebním povolení doručil D. B. po jeho návratu ze zahraniční (tedy někdy kolem 17. 3. 2011), jak uváděl a což podle názoru soudu nebylo vyvráceno, pak se tak stalo se zpětným datem 23. 2. 2011. To znamená, že toto datum buď bylo na listině předsáno (což tvrdil ve svém svědectví V. Š. a naopak popíral svědek J. T.), přičemž ve výpovědích obou těchto svědků se vyskytují určité nejasnosti v tom, co bylo či nebylo obsahem listiny o doručení, jak částečně již bylo a částečně ještě bude vysvětleno), anebo D. B. listinu podepsal bez uvedení data, které následně dopsal někdo jiný (což z povahy věci mohl učinit jen obžalovaný anebo následně svědek V. Š.). Obžalovaný tvrdí, že neví, zda na listině o doručení u kolonky, do níž měl D. B. umístit svůj podpis, byl v době podpisu listiny jmenovaným nějaký datum předsán, při podepisování listiny byl D. B. k němu zády, současně popíral, že on sám by na listinu u kteréhokoli účastníka stavebního řízení psal datum, kdy došlo či mělo dojít k doručení. Z jeho výpovědi se tedy podává, že v době, kdy D. B. na listině o doručení svým podpisem potvrzoval převzetí rozhodnutí o stavebním povolení a vzdával se práva odvolání, nevěnoval pozornost tomu, zda a s jakým datem tak jmenovaný činí. Takový obžalovaným deklarovaný postoj k uvedené otázce rozhodně nevzbuzuje důvěru, ale naopak vyvolává silné pochybnosti, neboť správný datum podpisu listiny o doručení D. B. měl význam také pro správné vyznačení právní moci u rozhodnutí o stavebním povolení. Ovšem podle názoru soudu takto obžalovaným tvrzené počínání (že nevěnoval pozornost tomu, zda a s jakým datem D. B. podepisuje listinu o doručení) není zcela nereálné a zejména je provedené dokazování nevyvrací. Takovým vyvracejícím důkazem by mohlo být primárně svědectví D. B.,

kteřý ovšem uvádí, že listinu o doručení vůbec nepodepsal a že obžalovaný mu rozhodnutí o stavebním povolení nedoručoval (o tomto tvrzení svědka přitom existují pochybnosti, jak bylo vysvětleno v předešlých pasážích odůvodnění rozsudku). Případně by takovým důkazem mohla být i svědecká výpověď V. Š., jenž uváděl, že poté, co mu obžalovaný předal listinu o doručení s podpisy účastníků stavebního řízení (včetně D. B.), vyznačil v přítomnosti obžalovaného na uvedené rozhodnutí doložku právní moci, a to s objektivně nesprávným datem, když vycházel z údajů na listině obsažených, a stejnopis rozhodnutí opatřený doložkou právní moci předal obžalovanému (na základě uvedeného by tak obžalovaný v této době již stěží nemohl nezaznamenat, že s datem o doručení rozhodnutí D. B. není cosi v pořádku). Nicméně i o výpovědi svědka V. Š. má soud důvodné pochybnosti, což níže ještě blíže objasní, a to zejména ve vztahu k otázce, za jakých okolností vyznačil na rozhodnutí o stavebním povolení právní moc. Jde-li o samotného obžalovaného, ten, jak soud poznamenal již v rámci popisu obsahu jeho výpovědi, v žádné z procesně použitelných výpovědí a vyjádření neuváděl, že by byl přítomen tomu, jak svědek V. Š. poté, co mu předal listinu o doručení s podpisy účastníků stavebního řízení (včetně D. B.), na rozhodnutí vyznačuje právní moc.

123. Pro úplnost je třeba poznamenat, že i pokud by bylo prokázáno, že obžalovaný v době doručení rozhodnutí o stavebním povolení D. B. věděl, že jmenovaný listinu potvrzující toto doručení i prohlášení o vzdání se práva odvolání podepsal bez uvedení data anebo s předem vyplněným a nesprávným datem, pak by to - při té skutkové eventualitě, že rozhodnutí s nesprávnou doložkou právní moci bylo dále uvedenému dotačnímu orgánu předloženo do 7. 3. 2011 (což je s ohledem na dále uvedené nejpravděpodobnější) - bez dalšího ještě neznamenalo, že obžalovaný se také podílel na samotném stíhaném jednání, jež záleželo v převzetí stejnopisu rozhodnutí o stavebním povolení s vyznačenou doložkou právní moci u Městského úřadu v Domažlicích a jeho následné předložení Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad ve stanovené lhůtě (do 7. 3. 2011), třebaže v této lhůtě rozhodnutí pravomocné ještě nebylo, a že právě a jen z tohoto důvodu rozhodnutí dodatečně doručoval D. B..
124. Jelikož tedy obhajoba obžalovaného o tom, že za okolností jím popsanych doručil D. B. předmětné rozhodnutí o stavebním povolení a následně listinu o doručení obsahující podpisy všech účastníků stavebního řízení, jimž měl rozhodnutí doručit, předal zpět na Městský úřad v Domažlicích, nebyla vyvrácena, soud při svých dalších úvahách musel vycházet a tedy i vycházel právě z této skutkové verze.
125. Návazně bylo třeba řešit otázku, kdy (a za jakých dalších okolností) byla na ten stejnopis stavebního povolení, které bylo pro účely dotačního řízení určeno pro Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, vyznačena doložka právní moci s (objektivně nesprávným) datem 3. 3. 2011, a kdy (a za jakých dalších okolností) byl tento stejnopis doručen na označený dotační úřad. Výsledky provedeného dokazování ve vztahu k otázce, kdy došlo k uvedeným dvěma skutečnostem, nabízí v zásadě dvě možné varianty.
126. První – a nutno předeslat, že podstatně méně pravděpodobná, jak bude zřejmé z dále uvedeného – je obsažena ve svědecké výpovědi V. Š. Z ní se podává, že jmenovaný poté, co mu obžalovaný předal listinu o doručení podepsanou účastníky řízení, k čemuž došlo až v polovině března 2011, nejspíše dne 17. 3. 2011 (ve vztahu k této době předání listiny se svědek v zásadě shodoval s obžalovaným), obratem vyznačil právní moc jak na originálu stavebního povolení, tak – na základě žádosti obžalovaného - na jeden jeho stejnopis, který ihned předal přítomnému obžalovanému (vše uvedené se tedy mělo odehrát během jediného dne), na žádný jiný stejnopis tohoto rozhodnutí doložku právní moci nevyznačoval a žádný jiný stejnopis stavebního povolení nikomu dalšímu nepředával. Z takto svědkem popsanych okolností by tedy nutně vyplývalo několik pro věc podstatných závěrů - že stejnopis stavebního povolení s jím

vyznačenou doložkou právní moci je totožný se stejnopisem toho rozhodnutí, který byl v souvislosti s dotačním řízením předložen Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, že tento stejnopis mohl být na označený úřad doručen nejdříve dne 17. 3. 2011 (respektive nejdříve v polovině března 2011), tedy nemohlo dojít k jeho doručení v úřadem stanovené závazné lhůtě (do 7. 3. 2011), a že na tomto doručení musel participovat obžalovaný (neboť jemu svědek podle svého vyjádření předával onen jediný stejnopis rozhodnutí s doložkou právní moci), ať již sám či v součinnosti s dalšími osobami (tedy v tomto případě by se obžalovaný objektivně podílel na jednání tvořícím podstatu stíhaného skutku).

127. Ovšem o hodnověrnosti výše uvedených tvrzení svědka V [REDAKCE] Š [REDAKCE] má soud vážné pochybnosti. Ty vyplývají jednak z nepřesvědčivých a nelogických momentů obsažených v samotné výpovědi jmenovaného svědka, jednak ze skutečnosti, že řada jím uváděných údajů koliduje s informacemi plynoucími z dalších provedených důkazů. Třebaže pozornému čtenáři tohoto rozsudku uvedené momenty a rozpory jistě neunikly, soud je pro přehlednost opět připomene a rozebere.

128. Svědek V [REDAKCE] Š [REDAKCE] byl podle vlastní výpovědi tím, kdo na předmětné stavební povolení (originál a stejnopis) vyznačil doložku právní moci s nesprávným datem (3. 3. 2011), ačkoli měl k dispozici všechny relevantní informace potřebné k vyznačení doložky právní moci se správným datem (na základě informací od obžalovaného mu bylo známo, že rozhodnutí D [REDAKCE] B [REDAKCE] bylo doručeno a jmenovaný se vzdal práva odvolání až v polovině března 2011, nejspíše dne 17. 3. 2011). Uvedenou okolnost svědek vysvětloval nedopatřením, které se odvíjelo od předepsaného (a skutečnosti neodpovídajícího) data u D [REDAKCE] B [REDAKCE] na listině o doručení (23. 2. 2011). Pochopitelně nikdo není neomylný a každý (včetně úředních osob) se čas od času z různých důvodů dopustí neúmyslného pochybení. V posuzovaném případě však doručování rozhodnutí účastníkům řízení bylo poněkud atypické, navíc bylo spojeno s problémy u jednoho z nich (D [REDAKCE] B [REDAKCE]), lze proto předpokládat, že okolnosti s ním související by svědkovi v porovnání s jinými řízeními měly zůstat podstatně důkladněji uchovány ve správné podobě v paměti, zvláště v situaci, že informace od obžalovaného, že D [REDAKCE] B [REDAKCE] se již vrátil z dovolené a bude mu doručeno rozhodnutí, byla celkem čerstvá. Za této situace se tvrzení svědka, že na doložce právní moci rozhodnutí vyznačil nesprávné datum jen nedopatřením, nejví přilíš přesvědčivým. Kromě toho svědek vyznačil nesprávné datum nabytí právní moci nejen na písemném vyhotovení rozhodnutí (originálu i stejnopisu či stejnopisech), ale také v elektronické spisové službě Městského úřadu v Domažlicích, a to opět dnem 3. 3. 2011 (!!!), respektive do tohoto systému předešlého dne (2. 3. 2011) zadal taková data, aby právní moc v něm byla vyznačena uvedeným dnem, přičemž tak nemohl učinit zpětně (tedy ve stejné době, kdy podle svého vyjádření vyznačoval právní moc na písemně vyhotovené rozhodnutí, čili v polovině března 2011, nejspíše dne 17. 3. 2011), neboť ve vztahu k tomuto rozhodnutí do uvedeného elektronického systému vstoupil naposledy dne 4. 3. 2011. Způsob, jakým svědek vysvětloval skutečnost, že i v elektronické spisové službě došlo k nesprávnému vyznačení data právní moci rozhodnutí, podle názoru soudu rozhodně nepůsobí logicky a přesvědčivě, ale spíše úsměvně. Vzhledem k uvedenému lze konstatovat, že pravděpodobnost, že svědek by se dopustil neúmyslné chyby při vyznačení právní moci na písemném vyhotovení rozhodnutí, lze pokládat za velmi malou, stejně tak se jeví značně nepravděpodobným, že pouze nedopatřením vyznačil nesprávně právní moc i v elektronické spisové službě. Pravděpodobnost, že by dopustil obou těchto omylů či nedopatření (přičemž jednoho z nich zcela nezávisle na druhém), se pak snad již blíží nule, a to tím spíše v situaci, že v důsledku obou těchto jím tvrzených omylů či nedopatření (vzájemně nijak nesouvisejících) byl jak na písemné vyhotovení rozhodnutí, tak do uvedeného elektronického systému zadán tentýž nesprávný datum nabytí právní moci.

129. Svědek ve svých výpovědích také uváděl, že při předání listiny o doručení obžalovanému (k čemuž došlo dne 23. 2. 2011) na tuto listinu u předtištěných osobních údajů D [REDAKCE] B [REDAKCE]

předepsal datum (což podle jeho vyjádření v konečném důsledku mělo vést k tomu, že na písemném vyhotovení rozhodnutí posléze vyznačil nesprávné datum právní moci, jak bylo uvedeno v předešlém bodě odůvodnění). Jeho vysvětlení, proč tak učinil (že „chtěl D. B. ušetřit námahu, neboť byl pod neustálým tlakem klientů a svých nadřízených, že je třeba ke klientům přistupovat vstřícně a co nejméně je zatěžovat“), ovšem na soud opět nepůsobí nijak logicky a přesvědčivě. Obecně sice je jistě chválné a lze jen kvitovat, snaží-li se pracovníci orgánů veřejné správy zbytečně nezatěžovat účastníky správního řízení, ovšem v posuzované věci ona „zátěž“ (které měl chtít svědek D. B. ušetřit) záležela ve vypsání několika málo číslic představujících aktuální datum. Také je otázkou, proč svědek takto starostlivě nepostupoval i vůči dalším účastníkům řízení, jimž měl podle předtištěné listiny o doručení předmětné stavební povolení doručovat obžalovaný (podle vyjádření svědka mu sice obžalovaný sdělil, že ještě téhož dne se jako prvním pokusí rozhodnutí doručit D. B., svědek ovšem předem nemohl vědět, zda se taková snaha o doručení daného dne setká s úspěchem). Upozornit je rovněž třeba na skutečnost, že výše uvedené tvrzení svědka, že na listinu o doručení předepsal u předtištěných osobních údajů D. B. datum již při předání této listiny obžalovanému (tedy dne 23. 2. 2011), je v rozporu se svědectvím J. T., jenž jako další účastník řízení danou listinu podepisoval až následující den (24. 2. 2011), přičemž uvedl, že v této době listina u předtištěných údajů D. B. žádný datum neobsahovala, byť na straně druhé i svědectví J. T. ve vztahu k otázce, zda a jaké podpisy a data se na listině nacházely v době, kdy ji on sám podepisoval, vykazují určité nejasnosti.

130. Svědek se rovněž nejasně a rozporně vyjadřoval k otázce, zda v souvislosti s doručováním předmětného stavebního povolení byl v osobním kontaktu s JUDr. M. M. (jenž podle provedeného dokazování obdobně jako obžalovaný zajišťoval doručení daného rozhodnutí některým účastníkům řízení). Zatímco v přípravném řízení uváděl, že JUDr. M. M. stejně jako obžalovanému osobně předal v místě svého pracoviště listinu o doručení (s předtištěnými údaji příslušných účastníků řízení a prohlášením o vzdání se práva odvolání) a jmenovaný mu ji poté, co zajistil doručení rozhodnutí příslušným účastníkům řízení, na témže místě osobně předal zpět, u hlavního líčení tvrdil, že s ním do osobního kontaktu vůbec nepřišel a že listinu o doručení mu předával a zpět jí přebíral prostřednictvím obžalovaného. Způsob, jakým změnu této části výpovědi odůvodňoval, je přitom pro soud poněkud zarážející. Je sice celkem obvyklé, že svědci u hlavního líčení nepopíší všechny okolnosti shodně jako v přípravném řízení, což ovšem zpravidla (a zjevně logicky) vysvětlují odstupem času od události, k níž se vyjadřují, a s tím spojeným přirozeným procesem zapomínání, a jako přesnější a realitě odpovídající označí svou dřívější výpověď z přípravného řízení. Svědek ale učinil opak a jako realitě odpovídající označil verzi z hlavního líčení s vysvětlením, že při výslechu před policejním orgánem mu různé věci a různá řízení splývaly a teprve poté se „mu to v hlavě rozleželo“, což se příliš neslučuje se zmíněným přirozeným procesem zapomínání. Vedle toho a zejména je třeba upozornit, že toto nově uplatněné tvrzení svědka je v rozporu nejen s výpovědí obžalovaného, ale také se svědectvím samotného JUDr. M. M. (jenž v obou stádiích trestního řízení uváděl, že listinu o doručení osobně přebíral od svědka a poté mu ji také osobně vrátil, a to vždy na pracovišti, tedy na Městském úřadu v Domažlicích).

131. Poukázat je třeba taktéž na tvrzení svědka, že v rámci daného stavebního řízení vyznačil doložku právní moci pouze na jediném stejnopisu stavebního povolení, a to na tom, který poté předal obžalovanému. Ovšem jak soud v odůvodnění tohoto rozsudku již upozornil, v rámci trestního řízení poskytl stejnopis daného rozhodnutí jak Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, tak Správa a údržba silnic Plzeňského kraje (ta ve fotokopii), na obou je doložka právní moci s datem 3. 3. 2011 vyhotovená svědkem, přičemž již s ohledem na odlišné umístění podpisu svědka a také jím užívaného razítka u doložky právní moci na těchto stejnopisech jde zjevně o dva různé stejnopisy s doložkou právní moci, tedy jeden z nich (poskytnutý Správou a údržbou silnic Plzeňského kraje) není fotokopií druhého (poskytnutého Úřadem Regionální rady

regionu soudržnosti Jihozápad). Odtud logicky vyplývá, že svědek musel doložku právní moci vyznačit nejméně na dvou stejnopisech předmětného stavebního povolení, z nichž jeden byl předán (prostřednictvím Správy a údržby silnic Plzeňského kraje, případně Regionální rozvojové agentury) Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad a druhý měla či ještě má ve své dispozici Správa a údržba silnic Plzeňského kraje.

132. Výpověď svědka o okolnostech, za nichž vyznačil doložku právní moci na (podle jeho tvrzení jediný) stejnopis předmětného stavebního povolení, který posléze předal obžalovanému, pak koliduje s důkazem objektivní povahy i ve vztahu k otázce, kdy tak měl učinit. Svědek uváděl, že uvedenou doložku vyznačil na stejnopis rozhodnutí na žádost obžalovaného téhož dne, kdy mu obžalovaný na Městský úřad v Domažlicích přinesl listinu o doručení s podpisy všech účastníků řízení, jimž měl doručovat, k čemuž došlo nejspíše dne 17. 3. 2011. Okolnost, že právě tohoto dne svědek od obžalovaného s velkou pravděpodobností převzal uvedenou listinu o doručení (poté, co zajistil od D. B. její podpis), se podává i z výpovědi obžalovaného (a lze také připomenout, že teprve dne 16. 3. 2011 se D. B. prokazatelně vrátil ze zahraniční dovolené). Svědek současně tvrdil, že poté co jej obžalovaný po předání listiny o doručení požádal o vydání stejnopisu rozhodnutí s doložkou právní moci, tento stejnopis vytiskl, opatřil doložkou právní moci, předal Ing. J. K. jako svému k podpisu a následně předal obžalovanému, vše se mělo odehrát během krátkého časového úseku (podstatné je, že jednoho dne). Tedy podle svědka měl Ing. J. K. podepsat onen stejnopis rozhodnutí (následně svědkem předaný obžalovanému) nejspíše dne 17. 3. 2011. Ovšem jak bylo v odůvodnění rozsudku již uvedeno, tohoto dne absolvoval Ing. J. K. služební cestu, stěží tedy v místě svého pracoviště mohl podepisovat tento stejnopis rozhodnutí (pro úplnost lze poznamenat, že dne 18. 3. 2011 jmenovaný čerpal dovolenou, poté ve dnech 19. 3. a 20. 3. 2011 následoval víkend).
133. Veškeré výše popsané skutečnosti podle názoru soudu již samy o sobě zakládají vážné pochybnosti o hodnověrnosti svědectví V. Š., kdy a za jakých okolností vyznačil na stejnopis předmětného stavebního povolení doložku právní moci, a logicky zpochybňují i hodnověrnost jeho navazujícího tvrzení, komu onen (podle svědka jediný) stejnopis návazně předal. Při absenci jiných jednoznačných a přesvědčivých důkazů, které by podporovaly uvedené tvrzení jmenovaného svědka, tak rozhodně nelze mít za prokázané, že tento svědek vyznačil doložku právní moci (s nesprávným datem 3. 3. 2011) pouze na jediný stejnopis daného stavebního povolení, a to až dne 17. 3. 2011 (respektive alespoň někdy v polovině března 2011), a následně jej předal obžalovanému (z čehož by, jak bylo již výše vysvětleno, nutně plynula mimo jiné skutečnost, že obžalovaný se musel podílet – sám či v součinnosti s dalšími osobami – na doručení tohoto stejnopisu Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad).
134. S právě uvedeným souvisí i možný motiv svědka V. Š., který jej mohl vést k nepravdivému popisu okolností, za kterých vyznačil na stejnopis stavebního povolení doložku právní moci. Pokud by totiž tuto doložku vyznačil dříve, než uváděl ve své vlastní výpovědi – a této eventualitě nasvědčuje (v porovnání s verzí tvrzenou jmenovaným svědkem) podstatně větší množství důkazů, které soud zanedlouho zmíní a z nichž plyne, že se tak stalo nejpozději dne 7. 3. 2011 – pak by tak musel činit s vědomím, že dané rozhodnutí není dosud v právní moci, neboť v této době podle vlastní výpovědi věděl (na základě informací od obžalovaného), že rozhodnutí ještě nebylo doručeno nejméně D. B. (a ten se tak nemohl vzdát práva odvolání proti rozhodnutí), navíc – opět podle vlastní výpovědi – ještě neměl k dispozici od obžalovaného ani listinu o doručení s podpisy dalších účastníků řízení, na základě které vyznačil právní moc a kterou mu obžalovaný doručil až po získání podpisu D. B.
135. Oněmi dalšími důkazy zmíněnými v předešlém bodě odůvodnění rozsudku, ze kterých plyne další (a podstatně pravděpodobnější) možnost, kdy bylo stavební povolení s doložkou právní moci

doručeno na Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, jsou svědecké výpovědi Bc. I. [redacted] Š. [redacted] a Bc. R. [redacted] Z. [redacted] ve spojení s e-mailovou komunikací ze dne 4. 3. 2011, průvodním dopisem ze dne 7. 3. 2011 a svědectvím Ing. S. [redacted] B. [redacted], jakož i svědecké výpovědi Mgr. M. [redacted] P. [redacted] a Dis. E. [redacted] P. [redacted] ve spojení s listinami Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad s názvem „Kontrolní list ke Složce projektu“ a „Kontrolní list ke kontrole podkladů vyžadovaných k podpisu Smlouvy“. Obsah těchto důkazů byl popsán v předchozích pasážích odůvodnění, soud proto jen ve stručnosti připomene, že jsou-li hodnoceny ve vzájemné souvislosti a návaznosti, pak z nich plyne, že již dne 4. 3. 2011 (šlo o pátek) měl Bc. I. [redacted] Š. [redacted] jako zaměstnanec [redacted] vyhotoven koncept průvodního dopisu adresovaného Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, v němž oznamoval, že jsou v příloze tohoto dopisu k dispozici a také dokládány požadované přílohy, mimo jiné i předmětné stavební povolení s doložkou právní moci, téhož dne koncept tohoto dopisu zasílal ke shlednutí Bc. R. [redacted] Z. [redacted] z [redacted] [redacted], dne 7. 3. 2011 pak Bc. I. [redacted] Š. [redacted] uvedený průvodní dopis vyhotovil (a v elektronické podobě také vložil do elektronické spisové služby Správy a údržby silnic Plzeňského kraje), dal k podpisu JUDr. S. [redacted] I. [redacted] jako [redacted] [redacted], tento dopis pak byl stejného dne (nezjištěnou osobou ze Správy a údržby silnic Plzeňského kraje či Regionální rozvojové agentury) osobně dopraven na Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, [redacted] Dis. E. [redacted] P. [redacted] písemně potvrdila téhož dne (tedy stále 7. 3. 2011) převzetí jak tohoto dopisu, tak dokumentů tvořících jeho přílohu (čili i stejnopisu předmětného stavebního povolení s doložkou právní moci), následujícího dne (8. 3. 2011) pak další [redacted] Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad Mgr. M. [redacted] P. [redacted] písemně potvrdila, že provedenou kontrolou ověřila řádné (tedy mimo jiné ve stanovené lhůtě do 7. 3. 2011) dodání všech požadovaných dokumentů v rámci daného dotačního projektu, a to včetně stejnopisu stavebního povolení s doložkou právní moci. Podle uvedených důkazů tedy stejnopis pravomocného stavebního povolení s doložkou právní moci byl Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad doručen již dne 7. 3. 2011 (a V. [redacted] Š. [redacted] tudíž doložku právní moci na toto rozhodnutí nemohl vyznačit až v polovině března 2011, nejspíše dne 17. 3. 2011, jak tvrdil ve své výpovědi).

136. Z právě uvedeného současně plyne, že aby k doručení stejnopisu stavebního povolení s doložkou právní moci na Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad došlo v době, která se podávala z výpovědi svědka V. [redacted] Š. [redacted] (tedy až po polovině března 2011, nejspíše po 17. 3. 2011, přičemž znovu je nutno připomenout a zdůraznit, že podle tohoto svědka měl existovat jen jeden stejnopis rozhodnutí označený doložkou právní moci), muselo by dojít ke vzájemné vědomé součinnosti všech svědků jmenovaných v předešlém bodě odůvodnění rozsudku, jejímž smyslem a nakonec také výsledkem by bylo nepravdivé předstírání okolnosti, že stejnopis rozhodnutí s doložkou právní moci byl výše označenému úřadu předán již dne 7. 3. 2011, ačkoli se zde fyzicky ještě nenacházel. To soud považuje za značně nepravděpodobné zejména u svědkyň Mgr. M. [redacted] P. [redacted] a Dis. E. [redacted] P. [redacted], neboť jednak k takovému postupu neměly rozumný důvod (byly [redacted] orgánu, který dotaci poskytoval, nikoli získával), jednak a zejména v dané době u jejich úřadu probíhalo policejní šetření v jiné věci, je proto jen stěží představitelné, že by v této situaci vědomě porušovaly závazná dotační pravidla, natož způsobem, který by zřejmě zakládal jejich trestní odpovědnost. Navíc je zde skutečnost, že v dané věci byla právní moc vyznačena dnem 3. 3. 2011 nejen ručně na samotné rozhodnutí o stavebním povolení (k čemuž teoreticky mohlo dojít kdykoli), ale také v elektronickém systému spisové evidence Městského úřadu v Domažlicích, v němž svědek V. [redacted] Š. [redacted] zadal údaje potřebné k nabytí právní moci daného rozhodnutí uvedeným dnem již předešlého dne (2. 3. 2011), a ve spojitosti s tímto rozhodnutím v systému pracoval naposledy dne 4. 3. 2011.

137. Při té skutkové variantě, která se podává ze svědectví Bc. I. [redacted] Š. [redacted], Bc. R. [redacted] Z. [redacted], Mgr. M. [redacted] P. [redacted] a Dis. E. [redacted] P. [redacted] i listin souvisejících s jejich výpověďmi (a která se

jeví s ohledem na vše výše uvedené jako daleko reálnější), jsou zřejmé dvě skutečnosti. Jednak k vyznačení doložky právní moci na příslušný stejnopis stavebního povolení (jenž podle důkazů zmíněných v předchozí větě byl doručen Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad dne 7. 3. 2011) muselo dojít nejpozději dne 7. 3. 2011 a nejdříve dne 2. 3. 2011 (poněvadž tohoto dne bylo stavební povolení doručeno – pomine-li se pochopitelně D. B. - poslednímu z účastníků stavebního řízení, a to společnosti Imobilia Zeta, s. r. o.), jednak osoba (či osoby), jež zajistila dodání tohoto stejnopisu z Městského úřadu v Domažlicích na Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad (či na Správu a údržbu silnic Plzeňského kraje anebo Regionální rozvojovou agenturu, odkud pak byl někým předán Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad), musela jednat v součinnosti s V. Š. (neboť on jako na daný stejnopis stavebního povolení vyznačil doložku právní moci, ačkoli si byl vědom, že toto rozhodnutí objektivně ještě není v právní moci). Podle přesvědčení soudu sice existuje důvodné (a velmi silné) podezření, že takovou osobou (či jednou z osob) byl obžalovaný, takovou okolnost ale nelze pokládat za spolehlivě a nepochybně prokázanou.

138. Z provedeného dokazování vyplývá, že obžalovaný byl do konce roku 2010 , v rámci předmětného dotačního projektu byl také členem projektového týmu a osobou odpovědnou za projekt po stránce technické, že ve svém zaměstnání byl poměrně často v kontaktu s Městským úřadem v Domažlicích v rámci dřívějších stavebních řízení vztahujících se k silničním stavbám připravovaným a posléze realizovaným uvedenou příspěvkovou organizací (případně Správou a údržbou silnic Plzeňského kraje), což platí i u stavebního řízení týkajícího se předmětného projektu – obžalovaný zde v polovině února 2011 zjišťoval, kdy bude vydáno předmětné stavební povolení, o tomto zjištění informoval své nadřízené ze Správy a údržby silnic Plzeňského kraje, návazně se účastnil porady konané dne 22. 2. 2011, na které se řešila otázka doručování předmětného stavebního povolení účastníkům řízení, dále se podílel na doručování tohoto rozhodnutí některým účastníkům a v této spojitosti opakovaně navštívil Městský úřad v Domažlicích, kde také dne 3. 3. 2011 přebíral projektovou dokumentaci k témuž projektu, jehož se týkalo i dané stavební povolení (otázce převzetí projektové dokumentace obžalovaným se soud bude podrobněji věnovat v jedné z dalších pasáží odůvodnění rozsudku), dne 2. 3. 2011 se také zúčastnil u předmětného projektu fyzické kontroly ex ante. Uvedené skutkové okolnosti vyplývají z provedených důkazů zcela jednoznačně a nepochybně, obžalovaný je ani nepopíral a nezpochybňoval, není proto třeba se blíže zabývat tím, který důkaz dokazuje kterou konkrétní okolnost, zvláště když je to zřejmé z té pasáže odůvodnění, kde soud popisoval obsah pro věc podstatných důkazů.
139. Z takto popsanych okolností je zřejmé, že obžalovaný jistě byl osobou, jež z pozice svého zaměstnání měla zájem, aby rozhodnutí o stavebním povolení specifikované v obžalobě pokud možno nabylo právní moci do termínu určeného Úřadem Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, tedy do 7. 3. 2011, což bylo jedním z předpokladů, aby zamýšlená rekonstrukce pozemní komunikace plynule a nekomplikovaně proběhla v plánovaném termínu a byla na ni poskytnuta evropská dotace. Z tohoto pohledu jistě měl motiv, aby si počínal tak, jak dovozovala obžaloba. Nebyl ovšem jediným, kdo takový motiv měl.
140. V této souvislosti je třeba nejprve upozornit, že v rozhodné době již byla (od 1. 1. 2011) dřívější Správa a údržba silnic Domažlice součástí Správy a údržby silnic Plzeňského kraje, v důsledku čehož bylo v rámci svého pracovního zařazení do předmětného projektu zapojeno více osob. Šlo tak nejen o Ing. J. Š. () a posléze , ale také o Ing. J. F. () a Bc. I. Š. (), všichni byli v rozhodné době v rámci služební hierarchie nadřízeni

obžalovanému. Prvně dva jmenovaní byli navíc dne 3. 3. 2011 (tedy právě v den, který je obsažen v doložce právní moci umístěné na stavebním povolení) generálním ředitelem Správy a údržby silnic Plzeňského kraje pověřeni v rámci předmětného projektu „dohledem na SP“ (zkratkou „SP“ se zjevně míní stavební povolení). Bc. I. [REDACTED] Š. [REDACTED] zase disponoval zmocněním „ke všem úkonům spojeným s administrací projektů spadajících mimo jiné do 11. kola výzvy ROP NUTS II Jihozápad, výjma podpisu dotačních smluv“, tedy i projektu předmětného. Do projektu pak byly zapojeny i další osoby, které sice nepůsobili jako zaměstnanci Správy a údržby silnic Plzeňského kraje, ale vykonávali pro ni činnost týkající se dokumentace k předmětnému dotačnímu projektu. Konkrétně Bc. R. [REDACTED] Z. [REDACTED] z [REDACTED], která pro Správu a údržbu silnic Plzeňského kraje vykonávala činnost jakési servisní organizace k dokumentům předkládaným Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, měl funkci administrátora v rámci daného projektu. JUDr. M. [REDACTED] M. [REDACTED] zase Správu a údržbu silnic Plzeňského kraje zastupoval v rámci stavebního řízení (i při předcházejícím územním řízení), jež vyústilo ve vydání předmětného stavebního povolení, a to v rámci smlouvy o dílo uzavřené mezi uvedenou příspěvkovou organizací a [REDACTED] Ing. J. [REDACTED] R. [REDACTED], jejímž předmětem bylo mimo jiné zajištění pravomocného stavebního povolení. Jde-li o konkrétní kroky jmenovaných osob v rámci předmětného dotačního projektu, pak Ing. J. [REDACTED] F. [REDACTED], Bc. I. [REDACTED] Š. [REDACTED] a Bc. R. [REDACTED] Z. [REDACTED] řešili v polovině února 2011 otázku, zda bude stavební povolení zajištěno do lhůty určené dotačním orgánem (na základě žádosti svědka Bc. I. [REDACTED] Š. [REDACTED] pak obžalovaný v této době u Městského úřadu v Domažlicích ověřil situaci ohledně předpokládaného vydání rozhodnutí o stavebním povolení a toho, kdy by mohlo nabýt právní moci). Ing. J. [REDACTED] F. [REDACTED] a Ing. J. [REDACTED] Š. [REDACTED] se poté účastnili výše opakovaně zmíněné porady dne 22. 2. 2011 v Domažlicích (kde se projednávala otázka doručování stavebního povolení účastníkům řízení, aby nabylo právní moci v určené lhůtě). Bc. I. [REDACTED] Š. [REDACTED] a Bc. R. [REDACTED] Z. [REDACTED] se zase dne 2. 3. 2011 zúčastnili fyzické kontroly ex ante v Domažlicích. Bc. I. [REDACTED] Š. [REDACTED] dále dne 4. 3. 2011 koncept průvodního dopisu adresovaného Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, v němž oznamoval, že jsou v příloze tohoto dopisu dokládány požadované přílohy, mimo jiné i předmětné stavební povolení s doložkou právní moci, zasílal ke shlednutí Bc. R. [REDACTED] Z. [REDACTED], dne 7. 3. 2011 pak Bc. I. [REDACTED] Š. [REDACTED] uvedený průvodní dopis v konečné podobě vyhotovil. JUDr. M. [REDACTED] M. [REDACTED] zase v lednu 2011 u Městského úřadu v Domažlicích podával návrh na zahájení stavebního řízení a návazně jednal s některými jeho účastníky, dále byl přítomen dne 22. 2. 2011 na výše zmíněné poradě v Domažlicích a posléze doručoval vydané rozhodnutí o stavebním povolení části účastníků řízení.

141. Z právě popsaného se tedy podává, že z pohledu pracovního zařazení ve Správě a údržbě silnic Plzeňského kraje či výkonu činnosti pro tuto příspěvkovou organizaci z jiného důvodu to byl nejen obžalovaný, kdo měl zájem a tedy i motiv, aby rozhodnutí o stavebním povolení specifikované v obžalobě pokud možno nabylo právní moci do termínu, jenž určil dotační úřad. Navíc jak poznamenal soud již ve svém předešlém rozsudku, při posuzování otázky intenzity motivu dosáhnout cíle uvedeného v předešlé větě i za cenu porušení zákona způsobem zakládajícím trestní odpovědnost je třeba vzít v potaz, že obžalovanému v rozhodné době - tedy kdy se v rámci stavebního řízení jeho účastníkům doručovalo stavební povolení, kdy se na tomto rozhodnutí vyznačovala právní moc a kdy toto rozhodnutí se doručovalo Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad (bez ohledu na to, kdy k těmto úkonům skutečně došlo) – se blížil konec pracovního poměru (koncem února 2011 mu byla dána výpověď z organizačních důvodů, pracovní poměr skončil [REDACTED]). Čistě z pohledu své další perspektivy v tomto zaměstnání tak zjevně nebyl zainteresován na zdárném ukončení předmětného projektu natolik, jako ostatní výše zmíněné osoby.
142. Jediným důkazem, který obsahuje původní, přímou a jednoznačnou informaci o tom, že právě obžalovaný byl tím, komu byl u Městského úřadu v Domažlicích předán jediný (!) stejnopis stavebního povolení opatřený doložkou právní moci (soud záměrně zdůraznil slovo „jediný“,

neboť předání jediného stejnopisu opatřeného doložkou právní moci uvedeným úřadem by logicky znamenalo, že se muselo jednat o tentýž stejnopis, jenž byl ve spojitosti s předmětným dotačním řízením doložen Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad), byla svědecká výpověď V. S. O hodnověrnosti tohoto svědka ale z důvodů, které byly detailně rozebrány výše, existují důvodné pochybnosti, a to zejména ve vztahu k těm pasážím jeho výpovědi, v nichž popisoval, kdy a za jakých okolností vyznačil na rozhodnutí doložku právní moci. Již z tohoto důvodu je třeba přistupovat velmi obezřetně i k jeho výše uvedenému tvrzení o předání stejnopisu rozhodnutí o stavebním povolení s vyznačenou právní mocí. Rozhodně tedy nelze pouze na základě výpovědi daného svědka spolehlivě dovozovat, že tento stejnopis předal právě obžalovanému. Navíc vyjádření svědka, že předával toliko jediný stejnopis předmětného stavebního povolení opatřený doložkou právní moci, zjevně neodpovídá realitě, neboť v dřívějších částech odůvodnění (viz jeho body 72 a 131) bylo objasněno, že existují nejméně dva stejnopisy tohoto rozhodnutí, na nichž vyznačil svědek právní moc (jeden ten, který byl předložen Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, druhý ten, který měla či ještě má k dispozici Správa a údržba silnic Plzeňského kraje). Odtud vyplývá, že i pokud by svědek skutečně předal obžalovanému stejnopis rozhodnutí s doložkou právní moci, jak tvrdil, pak k tomu nutně nemuselo dojít někdy v období mezi 2. 3. 2011 a 7. 3. 2011 (kdy nejspíše byla právní moc vyznačena na ten stejnopis rozhodnutí, který pak byl v témže období dodán Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad coby orgánu poskytujícímu dotaci), ale až poté, co obžalovaný svědkovi předal listinu s již zajištěným podpisem D. B., tedy někdy kolem 17. 3. 2011 (tehdy podle svědka a obžalovaného došlo k předání dané listiny). Jinak řečeno, mohlo dojít k situaci, že svědek nejprve předal jeden stejnopis stavebního povolení s vyznačenou právní mocí v době mezi 2. 3. 2011 a 7. 3. 2011 jiné osobě (která jej pak, ať již sama či ve spojení s dalšími osobami, předložila ve lhůtě do 7. 3. 2011 dotačnímu orgánu) a následně v době kolem 17. 3. 2011 další takový stejnopis rozhodnutí obžalovanému. V tomto případě by ale stejnopis rozhodnutí opatřený doložkou právní moci a převzatý obžalovaným nebyl nijak použit v dotačním řízení (ale byl uložen u Správy a údržby silnic Plzeňského kraje), dané počínání obžalovaného by tak nebylo součástí stíhaného trestněprávně relevantního skutku.

143. Výpovědi některých dalších svědků i některé listiny pak také nasvědčují možnému závěru, že obžalovaný se způsobem zakládajícím trestní odpovědnost podílel na stíhaném jednání, ve vztahu k dané otázce ale nejde o důkazy přímé a současně původní. Jde o důkazy toliko nepřímé či zprostředkované, navíc někdy s nejednoznačným obsahem (v tom smyslu, že informace v nich obsažené se pohybuje jen v rovině pravděpodobnosti, případně tato informace byla výsledkem pouhé dedukce svědka, nikoli toho, co sám svými smysly vnímal), které ani ve svém souhrnu netvoří ucelený, ničím nepřerušovaný a nepochybný řetězec, z něhož by závěr o aktivní participaci obžalovaného na stíhaném skutku vyplýval jako jediný možný. V podrobnostech lze uvést následující.
144. Svědky H. B. a Ing. J. K., jejichž výpovědi obsahují některé informace o tom, že obžalovaný mohl být tím, kdo u Městského úřadu v Domažlicích vyzvedl ten stejnopis stavebního povolení s doložkou právní moci, který byl poté předán Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, jistě není důvod podezírat, že by ve věci záměrně vypovídali nepravdivě, a to již z toho důvodu, že k tomu neměli jakýkoli rozumný důvod. Nebyli totiž nijak zapojeni do předmětného dotačního řízení, činní nebyli ani v rámci souvisejícího stavebního řízení.
145. Svědkyně H. B. v přípravném řízení ve spojitosti s rozhovorem, při němž se v sídle Městského úřadu v Domažlicích v souvislosti s doručováním předmětného stavebního povolení a otázkou jeho právní moci řešila nepřítomnost D. B. jako jednoho z účastníků stavebního řízení (jak bylo již vysvětleno, tento hovor podle provedeného dokazování proběhl někdy v posledním únorovém týdnu 2011 a účastnili se jej svědkyně, obžalovaný, V.

Š[] a Ing. J[] K[]), nejprve uvedla, že podle jejího názoru se obžalovaný tehdy na uvedený úřad dostavil proto, že potřebuje, aby na rozhodnutí byla vyznačena doložka právní moci, že rozhodnutí potřebuje předat do Plzně (viz č. l. 351, pátý odstavec). V té samé výpovědi svědkyně posléze opět prohlásila, že obžalovaný uvedl, že stavební povolení poveze do Plzně, vzápětí ale dodala, že neví, zda se to povídalo na odboru nebo to řekl přímo před ní, bylo to v roce 2011, tedy zda se to nedozvěděla později, kupříkladu v souvislosti s novinovým článkem (viz č. l. 355, osmý odstavec). Již v přípravném řízení tedy svědkyně nedokázala jednoznačně určit, zda okolnost, že obžalovaný měl při daném rozhovoru uvádět, že pravomocné stavební povolení právě on poveze do Plzně (a tedy si jej předešle vyzvedne u Městského úřadu v Domažlicích), skutečně přímo vnímala na základě informace od obžalovaného nebo si ji jen později dovodila. U hlavního líčení si pak svědkyně již nevybavila ani okolnost, že uvedenému rozhovoru z konce února 2011 v sídle Městského úřadu v Domažlicích, kde se řešila nepřítomnost D[] B[] v České republice, byl přítomen obžalovaný (ten u něj přítom nepochybně byl, ostatně sám jej vyvolal svým příchodem na úřad s informací o vycestování D[] B[] do zahraničí). Je jasné, že na právě uvedeném rozporu mezi výpověďmi svědkyně z přípravného řízení a hlavního líčení hrál svou roli přirozený proces zapomínání (na což ostatně sama svědkyně upozornila). Současně je ale třeba mít na zřeteli, že již její výslech v přípravném řízení proběhl v květnu 2015, tedy s odstupem více jak čtyř let od onoho svědkyní popisovaného rozhovoru, v hlavním líčení pak svědkyně vypovídala v dubnu 2016, tedy necelý rok od výsledku před policejním orgánem, přičemž během tohoto necelého roku se z paměti svědkyně vytratila tak podstatná okolnost, že onomu rozhovoru byl přítomen obžalovaný. Již z uvedeného je zřejmé, že spolehlivost informace o tom, že při rozhovoru, který proběhl na konci února 2011 na Městském úřadu v Domažlicích, obžalovaný plánoval a dával najevo, že zde převezme a do Plzně dopraví rozhodnutí o stavebním povolení s vyznačenou doložkou právní moci, je značně omezená. To platí tím spíše v situaci, že Ing. J[] K[] a V[] Š[], kteří taktéž byli přítomni uvedenému rozhovoru, ve svých svědeckých výpovědích neuváděli, že obžalovaný zde sděloval, že uvedené rozhodnutí s vyznačenou právní mocí bude on dopravovat do Plzně. K otázce, kdo pak skutečně stavební povolení opatřené doložkou právní moci u Městského úřadu v Domažlicích převzal, svědkyně H[] B[] podle své výpovědi přímé poznatky nemá, uváděla (již v přípravném řízení), že se hovořilo o tom, že to měl být obžalovaný, neví ale, od koho tuto informaci získala.

146. U svědka Ing. J[] K[] má význam zejména ta část jeho výpovědi, v níž popisoval své rozhovory nejprve s obžalovaným a pak s V[] Š[], a to poté, co věc počala být medializována (tedy někdy po lednu 2013). Svědkovi podle jeho vyjádření nejprve obžalovaný sdělil, že poté, co zajistil podpis D[] B[] po jeho návratu ze zahraničí a listinu o doručení předal V[] Š[], obdržel stavební povolení, svědek si vydedukoval, že bylo opatřeno právní mocí, a poté je asi vezl na kraj. Svědectví Ing. J[] K[] tak sice zprostředkovaně, ale přímo dokládá, že obžalovaný obdržel od V[] Š[] stejnopis uvedeného rozhodnutí. Nicméně obžalovaný již svědkovi nesdělil, zda šlo o stejnopis rozhodnutí s doložkou právní moci (to si svědek vydedukoval), stejně tak vyjádření obžalovaného před svědkem, jak s tímto rozhodnutím naložil (že je vezl na kraj), se pohybovalo jen v rovině pravděpodobnosti. Při následujícím rozhovoru s V[] Š[] pak jmenovaný svědkovi podle jeho výpovědi toliko sdělil, že rozhodnutí o stavebním povolení s vyznačenou doložkou právní moci předal (tedy V[] Š[] mu blíže nespecifikoval, komu a kdy, případně v kolika případech tak učinil). Okolnost, že je předal pravděpodobně právě obžalovanému, si pak svědek, jak také uvedl, opět již vydedukoval na základě toho, že předešle mu obžalovaný připustil, že převzal stejnopis daného rozhodnutí. Nicméně i pokud by i přes uvedené nejasnosti soud spolehlivě dovodil, že obžalovaný převzal od V[] Š[] stejnopis rozhodnutí o stavebním povolení opatřené doložkou právní moci a poté jej odvezl do Plzně, pak závěr, že šlo právě o ten stejnopis rozhodnutí s vyznačenou právní mocí, který byl (v době mezi 2. 3. 2011 a 7. 3. 2011) doručen Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, by bylo možno učinit jen tehdy, pokud by z provedeného dokazování vyplynulo, že V[]

Š. [redacted] ve vztahu ke Správě a údržbě silnic Plzeňského kraje žádný jiný stejnopis rozhodnutí doložkou právní moci neopatřil. K tomu však nedošlo, neboť v odůvodnění rozsudku již bylo opakovaně konstatováno a vysvětleno, že existují dva stejnopisy daného rozhodnutí, které V. [redacted] Š. [redacted] opatřil doložkou právní moci - jeden byl předložen Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, druhým disponovala či ještě disponuje Správa a údržba silnic Plzeňského kraje. Že z toho plyne, že i pokud by V. [redacted] Š. [redacted] skutečně předal obžalovanému stejnopis rozhodnutí s vyznačenou právní mocí, jak tvrdil ve své výpovědi, pak k tomu nutně nemuselo dojít někdy v období mezi 2. 3. 2011 a 7. 3. 2011, ale až poté, co obžalovaný svědkovi předal listinu s již zajištěným podpisem D. [redacted] B. [redacted], tedy někdy kolem 17. 3. 2011, soud již objasnil v bodě 142 odůvodnění rozsudku.

147. Pokud jde o svědecké výpovědi pracovníků a zástupců Správy a údržby silnic Plzeňského kraje, Regionální rozvojové agentury a Plzeňského kraje (u většiny těchto osob je přitom třeba mít na zřeteli, že i ony mohly mít nejen motiv, ale také příležitost participovat na stíhaném jednání, jak částečně bylo a částečně bude ještě zmíněno), ty ve vztahu k otázce, kdo převzal u Městského úřadu v Domažlicích stejnopis stavebního povolení s doložkou právní moci a poté jej předložil Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, neobsahují dostatečně konkrétní a jednoznační informace. Většina z těchto svědků sice naznačovala, že takovou osobou by zřejmě měl či mohl být obžalovaný, což ale vesměs vyvozovali z jeho postavení v rámci [redacted]. Takto podle svědka Ing. Š. [redacted] I. [redacted] měl přípravu podkladů v rámci předmětného dotačního projektu na starosti mimo jiné obžalovaný (tím samým ale podle svědka byli pověřeni Bc. I. [redacted] Š. [redacted] a Ing. J. [redacted] F. [redacted] jako [redacted] obžalovaného), totéž uváděl ve vztahu k obžalovanému i svědek J. [redacted] B. [redacted], který ale současně zmiňoval, že obžalovaný jako [redacted] měl projekt také dovést až ke stavebnímu povolení (k čemuž lze ovšem poznamenat, že obžalovaný již byl k 31. 12. 2010 z uvedené funkce odvolán), svědek Ing. J. [redacted] H. [redacted] zase konstatoval, že podklady fyzicky zajišťovali zpravidla techničtí pracovníci na okresních střediscích správy a údržby silnic. O něco konkrétnější byl svědek Ing. J. [redacted] Š. [redacted], jenž hovořil o možnosti, že předmětné stavební povolení mohl u Městského úřadu v Domažlicích převzít a patrně také převzal obžalovaný (podle svědka to ale mohl být i někdo jiný), který jej také následně mohl dopravit do Plzně (to ale podle svého vyjádření mohl učinit i svědek). Jmenovaný svědek tedy o těchto okolnostech hovořil jen na úrovni pravděpodobnosti, navíc a zejména takto jím sdělované informace zjevně pouze vyvozoval z další jím ve výpovědi opakovaně zdůrazňované okolnosti, že obžalovaný byl [redacted] (k čemuž lze ovšem poznamenat, že obžalovaný v dané době byl z této funkce již odvolán), nikoli z toho, co mu utkvělo v paměti (svědek ostatně vícekrát upozornil, že si na popisované události ze značné části nevzpomíná, a také si skutečně ani zčásti nevybavil některé podstatné skutečnosti, jako bylo působení JUDr. M. [redacted] M. [redacted] v rámci stavebního řízení či konání porady dne 22. 2. 2011 v Domažlicích, které se prokazatelně zúčastnil). Svědek Bc. R. [redacted] Z. [redacted] zase k otázce, jak se předmětné stavební povolení dostalo z Městského úřadu Domažlice, konstatoval, že „neví, pouze se domnívá, že je odtud vzal v pátek obžalovaný, a to pravděpodobně na krajskou SÚSku“, v uvedený den nicméně svědek „nebyl v práci“. Jeho vyjádření je tedy značně nejasné a neurčité - vyjadřoval se také jen v rovině pravděpodobnosti, není také zřejmé, odkud čerpal informaci, že obžalovaný měl být tím, kdo uvedeným způsobem přepravoval dané rozhodnutí, zvláště když on sám podle svého vyjádření nebyl daný den v zaměstnání (výše opakovaně zmiňovaná e-mailová komunikace na č. l. 754-755 ale svědčí spíše pro opak, neboť z ní vyplývá, že v pátek 4. 3. 2011 svědek komunikoval e-mailem s Bc. I. [redacted] Š. [redacted] mimo jiné ohledně předmětného projektu).
148. Již dosud v odůvodnění vyhodnocené důkazy nepochybně zakládají důvodné podezření, že právě obžalovaný - ať již sám či v součinnosti s dalšími osobami - byl tím, kdo v době mezi 2. 3. 2011 a 7. 3. 2011 převzal u Městského úřadu v Domažlicích od V. [redacted] Š. [redacted] stejnopis stavebního povolení uvedeného v obžalobě a v témže období jej předložil příslušnému

dotačnímu orgánu, tedy Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad. Další skutečnost plynoucí z provedeného dokazování pak dané podezření výrazně zesiluje, podle názoru soudu ale – ani sama o sobě ani ve spojení s dalšími spolehlivě prokázanými okolnostmi – jednoznačně a bez jakýchkoli pochybností obžalovaného neusvědčuje z jednání uvedeného v předešlé větě. Touto další skutečností, kterou dokládají zejména obsah spisu Městského úřadu v Domažlicích č. j. OD-961/11-3957/2011/San, ale i výpovědi obžalovaného a svědka V [REDAKCE] Š [REDAKCE], je, že obžalovaný dne 3. 3. 2011 (tedy v tentýž den, kterým byla na předmětné stavební povolení vyznačena právní moc) převzal od jmenovaného svědka u uvedeného úřadu jedno vyhotovení ověřené projektové dokumentace související právě s uvedeným rozhodnutím o stavebním povolení. Na samotném rozhodnutí se přitom uvádí, že ověřená projektová dokumentace bude stavebníkovi (v dané věci Správě a údržbě silnic Plzeňského kraje) předána až po nabytí právní moci rozhodnutí. Z kopií částí celkem dalších sedmi spisů dokumentujících jiná stavební řízení u Městského úřadu v Domažlicích (viz bod 32 odůvodnění rozsudku) je současně zřejmé, že v těchto jiných řízeních zpravidla (nejméně v šesti případech ze sedmi, když u jednoho není datum dostatečně čitelné) zástupce stavebníka skutečně přebíral jedno vyhotovení ověřené projektové dokumentace až poté, co rozhodnutí o stavebním povolení nabylo právní moci. Obžalovaný si této praxe musel být vědom, neboť v některých z uvedených případů ověřenou projektovou dokumentaci u uvedeného správního úřadu přebíral právě on. V rámci svých výpovědí a vyjádření k této otázce pak nebyl schopen příliš smysluplně vysvětlit, z jakého důvodu ve vztahu k předmětnému stavebnímu řízení převzal ověřenou projektovou dokumentaci, a to v době, kdy si musel být vědom, že samotné stavební povolení není v právní moci (totéž platí i o svědecké výpovědi V [REDAKCE] Š [REDAKCE]), navíc se k této otázce vyjadřoval odlišně v přípravném řízení a hlavním líčení.

149. Prokázané převzetí projektové dokumentace obžalovaným za okolností rozebraných v předešlém bodě odůvodnění rozsudku je tedy ve vztahu k otázce, zda obžalovaný současně převzal dne 3. 3. 2011 od V [REDAKCE] Š [REDAKCE] rozhodnutí o stavebním povolení s vyznačenou doložkou právní moci, jistě významným, leč stále nepřímým usvědčujícím důkazem, neboť na tuto otázku nedává přímou a jednoznačnou pozitivní odpověď. To platí tím spíše v situaci, že ačkoli je na rozhodnutí o stavebním povolení doložka o tom, že právní moci nabylo dne 3. 3. 2011, nutně to neznamená, že právě tohoto dne byla tato doložka na rozhodnutí vyznačena. Jak bylo v odůvodnění rozsudku již vysvětleno, k jejímu vyznačení mohlo dojít kdykoli od 2. 3. 2011 (kdy bylo stavební povolení doručeno – pomine-li se D [REDAKCE] B [REDAKCE] - společnosti Imobilia Zeta, s. r. o., jako poslednímu z účastníků stavebního řízení) do 7. 3. 2011 (kdy bylo stavební povolení nejspíše dodáno Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad), ostatně v elektronickém systému spisové evidence svědek V [REDAKCE] Š [REDAKCE] zadal údaje potřebné k vyznačení právní moci daného rozhodnutí dnem 3. 3. 2011 již předešlého dne, tedy 2. 3. 2011. Také není zřejmé, že by v oněch jiných stavebních řízeních vedených u Městského úřadu v Domažlicích přebíral zástupce stavebníka u tohoto stavebního úřadu spolu s ověřeným vyhotovením projektové dokumentace i samotné rozhodnutí o stavebním povolení.
150. Ve spojitosti s výše uvedeným je třeba také zmínit některé okolnosti, na něž upozornil soud již v předešlém rozsudku a které dokládají, že v době mezi 2. 3. 2011 a 7. 3. 2011, kdy došlo u Městského úřadu v Domažlicích k převzetí stejnopisu stavebního povolení s doložkou právní moci, který byl poté doručen dne 7. 3. 2011 Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, měly i další osoby zapojené do předmětného dotačního projektu nejen motivaci, ale hypoteticky i možnost dopustit se uvedeného jednání, aniž musely nutně jednat v součinnosti s obžalovaným. Jde sice toliko o indicie, nikoli o důkazy, na základě kterých by bylo možno k některé z těchto dalších osob dovodit (a to ani na úrovni pravděpodobnosti, natož s jistotou), že stíhané jednání skutečně spáchala, nicméně za situace, kdy provedené dokazování neumožňuje zcela jednoznačně a nepochybně dovodit, že se tohoto jednání dopustil obžalovaný, je třeba je brát v potaz.

151. Konkrétně JUDr. M. M., osoba samostatně výdělečně činná s místem podnikání v , v rámci plnění závazku zajistit pro správu a údržbu silnic stavební povolení v době od 23. 2. 2011 do 2. 3. 2011 zajišťoval (stejně jako obžalovaný) doručování rozhodnutí některým účastníkům řízení a v této spojitosti byl opakovaně v osobním kontaktu s Městského úřadu v Domažlicích V. Š., jemuž po zajištění podpisů účastníků řízení předával listinu s jejich podpisy, a to právě po 2. 3. 2011, případně ještě tohoto dne. JUDr. M. také v e-mailu zaslaném jednomu z účastníků stavebního řízení již dne 24. 2. 2011 sděloval, že: „Já potřebuji vše zůřadovat nejdéle do pátku dopoledne, aby mohl odbor dopravy v Domažlicích ještě v pátek vyznačit na stavební povolení právní moc a v pondělí 7. 3. abychom mohli vše předat v pořádku na ROP“. Již den poté, co stejnopis stavebního povolení s doložkou právní moci byl dodán Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad (tedy alespoň podle evidence tohoto úřadu), čili dne 8. 3. 2011, pak Ing. J. R. (na základě kalkulace od JUDr. M. M.) vystavil Správě a údržbě silnic Plzeňského kraje fakturu za „provedenou inženýrskou činnost a obstarání stavebního povolení“ na předmětnou silniční stavbu. Otazníky také vyvolává snaha V. Š. ve svědecké výpovědi učiněné v hlavním líčení (jak bylo v odůvodnění rozsudku již vysvětleno, tato jeho snaha působila nepřesvědčivě a nelogicky) popřít jeho osobní kontakty s JUDr. M. M. v průběhu daného stavebního řízení. Bc. I. Š. a Bc. R. Z. zase absolvovali dne 2. 3. 2011 služební cesty z Plzně do Domažlic (v souvislosti s kontrolou ex ante u předmětného projektu). Ing. J. F. byl na služební cestě v Domažlicích 3. 3. 2011 (čili tentýž den, kdy byl generálním ředitelem Správy a údržby silnic Plzeňského kraje pověřen v rámci předmětného projektu „dohledem na stavební povolení“ a který je uveden na rozhodnutí jako den právní moci), v této souvislosti lze zmínit i vyjádření JUDr. M. M., že u V. Š. se scházelo víc osob, mezi nimi právě i Ing. J. F. Vedle Ing. J. F. byl dne 3. 3. 2011 oním „dohledem na stavební povolení“ generálním ředitelem Správy a údržby silnic Plzeňského kraje u předmětného projektu pověřen také Ing. J. Š., jenž jel dne 7. 3. 2011 služebně z Domažlic do Plzně. U Ing. J. F., Bc. I. Š. a Bc. R. Z. nelze taktéž přehlédnout skutečnost, že v určité fázi svých svědeckých výslechů v přípravném řízení prohlásili, že dále odmítají vypovídat s odůvodněním, že by si mohli přivodit trestní stíhání (což obecně vzato jistě mohl být jen projev přehnané opatrnosti, stejně tak ale důvodem mohla být i jejich participace na stíhaném jednání).
152. Jak soud již poznamenal, okolnosti popsané v předchozím bodě odůvodnění rozsudku jistě neprokazují (a na rozdíl od důkazní situace existující u obžalovaného nezakládají ani výraznější podezření), že by některá z tam jmenovaných osob aktivně participovala na stíhaném jednání. Na straně druhé však dané okolnosti dokládají, že uvedené osoby mohly mít důvod a příležitost, aby si takto počínaly.
153. Na základě všech výše popsaných argumentů lze tedy shrnout (míněno při té skutkové variantě, podle které byl stejnopis stavebního povolení s doložkou právní moci na Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad doručen do 7. 3. 2011), že na základě provedeného dokazování se jeví reálným a velmi pravděpodobným, že obžalovaný byl tím, kdo (v součinnosti s V. Š. a případně i dalšími osobami) zajistil dodání stejnopisu stavebního povolení s doložkou právní moci z Městského úřadu v Domažlicích na Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, a pokud D. B. dodatečně (po jeho návratu z dovolené) doručoval rozhodnutí o stavebním povolení, činil to právě proto, že se předtím dopustil předešle popsaného jednání. Takový závěr ale nelze pokládat za jediný možný a tedy za zcela jednoznačně a nepochybně prokázaný.
154. Soud tedy i nadále zastává názor, že ve věci se nabízí více hypotetických možností, za jakých okolností (kdy, jak a kým) byl stejnopis předmětného stavebního povolení poté, co na něj

V [REDAKCE] Š [REDAKCE] vyznačil doložku právní moci s nesprávným datem, dopraven z Městského úřadu v Domažlicích na Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, tedy kdo a jakým způsobem se dopustil stíhaného jednání. Takto mohl jednat obžalovaný (a že tak s vědomím všech rozhodných skutečností činil, ať již sám či ve spojení s dalšími osobami, je možností jednoznačně nejpravděpodobnější), mohla si takto ale počínat některá z výše jmenovaných osob (ale i osoba jiná a nějak zapojená do předmětného projektu), mohlo jít o součinnost některých z těchto osob (a aby situace byla ještě komplikovanější, v případě takové součinnosti některé osoby mohly jednat s vědomím skutečného stavu věci, tedy ve vztahu k následku uvedenému v § 260 trestního zákoníku úmyslně, jiné nikoli).

155. Proto nezbyvá než uzavřít, že podle provedeného dokazování se skutek obsažený v obžalobě stal, nese znaky tam označeného trestného činu, avšak nebylo nad veškerou rozumnou pochybnost prokázáno, že se jej dopustil obžalovaný A [REDAKCE] S [REDAKCE], třebaže ve vztahu k němu existuje v tomto směru silné podezření. Podle názoru soudu přitom nelze reálně předpokládat možnost opatření a provedení takových dalších důkazů, které by – ať již samy o sobě či ve spojení s důkazy stávajícími – mohly přetrvávající pochybnosti o vině obžalovaného rozptýlit. Za této procesní situace soud opět postupoval podle ustanovení § 226 písm. c) trestního řádu a obžalovaného zprostil podané obžaloby.
156. V rámci trestního řízení uplatnily ve vztahu ke stíhanému skutku nárok na náhradu škody jednak Regionální rada regionu soudržnosti Jihozápad (č. l. 3208-3209) a Česká republika – Ministerstvo financí (č. l. 2749-2754, 3206). Jelikož ale soud obžalovaného v dané věci zprostil obžaloby pro tento skutek, musel návazně obě označené poškozené obligatorně postupem podle § 229 odst. 3 trestního řádu odkázat s jejich nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, aniž by opodstatněnost těchto nároků mohl jakkoli věcně přezkoumávat.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoli výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci nebo zabránění části majetku. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je omezen ve svéprávnosti, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho opatrovník a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo

v neprospěch obžalovaného.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 13. 8. 2018

Mgr. Martin Kantor, v.r.

předseda senátu